(కోణ్డానై ముళ్లాల్) తన్న తెన్ను కొడుక్క-ప్పుకుమాకిల్ నమక్క-ఇతిల్ ప్రాప్తియుళ్లై ఎన్నిరన్దాలాకాతో ఎన్నిరక్క, అతుగుణమాకై తవిర్న్దు తైత్తి-క్క-డలావతే. నైయప్లై నెల్లిలేవైత్తు త్తైక్క-వేణుమెన్నాగు ణ్డాముర్ ఖో. అరతియప్పట్టార్. (మణ్ తావెన) తన్నతిల్ ఏకదేశత్తై. (మావలినై)అసురనై క్కి-డీర్. (నీర్ తోయనిమిర్న్దిలైయే) నుజుమనస్సు పడుమెన్ను అప్పొతే. (నీళ్ విశుమ్బిలారక్కై తోయవడుత్తు) ఆశ్రయిక్క-నిమిర్న్దిలైయే యెన్నుమామ్. ౧౯.

అరు.—"త్రాపత్రాన్సతామ్యాట్టు. నీర్ వాలిలే - వాలాన శెళ్లానునియితే. పరమత్రిలే శిఖుక్చియుకఅళుక్కు తైతక్క-వేణుమెన్నపతి. ఆర్శ్రీప్పార్ - ఒరువరుమ్ పఱ్రిక్క-ఱార్కళిల్లై. ఒణ్ తానై - ఒళ్ళియ తానై; తెళిన్దజలమ్. ఆరత్తైయుడైయ మార్వమ్ కైయైయుడైయతోళుమ్ అతిత్తుకూట్టి ఆకాశత్తైక్కిట్టుమ్బడి క్క-డాక ఎన్ను తల్; అర్థియాయన్నోకేయ్తానెన్నుతాత్పర్యమ్. వామనర్ కరుత్తై యరుళిచ్చెయ్కిరార్ (తన్న తెన్నిత్యాది.) ఇతిల్ ప్రాప్తియుళ్లై - భూమియున్న తెన్ను బలిశొల్లుమతిర్ విచారిక్క-ప్రాప్తిల్లై, ప్రయోజనమేపోరుమెన్నిరున్దార్. అనుత్తుత్తోయ-కూత్తిత్తోయ, స్పర్శిక్క. "సజ్ఞైస్సురాణామ్, ఎన్నుమ్బడిఎల్లారుమ్ ఆశ్రయిక్క-నిమిర్న్దిలైయే ఎన్గనూన్నామర్థమ్.

మూ.—అడుత్త కడుమ్పకైఞ్ఞర్కాక్కేన్ నెన్రోతి
పడుత్త పెరుమ్పాళిచూళ్న్ద—విడత్తరవై
వల్లాళన్ కైకొడుత్త మామేని మాయవనుక్క-
అల్లాతు మావరోవాళ్. ౨౦.

అర్థము.—అడుత్త - సమీపించిన, కడుమ్ - క్రూరమైన, పకైఞర్క్కు - ద్వేషముగల (పెరియతిరువడికి), ఆరేన్ - సహించను; ఎన్ను - అని, ఓడి - పరుగెత్తి, పడుత్త - పఱచియున్న, పెరుమ్ - విశాలమైన, పాళి-పడగను, శూళ్న్ద-చుట్టుకొనిన, విడత్తు - విషముగల, అరవై- (సుముఖుడనెడు) సర్పమును, వల్లాళన్ - బలవన్తుడైనగరుత్మంతునియొక్క, కై-హస్తమునందు, కొడుత్త - రక్షింపుమని ఇచ్చిన, మా - శ్రేష్ఠమైన, మేని - తిరుమేనుగల, మాయవనుక్కల్లాతు - ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రియఃపతికేదక్క, ఆళావరో? - దాసులగుదురా?. ౨౦.

వ్యా.—అవ.—ఎణ్బతామ్బాట్టు. (అడుత్త) పరిహారమిల్లాత ఆశ్రితవిరోధమ్ పిఱక్కిలుమ్ అవర్కళైప్పొఱుప్పిత్తు పురుషకారమాక అవర్కళైక్కైక్కొణ్డు రక్షిక్కుమెన్గిఱతు. “అభయమ్” ఎన్ఱుపుకున్ద శ్రీవిభీషణప్పెరుమాళై “పుకురవొట్టోమ్” ఎన్ఱవర్కళైప్పొఱుప్పిత్తు, “ఆనమైనంహారిశ్శేష్ఠ” ఎన్ఱవర్కళైక్కొణ్డాఴప్పిత్తాప్పోలే, పాతాళత్తిలే సుముఖనెన్ఱొరుసర్పత్తై ప్పెరియతిరువడి అముతుశెయ్యనినైక్క, అత్తై అఱిన్దు, స్వర్గత్తిలే ఉపేన్ద్రమూర్త్తియాయ్ ఎఴున్దరుళియిరుక్కుమిడత్తిలే తిరుప్పళ్ళికట్టిలై క్కట్టిక్కొణ్డుకిడక్క, తిరువడిపాతాళత్తిలేశెన్ఱు తేడిక్కాణామల్ తిరువడికళిలేవన్దు ఇవన్కిడక్కిఱపడియైక్కణ్డు శిఱకైయార్ శొల్లుమ్ వార్త్తైయై విణ్ణప్పమ్శెయ్య తిరువాఴియై ఇవన్కైయిలేకొడుత్తు బలత్తైక్కుఱైప్పిక్క; పిన్బు తిరువడిస్తోత్రమ్పణ్ణ; కృపైపణ్ణిత్తిరువడికైయిలే అడైక్కలమాకక్కాట్టిక్కొడుత్తు రక్షిత్తానెన్గిఱ ఉపాఖ్యానత్తై యనుసన్ధిత్తరుళిచ్చెయ్కిఱార్.

(అడుత్తవిత్యాది) అడుత్త-సహజశత్రు. (కడుమ్పకైజ్ఞన్) తిరువడియోడు విరోధమ్కొణ్డాల్ పిఴైక్కప్పోకాతెన్ఱై. (అఴితేనెన్ఱోడి) “పాఴి”ఎన్ఱు-పడుక్కైక్కుప్పేర్, శూఴ్న్ద-శుఴన్ఱన. విడత్తరవై-శరణ్యనుకుక్కృపావిషయమెన్గిఱకు. (వల్లాళన్కైక్కొడుత్త) ప్రసన్ననాన పోతు అవనైప్పొఱుక్కమాట్టానెన్నాతే రక్షిక్కవల్లనానవన్కైయిలే కాట్టిక్కొడుత్త. (మామేని) కాట్టిక్కొడుత్తపిన్బువడివిల్ పిఱన్దపావళ్యమ్. (మాయవనుక్కిత్యాది) ఎల్లావవస్థైయిలుమ్ విట్టుక్కొడాత ఆశ్చర్యభూతనుక్కోట్టియ వేలోరువరుక్కాళావరో. “నతుమామి” ఎన్నుమ్ తప్పుక్కుప్పోక్కడికాణ వల్లనెన్గిఱార్. (వల్లాళన్) నలియనినైక్కిల్ అత్తై వెల్లవల్లారుమిల్లై; రక్షిక్కనినైక్కిల్ అత్తైత్తడుక్కవల్లారుమిల్లై. (అల్లాతుమావరోవాళ్) ఆశ్రితవిరోధియెన్ఱు కైవిడవేణ్డుమ్ విషయత్తైయుమ్ పొఱుత్తువిడవల్లవనై యొఴియక్కడిత్తవాయాలే తీర్క్కైక్క. ఎన్ఱవర్కళైయే “అస్మాభిస్తుల్యోభవతు” ఎన్నప్పణ్ణుకై.

(అడుత్త) సహజశత్రువినుడైయ సత్తైయుణ్డాకిల్ పకైయాదే యిరుక్కుమ్. (కడుమ్పకై) పేర్ శొల్ల ముడియుమ్పడి కొడిత్తాకైయుమ్. (పెరుమ్పాళి) ఇన్దానినుజర్ పడుక్కై. తిరుప్పాఱ్కడలాకవుమామ్. ౨౦

అరు.—ఎణ్బతామ్పాట్టు. విడత్తరవై - విషత్తైయుడైయతెన్నైయాలే కృపావిషయమ్ దోషయుక్తమెన్నపడి. వల్లాళ్ - జ్ఞానాధిక్యత్తాల్ వన్దమిడుక్కు. మేలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నతుమామీత్యాది). ఎన్నపక్కైయే-,, వధ్యతామ్ " ఎన్నవక్కైయే. ౨౦.

మూ.—ఆళమర్ వెన్ఱి యడుకళత్తు ళఞ్ఞాన్ఱు
వాళమర్ వేణ్డి వరైనట్టు—నీళరవై
చ్చుత్తికడైన్దాన్ పెయరన్ఱే, తొన్నరకై
ప్పత్తిక్కడత్తుమ్ పడై. ౨౧.

అర్థము.—ఆళ్ - మనుజులచేత, అమర్ - అమర్చియున్న, వెన్ఱి - జయశీలమైన, అడుకళత్తుళ్ - యుద్ధభూమియందు, అఞ్ఞాన్ఱు - ఆకాలమందు, వాళ్ - కాంతిగల, అమర్ - యుద్ధమును, వేణ్డి - అపేక్షించి, వరై - (మన్దరమనెడు) పర్వతమును, నట్టు - నాటి, నీళ్ - దీర్ఘమైన, అరవై - (వాసుకియనెడు) సర్పమును, శుత్తి - చుట్టి, కడైన్దాన్ - చిలికినవానియొక్క, పెయరన్ఱే - తిరునామముగదా, తొల్ - అనాదియైన, నరకై - నరకమును, పత్తి - పట్టుకొని, కడత్తుమ్ - దాటించు, పడై - సాధనము. ౨౧.

వ్యా.—అవ.—ఎణ్బత్తొన్ఱామ్పాట్టు. (ఆళమర్) ప్రయోజనాన్తరపరర్కుక్కూడ ఉడమ్బునోవక్కడలైక్కడైన్దు అమృతమ్కొడుత్తు అవర్ కళైచ్చావామల్ కాత్తవనుడైయ పేరన్ఱో, అనాదియాన నరకత్తిల్ నిన్ఱుమ్ కైప్పిడిత్తేఅవిడుమ్ పరికరమెన్గిఱార్.

(ఆళమరిత్యాది) ఆళ్ నిఱైన్దు వెన్ఱియైయుడైత్తాయ్ ముడిప్పతాన యుద్ధస్థలత్తిలే. (వాళమర్ వేణ్డి) మతిప్పుడైత్తాన పూశలై వేణ్డి మన్దరత్తై నట్టు. (అఞ్ఞాన్ఱు) అసురర్ దేవర్కళై ముఱిత్తు వారులిట్టు చ్చెల్లుకిఱ వన్ఱు. (వాళిత్యాది) దేవర్కళుక్కు మతిప్పుమ్ ఆయుస్సుముణ్డామ్పడి. (నీళరవై) చేతనత్తై. (పత్తిక్కడత్తుమ్పడై) అళ్ళియెడుత్తుక్కొణ్డుపోయ్ పరమపదత్తిలే వైక్కుమ్. (పత్తి) ,,అళ్లేల్" ఎన్నాలుమ్ విడాతు. ౨౧.

అరు.—ఎణ్బత్తోరామ్పాట్టు. "వాళ్" ఎన్ఱు - ఒళియాయ్, అత్తాల్ - మతి పైప్పియుడైత్తాకై. దేవర్కళుక్కు వెళ్ శ్రీయైయుడైయ పూశలెన్ఱపడి. అమర్ - పూశలాతల్; అయుస్సాతల్. పడై - సాధనమ్. ౮౧.

మూ.—పడైయారుమ్ వాట్కణ్ణార్ పారశినాళ్, పైమ్పూమ్
తొడైయలోడేన్దియ తూపమ్—ఇడైయిడైయిల్
మీన్మాయ మాశూణుమ్ వేఙ్గడమే, మేలొరునాళ్
మాన్మాయవెయ్దాన్వరై. ౮౨.

అర్థము.—పడై (ఈపేరుయెందు) ఆయుధముతో, ఆరుమ్ - సమానమైన, వాళ్ - కాన్తిగల, కణ్ణార్ - నేత్రములుగలయువతులు, పారశినాళ్ - ద్వాదశినాడు, పై - అందమైన, పూ - పుష్పములయొక్క, తొడైయలోడు - హారములతోఁగూడ, ఏన్దియ - పట్టుకొనిన, తూపమ్ - ధూపము, ఇడైయిడైయిల్ - మధ్యమధ్యను, మీన్ - నక్షత్రములతోఁగూడినయాకాశము, మాయ - కనుఁబడనటుల, మాశూణుమ్ - నల్లఁగాఁజేయు, వేఙ్గడమే - వేఙ్కటాచలమే, మేలొరునాళ్ - మునుపొకదినము, మాన్ - (మారీచుఁడనేఁడు) జింక, మాయ - మడియునట్లు, ఎయ్దాన్ - కొట్టినవానియొక్క, వరై - పర్వతము. ౮౨.

వ్యా.—ఎణ్బత్తిరణ్డామ్పాట్టు. (పడైయిత్యాది) వాళ్పోన్ఱు ఒళియైయుడైత్తాన కణ్గళైయుడైయరాన స్త్రీకళ్. (పారశినాళ్) ద్వాదశినాళ్. (పైమ్పూమిత్యాది) అళకియతాకత్తొడుత్త మాలైయోడే యేన్దినధూపమ్. (ఇడైయిడైయిలిత్యాది) పూక్కళ్లోడేకూడిన పుకైయానతు, ఆకాశత్తిలేకలకట్టత్తోన్ఱినినక్షత్రఙ్గళై మాశూణప్పణ్ణానిన్ఱతు. (మేలొరునాళిత్యాది) పణ్డొరునాళ్ రాక్షసన్ మాయామృగమాయ్వర, "ఇత్తైప్పిడిత్తుత్తరవేణుమ్" ఎన్ఱు పిరాట్టియరుళిచ్చెయ్తతు మఱుక్క మాట్టామే అత్తైముడిత్తవనుడైయమలై.

ఇప్పాట్టాలే - సర్వసమాశ్రయణీయత్వముమ్ ఆశ్రితపారతన్త్ర్యముమ్ శొల్లుకిఱతు. (వాళ్కణ్ణార్) తఙ్గళైచ్చిలర్ ఆశ్రయిక్క విరుకుఱమవర్కళ్. (మీన్మాయ) ఆకాశమ్ తోన్ఱాతపడి పూక్కళుమ్ పుకైయుమాకత్తోన్ఱుకై. (మానిత్యాది) పిరాట్టిక్కు నియామ్యనానాప్పోలే నియామ్యనాయ్ప్పుక్కు, తన్ననర్థమెన్ఱు మీళాతుకార్యమ్ శెయ్యుమవన్.

అరు.—ఎణ్బత్తిరణ్డామ్బాట్టు. పార్ - భూమి, ఆళినాళ్ ఎన్గైయాలే (ద్వాదళినాళ్) ఎన్గిఱతు. ౮౨.

మూ.—వరై కుడై తోళ్ కామ్బాక వానిరైకాత్తు, ఆయర్
నిరైవిడైయేழ్ శెఱ్ఱవాఱెన్నే—ఉరవుడైయ
నీరాழియుట్కిడన్దు నేరా నిశాశరర్ మేల్
పేరాழి కొణ్డ పిరాన్. ౮౩.

అర్థము.—ఉరవుడైయ - బలముగల, నీర్ - జలముగల, ఆழియుళ్ - సముద్రమునందు, కిడన్దు - పవ్వళించి, నేరా - ఎదిరించిన, నిశాశరర్ మేల్ - (మనుష్యాదులనేఁడు) రాక్షసులమీఁద, పేర్ - గొప్ప, ఆழి - చక్రమును, కొణ్డ - ఎత్తిన, పిరాన్ - ఉపకారకుఁడు, వరై - పర్వతమును, కుడైయాక - ఛత్రముగాను, తోళ్ - భుజమును, కామ్బాక - కాడగాను (చేసికొని), ఆనిరై - గోవులమందలను, కాత్తు - రక్షించి, ఆయర్ - గోపాలకులయొక్క, నిరైవిడైయేழ్ - గుమిగూడినసప్తవృషభములను, శెఱ్ఱవాఱు - చంపినవిధము, ఎన్నే? - ఎట్లు?. ౮౩.

వ్యా.—ఎణ్బత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు. (వరైయిత్యాది) మలైకుడైయాకవుమ్ తోళ్ కామ్బాకవుమ్ పణ్ణిక్కొణ్డు. (ఆయరిత్యాది) నప్పిన్నైప్పిరాట్టిక్కు ప్రతిబన్ధకమాన ఋషభఙ్గళైయుమ్ ముడిత్తపడి ఎఙ్ఙనే. (ఉరవుడైయవిత్యాది) „ఉరవు" ఎన్ఱు - మిడుక్కుక్కుప్పేర్. సర్పమెన్ఱుమామ్. తిరుప్పాఱ్కడలిలేకిడన్దు. (నేరావిత్యాది) ఎతిరానమధుకైటభర్ మేలేతిరువాழியైవాఙ్గినఉపకారకన్. ఇత్తాల్-ఆశ్రితర్క్కు విరోధమ్ వన్దపోతు తన్నుడమ్బునోవ క్కార్యమ్ శెయ్యుమ్ పడి.

ఒరు శెయలేయో? (వరైయిత్యాది) వన్దత్తుక్కుత్తక్కతుకొణ్డు కార్యమ్ శెయ్వతే!. (ఉరవుడైయనీర్) మిడుక్కునీర్. (పేరాழియిత్యాది) కైయిల్ తిరువాழియైక్కొణ్డు ఇన్దిరన్ నోవాతపడి ఉన్ తోళ్నోవ రక్షిప్పతే!. ౮౩.

అరు.—ఎణ్బత్తుమూన్ఱామ్బాట్టు. మేలుక్కు అవతారికై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఒరుశెయలేయో వెన్ఱు). ౮౩.

మూ.—పిరానుణ్ పెరుమై పిఱరా రఱివార్
ఉరాయులకళన్దనాన్ఱు—వరాక
త్తెయిత్తళివుమ్ పోతావా తెన్గొలో, ఎన్దై
యడిక్కళవు పోన్దపడి. ౮౪.

అర్థము.—పిరాన్ - ఉపకారకుండా!, ఉరాయ్ - శ్రమములేక, ఉలకు - భూమిని, అళన్దనాన్ఱు - కొలిచినప్పుడు, ఎన్దై - అస్మత్స్వామియైన దేవరవారియొక్క, అడిక్కు - శ్రీపాదమునకు, అళవుపోన్ద - సరికొలతగల, పడి - భూమి, వరాకత్తు - వరాహావతారమెత్తిన దేవరవారియొక్క, ఎయిత్తళివుమ్ - కొమ్మంతకుగూడ, పోతా వాఱు - చాలనివిధము, ఎన్గొలో - ఎట్లో?, ఉన్ - దేవరవారియొక్క, పెరుమై - మహిమను, పిఱర్ - ఇతరులు, ఆర్ - ఎవంద్రు, అఱివార్ - తెలిసికొనుదురు. ౮౪.

వ్యా.—ఎణ్బత్తునాలామ్పాట్టు. (పిరానిత్యాది) ఉపకారకనాన వున్నుడైయ పెరుమైయై వేఱుశిలరాలఱియప్పోమో. (ఉరాయిత్యాది) "ఉరాయ్," ఎన్ఱు-భట్టర్ "అనాయాసేన అళన్దవన్ఱు" ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ తార్. ఉలావియెన్ఱుమామ్. భూమియిలే. పొరున్దవిట్టెన్నిలుమామ్. (ఎన్దై యడిక్కళవు పోన్దపడి-వరాకత్తెయిత్తళివుమ్ పోతావాతెన్గొలో) ఒరు నాళ్ తిరువడిక్కళ్ళే అడఙ్గినతు తిరువెయిత్తుక్కు పోప్పిన్దతిల్లై ఎన్గిఱతు. రక్షిత్తినళవన్ఱు రక్షకన్ పారిప్పు. నానోరువను మే ఉన్ గుణఙ్గళిలే కుమిళ్ నీరుణ్ణానిన్ఱేన్. ౮౪.

అరు.—ఎణ్బత్తునాలామ్పాట్టు. ఉరాయ్ - అనాయాసమాతల్; ఉరోశ యెన్నాయ్ - భూమియిలేపొరున్దవిట్టెన్నుతల్. "ఎన్గొలో - పిఱరారఱివార్" ఎన్దై యాలే (నానొరువనుమే యెన్గిఱతు). ౮౪.

మూ.—పడి కణ్డఱియమే పామ్బణైయినాన్ పుట్
కొడి కణ్డఱియమే కూఱాయ్—వడివిల్
పొఱి యైన్దుమ్ ముళ్ళడక్కి ప్పోతొడు నీరేన్ది
నెఱి నిన్ఱ నెఞ్జమే నీ. ౮౫.

అర్థము.—నెఞ్జమే - మనసా! పొఱియైన్దుమ్-పఞ్చేన్ద్రియములను, వడివిల్-శరీరమందు, ఉళ్ - లోపల, అడక్కి - అణచి, పోతోడు - పుష్పములతోడ, నీర్ - జలమును, ఏన్ది - ధరించి, నెఱి - మార్గమునందు, నిన్ఱ - నిలిచియుండెడు, నీ - నీవు, పామ్బణైయినార్ - శేషశయనుని, పుట్కొడి - గరుడధ్వజమును, కణ్డు - సేవించి, అఱిదియే - ఎఱుఁగుదురువా ?, పడి - దివ్యమంగళవిగ్రహమును, కణ్డఱిదియే - సేవించి ఎఱుఁగుదువా ?, కూఱాయ్ - చెప్పుము. ౮౫.

వ్యా.—అవ.—ఎణ్బత్తైన్దామ్బాట్టు. «పిఱరారఱివార్" ఎన్బారై త్తమ్ముడైయ తిరువుళ్ళమ్ నానఱిన్దిరుక్క వెన్న; నీయుమ్ ఇన్ద్రియజయమ్ పణ్ణి ఆశ్రయణత్తిలే ఇఴిన్దాయల్లతు సాక్షాత్కరిత్తాయో వెన్గిఱార్.

(పడియిత్యాది) తిరుమేనికణ్డఱిదియో. (పామ్బణైయిత్యాది) అవనుడైయ పడుక్కైకణ్డఱిదియో, కూఱాయ్-శొల్లాయ్. (వడివిలిత్యాది) శరీరత్తిల్ ఇన్ద్రియఙ్గళైన్దైయుమడక్కి. వడివిల్లాత ఇన్ద్రియఙ్గళై యడక్కి యెన్నుమామ్. «కణ్డవాఱిరిన్దతొణ్ణనేఱ్" ఎన్నుమాప్పోలే ఎన్నవుమామ్. (పోతొడెత్యాది) పుష్పాద్యుపకరణఙ్గళై క్కొణ్డు ఆశ్రయణత్తిలే యుక్తనాయిత్తనైయుతేన్ని.

నామఱియాతిరుక్క ప్పెఱ్ఱపడి ఎన్నెన్న; తిరువుళ్ళత్తైక్కుఱిత్తు, (వడివిల్ పొఱియైన్దు ముళ్ళడక్కి) వడివిలే-ఉడమ్బిలే యడక్కి. వడివిల్లాతపడి-ఒరుపడిప్పట్టిరా తెన్నుమామ్. ౮౫.

అరు.—ఎణ్బత్తైన్దామ్బాట్టు. పుట్కొడికణ్డఱిదియే -కణ్డాయో? ఇల్లైయే యెన్న పడి. వడివు - స్వభావమాయ్, అత్తాల్ - ఒరుపడిప్పట్టిరామై. ఇత్తై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (కణ్డవాఱిరిన్దవిత్యాది).

మేలుక్కు అవతారికైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నామఱియాతిరుక్క ప్పెఱ్ఱపడియిత్యాది). ౮౫.

మూ.—నీయుమ్ తిరుమకళుమ్ నిన్ఱాయాల్, కున్ఱెడుత్తు
పాయుమ్ పని మఱుత్త పణ్బాళా—వాశల్
కడైకఴియా వుళ్ పుకా క్కామరుపూఙ్గోవల్
ఇడైకఴియే పఱ్ఱి యిని. ౮౬.

అర్థము.—పాయుక్ష్-మీఁదఁబడుచున్న, పని-వర్షమును, కున్ఱెడుత్తు - గోవర్ధనగిరినెత్తి, మఱుత్త-మరుగుజేసిన, పణ్బాళా!-సౌలభ్యముగలవాఁడా!, వాశల్కడై-వాకిటు, కళ్ళియా - పోకను, ఉళ్ పుకా - లోపలపోకను, కామర్ - అలంకారయుక్తమైన, పూ-అందమైన, కోవల్ - తిరుక్కోవలూరుయొక్క, ఇడైకళి - మధ్యప్రదేశమును, పఱ్ఱి - పొంది, నీయుమ్ - దేవరవారును, తిరుమకళుమ్ - పిరాట్టియును, ఇని - ఇప్పుడు, నిన్ఱాయ్ - వేంచేసియున్నారు! ఆల్ - ఆశ్చర్యము. ౮౬.

వ్యా.—అవ.—ఎణ్బత్తాఱామ్పాట్టు. (నీయుమ్) ఇవర్, తమ్మైయ తిరువుళ్ళత్తైక్కొత్తు "సాక్షాత్కరిత్తిలైయితే" ఎన్న త్తరియానితే అవర్.

(నీయుమిత్యాది) "తామరైయాళాకిలుమ్ శితకురైక్క మేల్ ఎన్నడియారతు శెయ్యార్" ఎన్ఱనీయుమ్, ఉన్నుడైయపరికరమ్ నలియప్పుక, "నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి" ఎన్ఱఅవళుమాయ్ నిన్ఱాయాల్. (కున్ఱిత్యాది) ఉడమ్బిలే విఴుప్పుక్కమణ్ణాలైయై మలైయైయెడుత్తుప్పరిహరిత్త నీర్మైపోలే యిరున్దతు ఇప్పోతునెరుక్కు. అపేక్షితమాక నెరుక్కినపడి. (వాశలిత్యాది) ఇడైకళికు ఉళ్ళుమ్పుఱమ్బుమ్ కాట్టుత్తిపోలే యిరానిన్ఱతు. కాముకరానవర్కళ్ ఉకన్ద విషయత్తినుడైయ కణ్వాట్టమ్ విట్టుప్పోకమాట్టాతాప్పోలే. (ఇని) ఇప్పోతు. ఇనిత్తిరుక్కోవలూరిలే నిఱ్కిఱతు కర్మఫలానుభవత్తుక్కన్ఱితే, సంసారికళైనరకత్తిల్ పుకామల్ కాక్కవితే.

(నీయుమిత్యాది) ఆశ్రితరక్షణత్తిల్ ముఱ్పాడనాననీయుమ్, "అగ్రతస్తేగమిష్యామి" ఎన్ఱు - ఉనక్కు ముఱ్పాడుమ్ పిరాట్టియుమ్. (పణ్బాళా) అన్ఱు అజ్ఞనే ఉతవినాయ్. (కడైకళియా వుళ్ పుకా) అఙ్గు అవర్కళ్ ఆపత్తు తీర్త్తాక; ఇఙ్గుతన్నాపత్తు తీర్త్తపడి. పుఱమ్బుకాట్టుత్తియొడొక్కుమ్. ౮౬.

అరు.—ఎణ్బత్తాఱామ్పాట్టు. ఇడైక్కళికు ప్పుఱమ్బు సంసారికళుమ్, ఉళ్ళే ఉపాసకనాన ఋషియుమాకైయాలే, అనన్యప్రయోజనరాన ఆళ్వార్కళ్ పఱ్ఱియిరుక్కుమ్ ఇడైకళియైప్పఱ్ఱినిన్ఱానెన్ఱపడి. "వాసల్" ఎన్ఱుమేలిల్ పాట్టైప్పఱ్ఱి అరుళిచ్చెయకిఱార్ (తిరుక్కోవలూరిత్యాది) ఇన్ఱు ఇఙ్గేనేడుతవినాయ్. ౮౬.

మూ.—ఇని యార్ పుకువా రెళ్ళానరకవాశల్
మునియాతు మూరిత్తాళ్ కోమిన్—కనిశాయ
క్కన్ఱెఱిన్దతోళ్ళాన కనైకళ్ళలేకాణ్బతఱ్కు
నన్గఱిన్ద నావలమ్ శూళ్ నాడు. ౮౭.

అర్థము.—కని - (వెలగ) పండు, శాయ - పడునట్లు, కన్ఱు-వత్సా (సురుని), ఎఱిన్ద - విసిరివేసిన, తోళాన - భుజములగలవానియొక్క, కనై - (ఆభరణ) ధ్వని గల, కళ్ళల్ - తిరుపడికళును, కాణ్బతఱ్కు - సేవించుటకు, నావల్ - నేరేడుచెట్టు నీడయందలి, శూళ్ - విశాలమైన, నాడు-దేశము (జంబూద్వీపము), నన్ఱు-చక్కగా, అఱిన్దతు - (ఉపాయమును) తెలిసికొనెను; (గనుక) ఎళ్ళు - ఏడైన, నరకమ్ - నరకములయొక్క, వాశల్ - ద్వారములందు, ఇని-ఇక, పుకువార్-దూరువారు, యార్-ఎవరు? మునియాతు - కోపింపక, మూరి - దృఢమైన, తాళ్-బిగములను, కోమిన్-వేయుండు. ౮౭.

వ్యా.—ఎణ్బత్తేళామ్పాట్టు. (ఇనియిత్యాది) ఎళ్ళునరకవాశలెన్గిఱతు-కీళ్ళర్ త్తిఱైయుడైత్తాన నరకమెన్నవుమాామ్; ఏళ్ళావకైనరక మెన్నవుమాామ్. (మునియాతు) యమభటరుడైయ కోపత్తుక్కు ఇనిఫలమిల్లై యెన్గిఱతు. (మూరిత్తాళ్ కోమిన్) ఇనిప్పూకువారిల్లై, మిడుక్కుడైయ తాళ్లై కోక్కవుజ్గోళ్, (కనిశాయవిత్యాది) కనైకళ్ళలెన్ఱతు-ఇలక్కైక్కు ఎఱిత్తు నడక్కిఱవపోతు తిరుపడికళ్ళిన ఆభరణధ్వనియై జమ్బూద్వీపమానతు నన్ఱాకవఱిన్దతు. నన్ఱాకవఱ్కై - సంసారత్తిల్ నిన్ఱుమ్ పోకోమెన్ఱిరుక్కై; ఉకన్దరుళ్ళిన దేశమిజ్గుణ్డాయిసుకేయెన్ఱు అసూయైపణ్ణాతే పోఱు త్తిరుక్కై.

(ఇనియిత్యాది) ఎజ్గళ్ పదత్తుక్కు అఱివుశొల్లువతే! ఎన్ఱుపాడియాతే. (కనైకళ్ళల్) ఆభరణవొలి. నావలమ్-జమ్బూద్వీపమ్. [ఏకాంం ధరణీమాశ్రితా] ఒరుపడుక్కైయిలేయిరుప్పార్క్కు భయముణ్డో. ౮౭.

అరు.—ఎణ్బత్తేళామ్పాట్టు. కీళ్ వాక్యత్తై వివరిక్కిఱార్ (ఉకన్దరుళిన దేశమిత్యాది). అసూయై ఎన్ఱతు - భగవద్విషయత్తుక్కు శాకైయాలే దివ్యదేశత్తైవిట్టు దేశాన్తరత్తేపోతల్; అజ్గొరు అతిశయజ్గణ్డాల్ ప్రాణత్యాగమ్పణ్ణుతల్. పోడియాతే-అశ్రీకైప్పడియాతే. దివ్యదేశముళ్ళ నాట్టిలిరుప్పమాత్రమ్ పోరుమోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఏకాంధరణీమిత్యాది). ౮౭.

మూ.—నాడిలుమ్ నిన్నడియే నాడువన్, నాడోఱుమ్
పాడిలుమ్ నిన్ పుకళేపాడువన్—శూడిలుమ్
పొన్నాళియేన్దినాన్ పొన్నడియే శూడువేఱ్కు
ఎన్నాకిలెన్నేయెనక్కు. ౮౮.

అర్థము.—నాడిలుమ్ - ఆశపడినను, నిన్ - దేవరవారియొక్క, అడియే - తిరువడికళునే, నాడువన్ - ఆశపడుదును, నాడోఱుమ్-ప్రతిదినమును, పాడిలుమ్ - పాడినను, నిన్ పుకళే- దేవరవారికీర్తినే, పాడువన్ - పాడుదును, శూడిలుమ్ - శిరసావహించినను, పొన్ - అందమైన, ఆళి-చక్రమును, ఏన్దినాన్-ధరించినవానియొక్క, పొన్నడియే - తిరువడికళునే, శూడువేఱ్కు - శిరసావహించెదు, ఎనక్కు - దాసునికి, ఎన్నాకిల్ - ఏమైనను, ఎన్ ? - ఏమి ?. ౮౮.

వ్యా.—ఎమ్బెరుమానై ప్పార్తు (నాడిలుమిత్యాది) నినైక్కిలుమ్ ఉన్ తిరువడిగళైయే నినైప్పన్; ఎప్పోతుమ్ పాడిలుమ్ ఉన్నుడైయ పుకళైయే పాడువన్. (శూడిలుమిత్యాది) ఒన్రై చ్చూడిలుమ్, తిరువాళియే న్దిన ఉన్నుడైయ విలక్షణమాన తిరువడికళై చ్చూడానిన్ర వెనక్కు-పరమపదత్తిలే పోనాలుమ్ వాఙ్మనఃకాయఙ్గళ్ అఙ్గే ప్రవణమాకైయాలే చ్చేయ్వతు, అతు ఇఙ్గే పెఱ్ఱేనాకిల్ ఎనక్కు ఇఙ్గే యిరుక్కై నల్లతెన్గిఱార్. అవన్ పడిక్కు సంసారికళ్ పడియై ప్పార్త్తాల్ యమనుక్కు అవకాశముణ్డాయిరున్దతు. „తేన మైత్రీభవతు” ఎన్నుమ్, „యదినా” ఎన్నుమ్ శొల్లత్తలైయెయిఱుప్పుణ్డిలనో. (పొన్నడియే) ఇతువే ప్రయోజనమాక వాక్యఙ్గళై యొళియ నినైక్కిలుమ్. (ఎన్నాకిలెన్నేయెనక్కు) నాట్టార్ నరకమ్పుకిలెన్, తవళిలెన్. ఆరానుమ్. ౮౮.

అరు.—ఎమ్బెరుమాన్పట్టు. „శూడువేఱ్కు” ఎన్నతు-మానసమాక చ్చూడుకైయై చ్చొల్లి, ఇప్పడి మానసమాక చ్చూడువార్ క్కు ఎన్నుపరగతమాక్కుకిఱార్ (అవన్ పడిక్కిత్యాది). ఇప్పడి నినైత్తమట్టిలే అవనై ప్పెఱలాయిరుక్క, అతువుమ్ శెయ్యామైయాలేయమనుక్కు అవకాశముణ్డానపడి. ఇప్పడి అల్పానుకూల్యత్తిలే అవన్ కార్యమ్ శెయ్యలాయిరుక్క ఇవ్వన్దపేరుణ్డో వెన్న; అరుళిచ్చేయ్కిఱార్ (తేనమైత్రీత్యాది). శూడుకై మానసప్పడి వాక్కై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (వాక్యఙ్గళైయిత్యాది).

(ఎనక్కు - ఎన్నాకిలెన్) ఇప్పడి అల్పానుకూల్యత్తిలే పెఱలాయిరుక్క ఇత్తైయిఱ క్కఱ సంసారికళ్ పడి ఎనక్కు ఏతానార్ తావిల్లై; అత్తైఆరాయ క్కార్యమిల్లై యెన్ఱపడి. ఆరాన్ఱ-ఇప్పడి ఆర్ తాన్ పిఱరుక్కు దుఃఖప్పడువారెన్ఱ పడి. ౮౮.

మూ.—ఎనక్కారావారారొరువరే, ఎమ్బెరుమాన్

తనక్కావాన్ తానే మత్తల్లాల్—పునక్కాయామ్

పూమేనికాణ ప్పొతియవిழుమ్ పూవైప్పూ

మామేని కాట్టుమ్వరమ్. ౮౯.

అర్థము.—ఎనక్కు - దాసునకి, ఆవార్ - సమానస్థైనవారు, ఆరొరువరే? - ఒకరైననెవ్వరున్నారు? ఎమ్బెరుమాన్ - నన్నేలినవారు, తానే-స్వయముగ, తనక్కు ఆవతల్లాల్ - తనకుసరిపోలునేగాని, మత్తు - వేరుకలదా? (నాకుసరిపోలునా?) పునమ్ - స్వస్థానమందుండెడి, కాయామ్పూ - అతసీకుసుమమునొుక్క, మేని - వర్ణమును, కాణ-చూచుచుండ, పొతియవిழుమ్-వికసించు, పూవైప్పూ-పూవైయనుపుష్పము యొుక్క, మేని-వర్ణమును, మా - శ్లాఘ్యమైన, మేని-దివ్యమఙ్గళవిగ్రహమును, వరమ్-చక్కగ, కాట్టుమ్ - చూపించును. ౮౯.

వ్యా.—ఎణ్బత్తొన్బతామ్పాట్టు. (ఎనక్కిత్యాది) ఎన్నోడొప్పారొరువరుమిల్లైయితే ఎన్నవుమామ్. ఎనక్కావారెవరెన్నవుమామ్. ఎన్నోడొప్పారొరువరుమిల్లై యెన్ఱు నీర్ శొల్లువానేన్! పరమచేతననుణ్డే యెన్నిల్; (ఎమ్బెరుమానిత్యాది) ఎన్నోడొత్తారిల్లై యెన్ఱేనిత్తనైయల్లతు, ఎమ్బెరుమానుడైయఉయర్త్తియిల్లై యెన్ఱేనో. నీర్ ఎన్నోడొప్పారిల్లై యెన్ఱు శొల్లినీర్గళు ఎత్తాలేయెన్నిల్; అవనోడుసదృశమాన పదార్థఙ్గళ్ వర్తిక్కుఱ దేశత్తిలే నిన్ఱేన్, ఒరడియున్గోకుత్తైయనిన్ఱతు. అవనెన్ఱు సాక్షాత్కరిక్కుమత్తనైయన్ఱో వేణ్డువతు. (పునక్కాయామ్పూమేని) పునత్తిలే నిఱ్కుఱ కాయామ్పూమేనియై. (కాణప్పొతియవిழుమ్పూవైప్పూ) కాణక్కాణ అలరానిన్ఱ పూవైప్పూ. ఇవైయిరణ్డుమ్ అవనుడైయపరమాన మామేనియై కాట్టానిన్ఱతు. నాట్టార్కు నినైక్కైయిలుళ్ళ వరుత్తమ్ పోరుమ్ ఎనక్కుమఱక్క. నానుమొరువనే. వరమాక-తన్నిలుమ్ విశదమాక వెన్ఱుమామ్. ౮౯.

అరు.—ఎణ్బత్తొన్బతామ్బాట్టు. ఎనక్కు-హితపరర్ ఎవర్, ఈశ్వరనై యొழிయ వేరొరువరుమిల్లై యెన్ఱుఇరణ్డామర్థమ్. సదృశపదార్థమ్ - కాయామ్బూమలరానవై. అవనై ధారక్కణ్డు ధరిక్కలాయిరుక్కైయాలే ఎన్నోడొప్పారిల్లై యెన్ఱపడి. అవనై ధారక్కణ్డుధరిక్కప్పోమో, అవనైక్కాణవేణ్డావో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱార్ (ఓరడియ న్తోవిత్యాది), కుత్ర - ప్రత్యక్షమాక అవనైక్కాణ్బాం. ఆనాల్ వేణతుకెన్న; అరుళిచ్చెయ్‌కిఱాన్ (అవనెన్ఱిత్యాది). సదృశపదార్థజ్ఞై అనాకక్కణ్డు సాక్షాత్కరిక్కుమత్తనైయెన్ఱపడి. (ప్రాతియవిభూతి) కాణప్పోతియ-కణ్ కాణవెన్ఱపడి. పూర్క్కరికాట్టుకైయాలే మఱక్కవరుమై. ౮౯.

మూ.—వరత్తాల్ వలి నినైన్దు మాతవ నిన్ పాతమ్
శిరత్తాల్ వణఙ్గానామెన్నే—ఉరత్తినాల్
ఈరరియాయ్ నేర్ వలియోనాయ విరణియనై
ఓరరియాయ్ నీయిడన్దతూన్. ౯౦.

అర్థము.—మాధవ! - లక్ష్మీవల్లభ!, ఈర్-చీల్చఁబడిన, అఁయాన్-శత్రువై, నేర్ - ఎదురుగ, (నిలువఁదగిన) వలియోనాయ-బలవంతుఁడైన, ఇరణియనై-హిరణ్యకశిపును, ఓర్ - అద్వితీయమయిన, అరియాన్ - సింహమై, ఉరత్తినాల్ - బలము చేత, దూన్ - మదించిన (శరీరమును), నీ-దేవరవారు, ఇడన్దతు - చీల్చినది, వరత్తార్ - వరముచేనైన, వలి- బలమును, నినైన్దు-మదించి, నిన్-దేవరవారియొక్క, పాతమ్ - తిరువడికళును, శిరత్తాల్ - శిరముచేత, వణఙ్గానామ్-నమస్కరించకుండెను, ఎన్నే? - అనియో?. ౯౦

వ్యా.—అవ.—తొణ్ణూఱామ్బాట్టు. (వరత్తాల్) నరసింహరూపియాన ఈశ్వరనుడైయ ఆశ్రితవిరోధి నిరసన శీలత్తైయుమ్ వాత్సల్యత్తైయుమ్ అనుసన్ధిక్కిఱార్.

(వరత్తాల్ వలినినైన్దు) వరత్తాలే తనక్కుమిడుక్కుణ్డాకనినైత్తా నల్లతువరజ్గొడుత్తవర్ కళ్ శక్తి భగవదధీనమెన్ఱఱిన్దిలన్. (మాతవ) వరఙ్గొడుత్తవర్ కళాలుమ్ వణఙ్గప్పడుమవన్. (నిన్ పాతమిత్యాద) అవనిழுవుకుఱ వెఱుక్కిఱార్. (ఉరత్తినాలీరరియాయ్) మిడుక్కాలే ఈరప్ప

డుమ్, అరియాశవన్ - శత్రువానవన్. పెరియశత్రువెన్నుమామ్. (నేర్ వలియోన్) నేరేవలియాన హిరణ్యనై. (ఓరరియాయ్) నాట్టిల్ నడైయాడుమ్ సింహమన్ఱు, తన్నుడైయ ఇచ్చైయాలే పిఱన్ద సింహమెన్ఱుమామ్. ఓరప్పడుమ్ అరియాయ్-ఎల్లారుమ్ ధ్యానమ్పణ్ణుమ్ సింహమెన్ఱుమామ్.

(వరత్తాల్) దేవర్కళ్ వరత్తైయుడైయనాకనినైత్తాన్. వణఙ్గువిత్తుక్కొళ్ళుమ్ విషయమిరుక్కుమ్బడి. (వణఙ్గానామెన్ఱే) పిళ్ళైపక్కల్ పరివుతప్పచ్చెయ్తోమ్, ఎన్నామెన్ఱుమామ్. ఉన్ వస్తువాకియామెన్కిన్ఱుమామ్. (ఈరరి) పెరియశత్రు. (ఓరరి) సింహఙ్గళిల్ ఒప్పిల్లాతాన్ వొణ్ణాతు. ౯౦.

అరు.—తోణ్ణాతొన్మ్బట్టు. "ఓర్" ఎన్ఱు - విచారమాయ్ (ఇచ్చైయాలే యెన్ఱతు). పరివుతప్పచ్చెయ్తోమ్-పరివుతప్పచ్చెయ్దత్తోమ్ ఎన్నుమనుతాపమిల్లాతవ సెన్నుతల్; వణఙ్గామైయాలే తన్ వస్తువాన హిరణ్యనుక్కు స్వరూపనాశమ్ వారామైక్కిన్నుతల్. విరోధియానశరీరత్తైప్పోక్కినానెన్ఱపడి. ౯౦.

మూ.—ఊన కురరమ్మైయుళ్ పుకిరుళ్ నీక్కి
ఞానచ్చుడర్ కొళీఇ నాడోఱుమ్—ఏన
త్తురువా యులకిడన్ద వూళియాన్ పాతమ్
మరువాతార్క్కుణ్డామో వాన్. ౯౧.

అర్థము __ఊన్ - మాంసమయమైన, కురమ్మైయిల్ - శరీరమనెడుగుడిసెయందు, ఉట్పుకుఱ - లోపల ప్రవేశించి, ఇరుళ్ - అజ్ఞానాంధకారమును, నీక్కి - పోగొట్టి, ఞానమ్ - జ్ఞానమనెడు, శుడర్ - దీపమును, కొళీఇ - పెట్టి, ఏనత్తు - వరాహముయొక్క, ఉరువాయ్ - రూపముగలవాడై, ఉలకు జగత్తును, ఇడన్ద - పెల్లగించిన, ఊళియాన్ - ప్రళయకాలమునువేంచేసియున్నవానియొక్క, పాతమ్-శ్రీపాదములను, నాడోఱుమ్-ప్రతిదినమును, మరువాతార్క్కు-పొందనివారికి, వాన్ - పరమపదము, ఉణ్డామో - లభించునా?. ౯౧.

వ్యా.—అవ.—తోణ్ణూఱ్ఱోరామ్బాట్టు. (ఊనక్కురమైౘ్బ) పరమపదమ్ స్వయత్నసాధ్యమన్ఱు ఎన్ఱవోపాతి ఇచ్చైభయుమ్ వేణ్డావో వెన్గిఱతు. హేయత్తిలే హేయతాబుద్ధియుమ్, ఉపాదేయత్తిలే ఉపాదేయతాబుద్ధియుమ్ వేణ్డావో పేశ్ఱుకుఱ.

(ఊనమిత్యాది) శరీరజ్గణ్డతెల్లామ్ పొల్లాతా యిరుకుఱ చ్చెయ్తే ఆపాతప్రతీతియిల్ నన్ఱుపోలే యిరుప్పతొన్ఱుణ్డు, అన్దవిరుళ్ శరీరత్తైఅవగాహిక్కప్పెఱ్ఱేమ్. (ఞానచ్చుడర్కొళీఇ) జ్ఞానమాకిఱఅఫిళక్కైఱ ప్రకాశిప్పిత్తు. ఇతినుడైయ హేయత్తైయుమ్ అన్యథాజ్ఞానముమ్ యథార్థజ్ఞానత్తాలేపోమ్. ఆక, యథార్థజ్ఞానపూర్వకమాక పరజ్ఞానమ్ వేణుమ్. (నాడోఱుమిత్యాది) నోఫుపట్టపోతేడతవినవనాయ్. ఇవైయిల్లాతవన్ఱుతానుణ్డాయ్ రక్షిక్కుమవనుడైయ తిరువడికళిల్ రుచియిల్లాతార్క్కు ముణ్డోపరమపదమ్. (నాడోఱుమ్) అవఱ్ఱ ఆభిముఖ్యమ్పణ్ణుకిఱపడిగ్గైయ అనుసన్ధిక్కవైముఖ్యశక్యైకయుణ్డో. జీయర్ తిరువడికళై ఆశ్రయిత్తిరుప్పానొరువైష్ణవర, ,,నీపలనాళ్ వరత్తవిర్న్దాయే" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్య; ,,నీర్ ఒరుకాలరుళిచ్చెయ్తపడిన్నైయనినైత్తిరుకుఱవమైయాతో" ఎన్న; ,,నమ్మిప్పైక్కైఱ నినైయిలే వర్ధిక్కఅతుమ్పూణ్డు, ,,నాడోఱు మేనత్తురువాయులకిడన్ద ఊళియాఱ్పాతమ్ మరువాతార్క్కుణ్డామోవాఱ్ఱ" ఎన్గిఱవిప్పాట్టుమ్కెడువాయ్! కేట్టఱియాయో"ఎన్గిఱార్. రుచియిల్లాతార్క్కుమ్శ్రీవైకుణ్ఠమ్ కిడైక్కుమో.

కీళిఱ్పాట్టు రుచియుడైయవనుక్కుతపినపడి. (ఊనక్కురమైౘ్బ) హేయమాయ్ అల్పమాయ్ అస్థిరమాయ్ అనర్థమాయ్ అకవాయ్ తెరియాతపడి మేలే తోలైవైత్తు మినుక్కి, ఆపాతప్రతీతియిల్ నన్ఱెన్ఱు తోఱ్ఱుమ్పడి యిరుకిఱఅవిత్తై ఉళ్ళపడియే అనుసన్ధిత్తు, అపురుషార్థమెన్ఱుమ్ పురుషార్థవిరోధియెన్ఱుమ్ పేశినీఱు. ,,పొయ్న్నిన్ద" ఇత్యాది. (ఞానచ్చు

డర్ కొళ్గిఱ) ప్రకారియాన*తామస్థైయాళ్ కేళ్వనోరువనై యేనోక్కి. (ఏనమిత్యాది) ఇత్తలై నిన్నైయానపోతుమ్ నిన్నై త్తిరున్దు నోక్కు-మవర్ విరోధియాన ఇవ్వాకారత్తై యన్హోతుడైత్తు. ,, ఏనత్తురువాయిడన్ద-ఞానప్పిరాన్." ౯౧.

అరు.—తొణ్ణూఱ్పోరాయ్పట్టు. అవగాహిక్కై - శరీరగోచరమైయతీక్కై. తొళ్గియార్ - సంహారకాలత్తిలుమ్తాన్ ఉళనాయ్ రక్షిక్కుమవన్. నాడోఱుమ్ మఱువవేణుమెన్నుమతుక్కు సంవాదమాక అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (జీయరిత్యాది).

నాడోఱుమ్ మఱుప్పక్కైక్కు-ప్పణ్ణిన ఉపకారమేతెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇత్తలై యిత్యాది). విరోధత్తైప్పోక్కి ఉపదేశత్తైత్తేగ్గయెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఏనత్తురువాయిత్యాది). ౯౧.

మూ.—వానాకి త్తీయాయ్ మఱికడలాయ్ మారుతమాయ్
త్తేనాకిప్పాలామ్ తిరుమాలే—ఆనాయ్చ్చి
వెణ్ణెయ్ విళుజ్గ నిఱైయుమే, మున్నొరునాళ్
మణ్ణైయుమిళ్ న్దవయిఱు. ౯౨.

అర్థము.—వానాకి - ఆకాశస్వరూపుఁడును, తీయాయ్-అగ్నిస్వరూపుఁడును, మఱికడలాయ్-సముద్రస్వరూపుఁడును, మారుతమాయ్-వాయుస్వరూపుఁడును, తేనాకి-తేనెవలెరస్యుఁడును, పాలాయ్ - పాలువలెభోగ్యుఁడునునైన. తిరుమాలే! - లక్ష్మీవల్లభుఁడా!, ఆన్ - పశువులను నమ్ముకొనియున్న, ఆయ్చ్చి - గొల్లదానియొక్క, వెణ్ణెయ్ - వెన్నను, విళుజ్గ - ఆరగింప, మున్నొరునాళ్ - మునుపొక దినము, - మణ్ణై-భూమిని, ఉమిళ్న్ద - కక్కిన, వయిఱు-కడుపు, నిఱైయుమే?-నిండునా? ౯౨.

వ్యా.—అవ.—తొణ్ణూఱ్పేరణ్డామ్పట్టు. (వానాకి)అప్పవజాతికళిలే అవతరిత్తు అతిలుళ్ళారుడైయ ధారకమే తనక్కు ధారకమాయిరుక్కి-ఱపడి. శ్రీవరాహమానానాకిల్ కొణ్డైక్కి-ఱుళ్ళు ధారకమామ్; ఇడైయనానాకిల్ వెణ్ణెయ్ ధారకమాయిరుక్కి-ఱపడి.

(వానిత్యాది) పఞ్చభూతఙ్గళాలే ఒరుఅణ్డమాయ్ అణ్డాన్తర్వర్తికళాన పురుషర్కళుక్కు నిర్వాహకనాయ్. (తేనిత్యాది) ,,సర్వరసః" ఎన్గిఱపడియేపిరాట్టియోడేకూడ పరమపదత్తిలే యిరుక్కి-ఱ అవనే, ఉభయ

విభూతియుక్తనాయిరుక్కుమ్ విరుప్పాకు చ్చేరుమో ఓరిడైచ్చి వెణ్ణెయై విళుఙ్గుమ్బొళుదు. (మున్నిత్యాది) ప్రళయఙ్గళ్ వ్యాతపడ వయిత్తిలేవైత్తు వెళినాడు కాణప్పుఱ మ్బేయుమిడ్రస్తు గక్షిత్తవయిఱు. ఇత్తనై వెణ్ణెయాలేనిత్తైక్కు వేణ్డియిరున్దతో, పిన్నైయుమ్ పయిఱ్ఱాళు వణ్ణానుక్కిడ మాట్టామో వెన్గిఱార్.

రుచియుడైయారోడు సమ్బన్ధముళ్ళతొన్ఱాలల్లతు ఉభయవిభూతి యోగమ్ కుత్తైపట్టిరుక్క స్వవనుడైయ రుచిశోల్లుకిఱతు. (ఆనాయ్చ్చి వెణ్ణెయ్) ముడైనాఱుమ్ వెణ్ణెయ్. (నిత్తైయుమే) కుత్తైకు మిట్టుమడైక్క వేణుమ్. సంసారికళుకు ప్రళయమ్బాలే అవనుక్కు వెణ్ణెయ్ప్పెఱా విడిల్. ౯౨.

అరు.—తొణ్ణూఱు ప్రబన్ధమ్బట్టు. వణ్ణాన్ తాళియిల్ ఎప్పోతుమ్ కణ్ణిత్తోయ్క్కుమతే స్వభావమాకైయాలే, వయిఱ్ఱాళవళక్క మాట్టావిట్టాల్ వణ్ణాన్ కైయిలే కొడుత్తాల్ ఎప్పోతుమ్ కఴియుఙ్గెట్టులోకవార్తై. వయిఱుతాళ్ స్థానమ్. "నిత్తైయుమే" ఎన్గిఱతుక్కు తాత్పర్యమరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (రుచియుడైయారోడిత్యాది). ౯౨.

మూ.—వయిఱ్ఱళల వాళురువివన్దానై యఞ్జ
ఎయిఱిలక వాయ్మడిత్తతెన్ నీ—పొఱియుకిరాల్
పూవడివై యీడఴిత్త పొన్నాఴిక్కైయా, నిన్
శేవడి మే లీడఴియ చ్చెన్ఱు. ౯౩.

అర్థము.—పూ - పుష్పముయొక్క, వడివై - ప్రకారమును, ఈడఴిత్త - తిరస్కరించిన, పొన్ - స్పృహణీయమైన, ఆఴి - చక్రమును, కైయా! - శ్రీహస్తమునందుగలవాఁడా!, వయిఱు - కడుపు, అళల - మండునటుల; వాళ్-కత్తిని, ఉరువి-దూసికొని, వన్దానై - వచ్చినహిరణ్యాసురుని, అఞ్జ - భయపడునట్లు, నిన్ - దేవరవారియొక్క, శే - ఎఱ్ఱనైన, అడిమేల్ - శ్రీపాదములమీద, (త్రోసికొని), పొఱి - నానావర్ణములుగల, ఉకిరాల్ - నఖములచేత, ఈడఴియ-శిథిలమగునట్లు, శెన్ఱు-సంహరించి, ఎయిఱు - దన్తములు, ఇలక - ప్రకాశించునటుల, నీ - దేవరవారు, వాయ్మడిత్తతు - తిరుప్పవళమునుమడుచుకొనినది, ఎన్ - ఎందుకు?. ౯౩.

వ్యా.—అవ.—తోన్ఱానుమానాత్తామ్బట్టు. (వయిఱ్ఱత్యాది) కీఴ్ప్పాట్టిలే, ఆశ్రితవాత్సల్యమ్ శొల్లిఱ్ఱు; ఇతిల్, ఆశ్రితవాత్సల్యకార్యమాన అవర్కళ్ విరోధికళ్ పక్కలుణ్డాన శీఱ్ఱమ్ శొల్లుకిఱతు.

(వయిఱ్ఱత్యాది) వయిఱ్ఱఴలుకిఱతు అఱ్కెన్నిల్; ఆఴ్వారుక్కు:- మున్బొరునాళ్ హిరణ్యన్ శెయ్త తాయిరాతే తమ్ముడైయ ఎతిరే వాళు మురువిక్కొణ్డు పుఱప్పట్టాప్పోలే యిరున్దపడి. "ఎన్ను మెన్ పిళ్ళైక్కుత్తీమైకళ్ శెయ్వార్కళ్ అజ్ఞనమానవర్కళే" ఎన్గిఱపడియే. (వన్దానై) తమ్ముడైయ మేలే వన్దాప్పోలే యిరుక్కిఱపడి. (పూవడివై యీడఴిత్తపొన్నాఴిక్కైయా) సౌకుమార్యత్తాలుమ్ అఴకాలుమ్ పూవైక్కీఴ్ప్పడుత్తువతాన కైయిలే తిరువాఴియై యుడైయవనే. (పొఱిగాకుకిఱల్) పార్త్తపడియే యిరుక్క వేణ్డియిరుక్కిఱ ఉకిరాలే. (నిన్ శేవడిమే లీడఴియచ్చెఱ్ఱు) ఎన్నుమ్ నాఙ్గళ్ ఆశైప్పట్టుప్పోరుకిఱ తిరువడికళిలే అవనైప్పోట్టు. ఇని మున్నైయానపడి ముడిత్తు. (ఎయిఱిలకవాయ్ మడిత్తతెన్ నీ) పిరాట్టిమార్క్కుమ్ సంభోగత్తిల్ తిరుముత్తుత్తోఱ్ఱాతపడి పణ్ణుమ్ స్మితన్ వేణ్డా, ఎయిఱుతోఱ్ఱుమ్బడి క్కడాక ప్పణ్ణినహాసత్తైకణ్డాల్ అతువే అమైయుమెన్నుమ్బడి యిరుక్కిఱ అవాయైమడిత్తతెన్నీ. ఉనక్కుమ్ శీఱ్ఱత్తుక్కుమ్ విషయముణ్డో? ముడిత్తపిన్నుమ్ శీఱ్ఱమ్ మాఱాతొఴివతే!. ముడిత్తాల్ శీఱ్ఱమ్ మాఱువతు తన్నళవుక్కు. "త్వయి కిఞ్చిత్సమాపన్నే" ఎన్నుమ్ విషయఙ్గళిలన్ను. "అథ రామో మహాతేజాః" "కొడియవాయ్ విలఙ్గిన్నుయిర్ మలఙ్గక్కొణ్డ శీఱ్ఱమ్" ఎన్ను-శరణాగతర్కు త్త్యాజ్యమాన ధనమావతు ఆశ్రితార్థమాక హిరణ్యనైప్పఱ్ఱప్పణ్ణుమ్ శీఱ్ఱమ్.

అవ.—"ఎఙ్ఙనేయుయ్వర్ తానవర్ నినైన్దాల్" ఎన్ను-నరసింహత్తైక్కణ్డ అసురరాతు సజాతీయానకప్పడుమ్ పాట్టై, అవనైక్కణ్డవనుకూలర్ పడుమ్బడి.

(వయిఅழల):,,అస్మాక్ హన్తుంనసంశయః, రాక్షసో భ్యేతి" ఇత్యాదివత్ తనిత్తనియే శొల్లిల్ ఒరువరల్లావొరువర్ పిழైక్కిలుమామ్ ఎన్ఱు పేర్ప్పుఱ్ఱేలేనలిను. (పొఱియుకిరాల్) భోగత్తుక్కు ఏకాన్తమాన అழైకెయుడైయ అఱుకాழి ఎన్నుతల్; తిరువాழిపిడిక్క త్తకుమ్ కైయెన్నుతల్. (శెఱువైత్తు వాయ్ మడుత్తతెఱ్ఱె) సఙ్కల్పమ్ తపిర్న్దుతిరువాழి తపిర్న్దు తిమవుకిఱాలే పిళన్దుపిణత్తిఱ్ ముఖత్తిలే నామడికొళ్వతే!.

అరు.—తోణ్ణాఱ్ఱుమనాన్మాప్పాట్టు. ఇప్పడి భీతరాయ్ మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణిన పేరుణ్డో వెన్న, అరుళిచ్చెయ్కిఱార (ఎన్ఱుమేఱ్ పిళ్ళైక్కిత్యాది). ముడిన్ద పిన్నుమ్ శ్రీఱ్ఱమ్ మాఱాదైక్కు హేతువైయరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ముడిత్తాలిత్యాది). ఆశ్రిత విరోధమాక కొణ్డశీఱ్ఱమ్ అధికమెన్నుమత్తుక్కు ప్రమాణ మరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అథరామః ఇత్యాద).

మేలుక్కవతారిక్కై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఎజ్జనేయుమ్వరిత్యాది). ,,అస్మాక్ హన్తుమ్' ఎన్ఱబహువచనత్తుక్కు తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తనిత్తనియే యిత్యాది). ౯3.

మూ.—శెళ్ నెழున్దు తీవిழిత్తు చ్చెన్ఱవిన్దవేழులకు
మణ్ణివైయావెన్ఱు వాయఙ్గాన్దు—మణ్ణుమ్
మఱైయవఱ్కు కాట్టియమాయవనైయల్లాల్
ఇఱైయేను మేత్తాతె న్నా. ౯౪.

అర్థము.—ఎழున్దు - లేచి, తీవిழిత్తు - నిప్పులురాలునట్లుచూచి, శెన్ఱు - (తన వద్ద) చేరిన, విన్దవేழులకుమ్ - ఈయేడులోకములను, శెఱ్ఱు-సంహరించి, మణ్ణు - దానిమీద, ఇవైయావెన్ఱు - ఇవియేయని, వాయ్ - తిరుప్పవళమును, అఙ్గాన్దు - తెరచి, మణ్ణుమ్ - సకలమును, మఱైయవఱ్కు-వైదికుండైనమార్కండేయునికి, కాట్టియ - చూపించిన, మాయవనైయల్లాల్ - ఆశ్చర్యశక్తియుక్తుండైన సర్వేశ్వరునిదక్క, ఇఱైయేనుమ్ - కొంచెమైనను, ఎన్నా - నానాలుక, ఏత్తాతు - స్తోత్రముజేయదు. ౯౪.

వ్యా.—అవ.—తొణ్ణూఱ్ఱునాలామ్పాట్టు. (శెఱ్ఱెழున్దు) ఇప్పాట్టు, కీழ్ప్పాట్టిల్ వృత్తాన్తమాకవుమామ్; ఇన్దవైశ్వరూప్యమ్ దుర్యోధనసదస్సిలే కాట్టినతాకవుమామ్; మార్కణ్డేయ భగవానుక్కు ఇతనై యుత్తరవయిఱ్ఱిలే యిరున్దపడియై కాట్టినతాకవుమామ్. ,,తదపశ్య మహాంసర్వం తస్యకుక్షౌమహాత్మనః" ఎన్ఱ అపడియే.

(శెన్ఱైయున్ఱ తీఙ్గిక్కు) ఎల్లాతు-నీయొరుత్తురువరవిడ వేణ్డావెన్ఱ దుర్యోధనాదికళై న్ఱివిప్పార్ త్తపడి యాకవుమామ్. (శెన్ఱవిత్యాది) నరకిల్ పాపకర్మమ్ పణ్ణక్కైక్కొణ్ణు సఞ్చరిల్లమ్ వేణ్డా. (నమ్మైయుపతు) శ్రీమూర్త్తియైయుడైయ భగవానుక్కాకవుమామ్; భీష్మద్రోణాదికళాతల్. "సామాన్యలక్షణయుమ్." (ఇత్తైయేనుమ్) పరవ్యూహాదికళిల్ పోకాతు.

అను.—శొన్నాల్మునాలామ్బాట్టు. వేణ్డావెన్ఱుశొన్న దుర్యోధనాదికళై వధఞ్చ, భీష్మాదికళ్ కోపిత్తున్నరాతే సామాన్యమాక ప్పార్క్కైక్కు విషయమల్లార్కళ్. (వాయ్అజ్ఞాన్ఱు) దుర్యోధనపక్షత్తిల్ పొయ్యాసనప్పెట్టైయిల విశ్వరూపత్తైక్కాట్టినను; మత్తైయుమవఱ్ఱుమ్ వాయ్మైయైప్పెఱ్ఱ కాట్టుకై. ౯౪.

మూ.—నావాయిలుణ్డే నమోనారణావెన్ఱు
ఓవాతురైక్కు మురై యుణ్డే—మూవాత
మాక్కతిక్కణ్ శెల్లుమ్ వకై యుణ్డే, ఎన్నొరువర్
తీక్కతిక్కణ్ శెల్లుమ్ తిఱమ్. ౯౫.

అర్థము.—నా - నాలుక, వాయిలుణ్డే - నోటిలోనున్నదే; ఓవాతు-విడువక, నమోనారణావెన్ఱు - నమోనారాయణాయ అని, ఉరైక్కుమ్ - చెప్పెడు, ఉరై-తిరుమన్త్రము, ఉణ్డే-ఉన్నదే; మూవాత - మఱ్ఱుటలేని, మా-శ్రేష్ఠమైన, కతిక్కణ్-(మోక్ష) మార్గమునందు; శెల్లుమ్ - పోవుటకు, వకై-ఉపాయము, ఉణ్డే-ఉన్నదే; ఒరువర్ - ఒక్కరు, తీక్కతిక్కణ్ - దుష్టమార్గము (నరకము) లందు, శెల్లుమ్ - ఏగెడు, తిఱమ్ - ప్రకారము, ఎన్ - ఏమి (ఆశ్చర్యము). ౯౫.

* నారాయణేతి మన్త్రోస్తి వాగస్తి వశవర్తినీ। తథాపినరకే ఘోరే పతన్తీతి కిమద్భుతమ్॥

వ్యా.—అవ.—తొణ్ణూర్ అఞ్జామ్బాట్టు. (నావాయిల్) ఇతు విడప్పోకాత్తాయిరున్దతు, ఇతు కేళ్ప్పోకాత్తాయిరున్దతు. ఇతుక్కెజ్జనే విలక్కడియుణ్డానపడి; అపరికరరాయిరుక్కిల్ శెయ్యలావతిల్లైయిఱే యెన్నిల్; ఈశ్వరన్ ఒరుపరికరమ్ తేడవేణ్డువైత్తానో వెన్గిఱతు.

(నావాయిలుణ్డే) "స్పృష్టస్త్వంవనవాసాయ" ఎన్గిఱపడియే నాక్కిల్ అవనైయేత్తక్కడవతు. (నమోవిత్యాది) అన్నాక్కుక్కణ్డా వోపాంతి తిరుమన్త్రముమ్ ఇవనుక్కు ఇత్తైప్పాటిచొల్ల వేణ్డాతపడి. ఒరు సహస్రనామాదిమన్త్రమ్, ఇతుశొల్లుమతిల్ నరకానుభవమ్ అన్నై

యుమెన్నాన్ఱిరుమాన్త్రిముణ్డే. (మూవాతవిత్యాది) అపునరావృత్తి లక్షణమాన పారిప్లత్తుక్కు-చ్చెల్లుమ్ అర్చిరాదిమార్గముణ్డే. (ఎన్నొన్ఱురువరిత్యాది) నరకత్తుక్కు-ప్పోకవళి నేరాకక్కణ్డిలోమ్, ఇతుక్కు-విలక్కడే ఎజ్ఞనే యుణ్డాయిఱ్ఱు. సంసారిహితమ్ కాణ్ఙిటిలోమ్, నాళ్ శెల్లానిన్ఱతు. (ఎన్నొన్ఱురువరిత్యాది) పలియ విలక్కడే తేడవేణుమ్. ౯౫.

అరు.—తోన్ఱాప్పఱాప్పిన్దామ్బాట్టు. తిరునామ త్తినుడైయ భాగ్యత్తైయాలే విడప్పోకాతు, పావనత్వత్తాలే తీక్కత్తియాన కీళ్ పోకాతు. ఓవాతు - ఓయాతే - నడు ఇత్తై ప్పాత్రాతే ఒరుమూచ్చిలే శొల్లలాయిరుక్కై. హితమ్ కాణ్గిలోమ్-హితచిన్తైపణ్ణ క్కాణ్గిటలోమ్, ఇవైయెల్లామిరుక్క ఇత్తైవిట్టువళియ త్తేడవేణుమెన్నపడి. ౯౫.

మూ.—తిఱమ్బాతేన్నెఞ్జమే శెఙ్గణ్ మాల్ కణ్డాయ్
అఱమ్పావ మెన్ఱిరణ్డుమావాన్—పుఱన్దాని
న్నాళ్ తాన్ మత్తికడల్ తాన్ మారుతన్దాన్, వాన్ తానే
కణ్డాయ్ కడైక్కట్పిడి. ౯౬.

అర్థము.—ఎన్నెఞ్జమే - నామనసా! శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, కణ్ - నేత్రములుగల, మాల్ కణ్డాయ్ - సర్వేశ్వరుండుగదా, అఱమ్ - పుణ్యము, పావమ్ - పాపము, ఇరణ్డుమ్ - ఆనెడు, ఇరణ్డుమ్ - రెంటికిని, ఆవాన్ - స్వామియగును, ఇమ్మణ్ తాన్ - ఈభూమికిని స్వామి; మఱి - అలలుకొట్టుచున్న, కడల్ తాన్ - సముద్రమునకును స్వామి; మారుతమ్ తాన్ - వాయువునకు స్వామి, వాన్ తాన్-ఆకాశమునకును స్వామి, పుఱమ్ తాన్ కణ్డాయ్ - వీనికి వెలుపలయుండుమహదాదులకును స్వామిగదా, కడైక్కట్-అన్తమందు, తిఱమ్బాతు-తప్పకుండునటుల, పిడి - ఆశ్రయింపుము. ౯౬.

వ్యా.—అవ.—తోన్ఱాప్పఱాప్పిన్దామ్బాట్టు. (తిఱమ్బాతు) విలక్కడిముళ్లై, ఇవ్వర్థత్తైక్కైవిడాతే కొళ్ళెన్ఱు తమ్ముడైయ తిరువుళ్ళత్తై ప్పార్త్తుఅరుళిచ్చెయ్కిఱార్.

(తిఱమ్బాతేన్నెఞ్జమే) నాన్ శొన్నదుత్తప్పాతు పోరుకైఇ నెఞ్జే! అర్థతత్త్వమ్ కణ్డాలల్లాతు కాల్ వాఙ్గేనెన్ఱిరుక్కుమ నెఞ్జమే. (అఱమిత్యాది) విహితత్తై చ్చెయ్తు నిషిద్ధత్తైప్పరిహరిత్తుప్పోరుకైఇ నమ్మోడు, విహితనిషిద్ధఙ్గళోడు వాశియిల్లై అవనైక్కుఱిత్తు పరతన్త్రిమామిడత్తిల్; "ఏషఏవ సాధుకర్మకారయతి." తమ్ముడైయపక్కల్ కర్తృత్వమ్ తవిర్న్దపిన్బు ఒరు

అచేతనక్రియైయైప్పణ్ణువరన్నే. (శెజ్గణ్ మాల్ కణ్ణాయ్) సర్వేశ్వరన్ కణ్ణాయ్. ,, యథాకప్యాసంపుణ్డరీక మేవమక్షిణీ." (ఇత్యణ్ణిత్యాది) ప్రతిబన్ధకమాన అచిత్తోడేకూడిన చేతననుమవనే. అనుక్రమాన మహదాది కళైచ్చొల్లుకిఱతు-అవనైయొழియ స్వతన్త్రమాయిరుప్ప తొన్ఱుమిల్లై. (కణ్ణాయ్కడైకట్టప్పిడి) ఇవ్వర్థత్తైత్తిఱమ్బాతు, కడైక్కట్టప్పిడి. కడైపోకప్పిడి. ఇవ్వర్థత్తినుడైయ కడైప్పిడికణ్ణాయే ఎన్నుమామ్. (అఱమిత్యాది) ఆపాతప్రతీతియిల్ అవనైయొழియ పుణ్యమ్పాపమెన్నుతొన్ఱావతు, నిన్నైనిన్నుపాగత్తాల్ అవనేకడవానెన్నుతొన్ఱుమ్. ,,తిఱమ్బాతు" ఎన్నుమిజ్జోడేకూట్టప్పమామ్; తిఱమ్బాతు - అఱమ్బావమెన్నిరణ్డుమావానెన్నవుమామ్; తిఱమ్బాతు-కడైప్పిడి ఎన్నవుమామ్.

నాట్టార్కళ్- ప్పులవழి యుణ్డాకిలుమ్ నమ్ముడైయ వழినిన్ఱు ప్పోగి యిరాయ్నీ. (తిఱమ్బాతెన్నెఞ్జమ్) శొల్లైన్నలైక్కిఱ నెఞ్జమే! (శెజ్గణ్ మాల్) నమ్ముడైయ విషయత్తిలిరుక్కుఅపడి కణ్ణాయే. (అఱమిత్యాది) పెయుకైకళుమ్ ఇழక్కైక్కళుమ్ అవనుడైయ నిగ్రహానుగ్రహఙ్గళై యొழియప్పోక్కిల్లై; సర్వముమ్ భగవదధీనమన్నో. (కడైక్కట్టప్పిడి) అఱుతియాకప్పిడి. ౯౬.

అరు.—తొణ్ణాఙ్గాఱామ్బట్టు. కర్మాదికళిరుక్క అవనైప్పిడిక్క- వేణ్డువానెన్నన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తన్ముడైయపక్కలిత్యాది). కడైపోకప్పిడి-నడువేవిడాతే ముడియప్పిడియెన్ను క్రియైయాతల్; కడైప్పిడి-అవన్ శరీరి, అల్లాతవై యెల్లామ్ శరీరతయా పరతన్త్రమన్నిఱ ఎల్లైయాన అర్థత్తై క్కణ్ణాయే యెన్ను క్రియైయాతల్. తిఱమ్బాతే - ఇవ్వర్థత్తిలే చలియాతేయెన్ను నెఞ్జోడుకూట్టుతల్. తిఱమ్బాతు - అఱమ్పావమిరణ్డుమ్ అవనిట్టవழక్కెన్నుమతు తప్పాతెన్నుతల్; తిఱమ్బాతే - కడైపోకచ్చలియాతే పిడియెన్నుతల్. పలుక్కవతారిక్కై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నాట్టారిత్యాది).

మూ.—పిడిశేర్ కళిఱళిత్తపేరాళా, ఉన్న
నడిశేర్న్దరుళ్ పెఱ్ఱాళన్నై—పొడిశే
రనఱ్కఙ్గైయేఱ్ఱాన్ నవిర్ శడైమేల్ పాయ్న్ద
పునఱ్కఙ్గైయెన్నుమ్ పెయర్ప్పొన్. ౯౭.

అర్థము.—పిడి - తొండమందున్న పుష్పముతోడ, శేర్ - చేరియున్న, కళిఱు - గజేంద్రుని, అళిత్త - రక్షించిన, పేరాళా - మహానుభావా!, పొడిశేర్ - భస్మముతోఁగూడుకొన్న, అనఱ్కు - అగ్నికి, అమ్ - అనుగుణమైన, కై - హస్తమును, ఎన్ఱాన్ - ధరించిన రుద్రునియొక్క, అవిర్ - ప్రకాశించుచున్న, శడైమేల్ - జటయందు, పాయ్న్ద - పడిన, పునల్ - జలముగల, కఙ్గైయెన్నుమ్ పెయర్ - గఙ్గయనెడు పేరుగల, పొన్ - శ్లాఘ్యమైనస్త్రీ, ఉన్ - దేవరవారియొక్క, అడి - శ్రీపాదములయందు, శేర్న్దదు - చేఁగదా, అరుళ్పెఱ్ఱాళ్ - కృపఁబొందెను. ౯౭.

వ్యా.—అవ.—తొణ్డాన్ఱేనామ్బట్టు. (పిడి శేర్) ,,అఱమ్బావమెన్ఱిరణ్డుమావార్" ఎన్దతుక్కు వ్యాఖ్యానమ్ ఇప్పాట్టు.

(పిడి శేర్ కళిఱళిత్త) జన్మజ్ఞానవృత్తఙ్గళ్. ,,శాస్త్రోదాన్త ఉపరతస్తితిక్షుః" ఎన్నుమవనిఱే మోక్షత్తుక్కధికారి; అన్నిక్కే, తన్ పక్కల్ ప్రవణనాకాతే విషయప్రవణనాకైయిఱే పాపమావతు; తన్ పిడవక్కల్ ప్రవణనాయ్ త్తన్ పక్కలిన్నిక్కే యిరున్దకళిఱ్ఱై రక్షిక్కుమ్బోతు పాపమ్ తానిట్టవఴిక్కాక వేణుమిఱే. (పేరాళా) పిడి శేర్న్దకళిఱ్ఱై రక్షిత్తానెన్నాల్ అవన్ శెయ్ లానాకిల్ కూడుమెన్నిరుక్కైక్క. (ఉన్నడి శేర్న్దరుళ్ పెఱ్ఱాళన్నే) ఇత్తాల్-ధర్మమ్ అవనిట్టవఴిక్కన్ఱిఅతు. (పొడి శేరిత్యాది) భస్మచ్ఛన్ననాయ్ అగ్నియైక్కైయిలే ఏన్తినానాయిరున్దుళ్ళ రుద్రనుడైయ విశఙ్గానిన్ఱ జడైమేలే పాయ్న్ద పునలైయుడైత్తాన గఙ్గైయెన్నుమ్ పేరైయుడైత్తాయ్ విలక్షణైయాన స్త్రీ, ఉన్ తిరువడికళిలే శేర్న్దదినాలుక్కు ప్పావనమాయిఱ్ఱు.

,,పొడి శేర్" ఎన్ఱవిత్తాల్-ప్రాయశ్చిత్తమ్ పణ్ణి అత్తాల్ శుద్ధనన్నియిలే యిరుక్కిఱవనైయుమ్ శుద్ధనాక్కుమ్ తిరువడికళిల్ స్పర్శత్తాలే ఎన్గిఱతు. (పిడి శేర్ కళిఱు) అవన్ పిడిసైయెనినైక్క నీ అవనై నినైత్తిరైయో. ఒరుకాల్ నినైత్తానాకిల్ మున్బు స్వరూపమితువన్రో వెన్గిఱతు. జన్మవృత్తజ్ఞానఙ్గళ్ ప్రయోజనమెన్గిఱాళ్. (అరుళ్ పెఱ్ఱాళ్) పిఱరైపెఱ్ఱరాకుమ్బడి పాఙ్గుళినాళ్. ౯౭.

అను.—తొణ్డాన్ఱేనామ్బట్టు. అన్నిక్కే - సోపాధికాతికళ్ళిక్కే. అనఱ్కు ఆక్కైమేన్ఱాన్ - అనలుక్కు ఆక్కైమేన్ఱాన్. ౯౭.

మూ.—పొన్దికఴు మేని ప్పురిశడైయమ్ పుణ్ణియనుమ్
నిన్ఱులకమ్ తాయ నెడుమాలుమ్—ఎన్ఱుమ్
ఇరువ రఙ్గత్తాల్ తిరివరేలుమ్, ఒరువన్
ఒరువ నఙ్గత్తెన్ఱుముళన్. ౯౨.

అర్థము.—పొన్ - స్వర్ణమువలె, తికఴుమ్ - ప్రకాశించెడు, మేని - శరీరముగల వాఁడును, పురి - పేనిన, శడై - జటయు, అమ్ - అధికమైన, పుణ్ణియనుమ్ - పుణ్యమునుగలవాఁడునునైన రుద్రుఁడును, నిన్ఱు - నిలచి, ఉలకమ్ - లోకమును, తాయ - కొలచిన, నెడుమాలుమ్ - మేలైనసర్వేశ్వరుఁడును, ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఇరువర ఙ్గత్తాల్ - రెండు శరీరములుగలవారై, తిరివరేలుమ్ - సఞ్చరించినను, ఒరువన్ - (పుణ్యముగల) ఒకఁడు, ఒరువన్ - (మేలైన) ఒకనియొక్క, అఙ్గత్తు - శరీరమును బట్టి, ఎన్ఱుమ్ - ఎప్పుడును, ఉళన్ - సత్తగలవాఁడైయున్నాఁడు. ౯౨.

వ్యా.—అవ.—తోణ్ణాన్ఱైట్టామ్బాట్టు. (పొన్దికఴు మేని) ఈశ్వరనాయ్ అధికారియాయ్ త్తానుమ్ శిల కార్యత్తుక్కు క్కడవనాయిరుక్కుమవనై ఇవనుడైయ సమ్బన్ధత్తాలే శుద్ధనానానెన్ఱు శొల్లుమ్బడి ఎఙ్గనే యెన్నిల్; ఈశ్వరాభిమానియాయిరుక్కుమ్బోతు శొల్లుమదై ప్రమాణిక్క వొణ్ణాతు, ఇవనుడైయ స్వరూపత్తై ప్పార్క్కలాంశాతో వెన్గిఱార్.

(పొన్దికఴు మేని) సర్వేశ్వరనాయిరుక్కుమ్బోతు మేఘశ్యామనాయిరుక్కుమిఱే. (పురిశడై) * తాఴ్ శడైయానుక్కుమ్ నీళ్ ముడియానుక్కుమ్ వాశిపార్త్తుక్కొళ్ళలామిత్తనైయిఱే. (అమ్బుణ్ణియనుమ్) "మహాత్మా నం దేవదేవో బభూవ" ఎన్ఱపడియే. (నిన్ఱులకన్తాయ నెడుమాలుమ్) స్వైరమాక అతిమానుష చేష్టితత్తై ప్పణ్ణినవనుమ్. అవన్ తలైయిలుమ్ పిఱర్ తలైయిలుమాక త్తిరువడికళై వైత్తవనుమ్. (ఎన్ఱుమిత్యాది) ఇరువరుమ్ సపరికరరాయ్ త్తిరిన్దారేయాకిలుమ్. (ఒరువనిత్యాది) ఒరువనుక్కు స్థితి, ఒరుత్తన్ శరీరత్తైప్పఱ్ఱి. "వలత్తనన్ తిరిపురమెరిత్తవన్" ఎన్నుమ్బడియే.

అవ.—రుద్రనుడైయ ఐశ్వర్యమ్ పొయ్యో వెన్నిల్; భగవదధీనమెన్గిఱార్. (నిన్ఱులకమిత్యాది) రుద్రన్ తలైయిలుమ్ నాట్టార్ తలైయిలుమ్ ఒక్క అడియిట్టవన్. (ఇరువరఙ్గత్తాల్) ఇరణ్డువడివుకళాలే యెన్ఱుమామ్. అఙ్గత్తిల్ ఏకదేశత్తిలే ఉళనెన్ఱుమామ్. ౯౨.

అరు.—తోణ్ణా ప్రవేశ్ట్రావ్యాఖ్యాట్టు.—ప్రణ్ణిమనుక్క - ప్రణ్యామ్ పణ్ణాక్కైయాలే దేవనానాస్సిష్టపడి. ఉరువరఙ్గమ్ - అఙ్గచతురఙ్గబలమెన్నుమాప్పోలేసేన్నై. మేలుక్కావ తారిక్కై యగుళిచ్చెయ్కిఱార్ (రుద్రసుస్సైయవిత్యాది). అఙ్గమ్ - శరీరమాతల్; ఏకదేశమాతల్. ౯౮.

మూ.—ఉళ్ళన్ కణ్డాయ్నన్నెఞ్జే ఉత్తమ నెన్ఱు
ముళ్ళన్ కణ్డాయ్, ఉళ్ళువారుళ్ళ—త్తుళ్ళన్ కణ్డాయ్
వెళ్ళత్తినుళ్ళానుమ్ వేఙ్గడత్తు మేయానుమ్
ఉళ్ళత్తినుళ్ళా నెన్ఱోర్. ౯౯.

అర్థము.—నల్ - మంచి, నెఞ్జే - మనసా!, ఉత్తమన్ - పురుషోత్తముఁడు, ఉళన్ కణ్డాయ్ - (మనస త్తకుగాను) ఉన్నాడుగదా; ఎన్ఱుమ్ - ఎల్లప్పుడును, ఉళన్ కణ్డాయ్-(మనరక్షణకొఱకు) ఉన్నాఁడుగదా; ఉళ్ళువార్ - ధ్యానించువానియొక్క, ఉళ్ళత్తు - మనస్సునందు, ఉళన్ కణ్డాయ్ - వాసముఁజేయువాఁడుగదా; వెళ్ళత్తిల్ - క్షీరసముద్రమునందు, ఉళ్ళానుమ్ -(పవ్వళించి) యుండువాఁడును, వేఙ్గడత్తుమేయానుమ్ - వేఙ్కటాచలవాసియును, ఉళ్ళత్తిల్ - హృదయమునందు, ఉళ్ళాన్ - నిత్యవాసముజేయువాఁడు, ఎన్ఱు - అని, ఓర్ - అధ్యవసింపుము. ౯౯.

వ్యా.—అవ.—తోణ్ణాప్రవేశ్ట్రావ్యాఖ్యాట్టు. (ఉళన్ కణ్డాయ్) నాట్టిల్ పెరియరాయిరుక్కిఱవర్కళుమ్ తఙ్గళుక్కు అత్యన్తరఙ్గరాయిరుక్కిఱ అపడి అఱిన్దిరుక్కచ్చెయ్తే ఈశ్వరర్కళాక భ్రమిక్కిఱ అపడి కణ్డు తిరువుళ్ళమ్ భయప్పడ, నామ్ కలుత్తిలే కయిట్టుకొణ్డాల్ అఱుత్తు విడువిడుక్కైక్కు ఒరుత్తనుణ్డు కాణెన్గిఱతు.

(ఉళన్ కణ్డాయ్) ఇలనానవనై యుళనెన్గిఱతన్ఱు, అవనుడైయ సత్తై నమ్ముడైయ రక్షణత్తుక్కుమ్, నమ్ముడైయ సత్తై నమ్ముడైయ వినాశత్తుక్కుమ్. నామ్ప్రతిపత్తి పణ్ణుకిఱతు పిఱ్ఱైయఞ్జేయన్ఱు, నమ్మైయఞ్జే. పిత్రాలే మోహిత్తు కలుత్తిలే కయిట్టుకొణ్డేనాకిల్ అఱుత్తువిడువిడుకిఱాయ్ ఎన్ఱతివుడైయార్కక్కుచ్చొల్లుమాప్పోలే. (నన్నెఞ్జే)ఎమ్బెరుమాన్ నమక్కుళనెన్ఱు శొల్లప్పాఙ్గాయిరుక్కిఱ నెఞ్జే! (ఉత్తమనిత్యాది) అవనుడైయవుణ్మై సుహృత్తాయ్కొణ్డు. అత్తావతు - పరసమృద్ధైక ప్రయోజననాయ్ ఇరుక్కై. (ఉళ్ళువారిత్యాది) ఇవనొరునాళ్ళునెన్ఱిరుక్కిల్, పిన్నైయివనెన్ఱుమ్ నమక్కుళ నెన్ఱిరుక్కుమ్. త్రాప్పుకురప్పుక్కాల్ విలక్కా తనర్కళుడైయ హృదయమ్ విట్టుప్పోకవఱియాన్.

(వెళ్ళత్తిరిత్యాది) తిరుప్పాఱ్కడలిలేకిడక్కి- అతుమ్ తిరుమలైయిలేనిఱ్క- అతుమ్ తమ్ముడైయ హృదయత్తిలేపుకురుకైక్కు- అవసరమ్ పార్త్తెన్ఱపడి.

పుఱమ్పుళ్ళార్ కిడక్క- డీర్. (ఉళ్ళఙ్కణ్డాయ్) పిఱరుక్కు-పదేశిక్క- అవర్ ఎమ్పెరుమానుళ్ళ నెన్ఱిరుక్కై తారల్లర్; నామ్ నమక్కెల్లాం తాఱ్పోలే అవర్ నమక్కెన్ఱుముళర్. (నన్నెఞ్జే) ఇవ్వర్థత్తిలెన్నిలుమ్ ఎనక్కుపదేశిక్కవల్ల నెఞ్జే. (ఉత్తమర్) తఙ్ పేఱాక ఉపకరిక్కై. (ఎన్ఱుమ్) ,,అసన్నేవ సభవతి" ఆనవన్ఱోడు, ,,సన్తమేనంతతోవిదుః" ,,ఆనవన్ఱోడు వాశియిల్లై. (ఉళ్ళువార్) పుకురసంవదిప్పార్. (ఉళ్ళత్తుళర్) ,,ఇడవకైకళిక్కనిట్టు". (వెళ్ళమిత్యాది) ఎన్ఱుముళనానమై కాట్టుకిఱార్. ,,అఙ్గైప్పార్కరుత్తనావార్''. ౯౯.

అరు.—తొణ్ణూఱ్ఱొన్పతాంపాట్టు.—పిఱరైయుఞ్జి- బౌద్ధాదికళ్ ఈశ్వరనిల్లై ఎన్ఱి అతుక్కు అఞ్జి ,,ఉళర్" ఎన్ఱి అతన్ఱు; నమ్మైయుఞ్జి - - నమ్ముడైయ సత్తైయుణ్డాక్కుకైక్కు అనుసన్ధిన్ఱి అతు. ఇప్పోతు ,,ఉళర్'' ఎన్ఱి అతు ఎప్పడి ఇరుక్కి అతెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పిత్తర్తాలేయిత్యాది).

మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పుఱమ్పుళ్ళారిత్యాది). అఙ్గజేయిరుక్క- అతెల్లామ్ ఇవనిడత్తిలేయిరుక్కైక్కు- కోవెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (అఙ్గైప్పార్కు ఇత్యాది). ౯౯.

మూ.—ఓరడియుమ్ శాడుతైత్త ఒణ్మలర్ చ్చేవడియుమ్
ఈరడియుమ్ కాణలామెన్నెఞ్జే—ఓరడియిల్
తాయవనై క్కేశవనై త్తణ్డుళాయ్ మాలైశేర్
మాయవనైయే మనత్తువై. ౧౦౦.

ముతల్ తిరువన్దాతి ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

పొయ్కైయాழ்వార్ తిరువడికళే శరణమ్.

అర్థము.—ఎన్ - నాయొక్క, నెఞ్జే - మనసా! ఓర్ - ఒక, అడియిల్ - తిరువడిచేత, తాయవనై - (జగత్తును) కొలచినవాడును, కేశవనై - కేశియనెడు రక్కసుని సంహరించిన వాడును, తణ్ - చల్లని, తుళాయ్మాలై - తిరుత్తుళాయి మాలచేత, శేర్ - అలఙ్కరింపఁబడిన, మాయవనైయే - ఆశ్చర్య చేష్టితములుగల వాఁడునునైన శ్రియఃపతిని, మనత్తు - హృదయమునందు, వై - ఉంచుము. (ఇట్లు చేసినయెడల) ఓరడియుమ్ - (భూమిని కొలచిన) ఒక శ్రీపాదమును, శాడు - శకటాసురుని, ఉతైత్త - తన్ని సంహరించిన, ఒణ్ - అందమైన, మలర్ - పుష్పమువలె,

శే - ఎట్టియాన, అడియుమ్ - శ్రీపాదమునుమైన, ఈరడియుమ్ - తిరువడిద్వంద్వమును, కాణలామ్ - సాక్షాత్కరించవచ్చును. ౧౦౦.

వ్యా—అవ.—నూత్తామ్పాట్టు.—(ఓరడియుమ్) పెరువత్తాలే పెరువతుమ్ అవన్ తిరువడికళై యవనాలే పెఱువతెన్గిఱతు.

(ఓరడియుమ్) లోకత్తై యళన్దలుమ్ తన్నతాక్కిన తిరువడికళైయుమ్. (శాడిత్యాది) శకటాసురనై నిరసిత్త భోగ్యమాన తిరువడియైయుమ్. (ఈరడియుమ్ కాణలామ్) ఇవ్విరణ్డుతిరువడికళుమ్ ప్రాప్యమ్. (ఎన్నెజ్ఞే) కాణవేణుమెన్ఱిరుక్కిఱ ఎన్నెజ్ఞే. ఇతుక్కు ఉపాయమేతెన్నిల్; అవనెన్గిఱతు. (ఓరడియిల్ తాయవనై) ఓరడియాలే ఎల్లావఱ్ఱైయుమళన్ద సులభనై. (కేశవనై) విరోధినిరసన శీలనానవనై. (తణ్డుళాయ్ మాలై శేర్ మాయవనైయే మనత్తువై) సులభనుమన్ఱిక్కే విరోధియై పోక్కుమవనుమన్ఱిక్కే యిరుక్కిఱలుమ్ విడవొణ్ణాత భోగ్యమానమాయవనైయే. నాముమ్ సహకారికళన్ఱిరాతే కాణ్బతుమవనైయే; కాట్టువానుమవనే. నమక్కు ప్రతిపత్తియే ఉళ్ళతు.

(ఓరడియిత్యాది) శాడుతైత్త ఓరడిక్కైయుమ్ తిరువుల కళన్ద శేవడియైయుమ్ కాణలామ్. కాణవొణ్ణాతో వెన్ఱిరుక్కిఱ ఎన్నెజ్ఞే! (తాయవనై) కీళ్చొన్న ఓరడి. (కేశవనై) శాడుతైత్త తిరువడికళైయుడైయవనై. తిరువడికళై త్తరువానుమ్ విరోధియై పోక్కువానుమ్. (తణ్డుళాయ్) భోగ్యతై. (మాయవన్) ఇవనొన్ఱు నినైయాతపడి పణ్ణవల్లవన్. (మనత్తువై) అనుసన్ధి. ౧౦౦.

అరు.—నూత్తాన్పాట్టు.—తిరువడికళే ఉపాయము ముపేయముమానాలుమ్ అతైయిరణ్డుమ్ అవనాలే పెఱవేణుమెన్ఱపడి. ౧౦౦.

వ్యా.—అవ.—(వైయమిత్యాది) నినైత్తవాఱు పేశియల్లతు నిఱ్కమాట్టామల్ పేశుకిఱార్. ౧.

ముతల్ తిరువన్దాది వ్యాఖ్యానమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

అరు.—అన్దాదియాకైయాలే ముతప్పాట్టుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (నినైత్తవాఱిత్యాది). ౧.

అరుమ్పదమ్ ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

అప్పిళ్ళై తిరువడికళే శరణమ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ఇయఱ్పా

పూతత్తాళ్వారరుళిచ్చెయ్త

ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది

———:o:———

ఈ గ్రంథము.

అపారకరుణాసాగరులైన పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై ప్రసాదించిన
మణిప్రవాళవ్యాఖ్యానముతోడను
అప్పుఆరుంబదముతోడను
శ్రీమాన్, కరాలపాటి - ఆళ్వారయ్యగారిచే,
రచియింపఁబడిన
ఆంధ్ర ప్రతిపదముతోడను

———:o:———

తర్కతీర్థులనెడు బిరుదువహించిన ఈ సభాపండితులైన
శ్రీమాన్ శింగప్పెరుమాళ్ కోయిల్
మాడభూషి - రామానుజాచార్యులుగారిచేతను,
శ్రీమాన్ తెన్నతం - శ్రీరంగాచార్యులుగారిచేతను,
సి - ముద్దుకృష్ణనాయుడుగారిచేతను,
నానాదేశానీతానేక శ్రీకోశసహాయముచే
లేఖకప్రమాదాది జనిత దోషములు లేకుండునటుల
పరిశోధింపఁబడి
శ్రీవైష్ణవగ్రన్థముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్) వారిచే

చెన్నపట్టణము,
శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపించి ప్రచురింపఁబడియె.
శ్రీపరాఙ్కుశ తిరువవతారాది ౫౦౮౨. ఇంగ్లీషు ౧౯౦౧.
ప్లవనామసంవత్సరము,
విజయశేఖరామ్.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవ గ్రన్థ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్)

౧౮౮౨ వ సం॥ ఆరవ అక్టు ప్రకారము రిజిష్టరుచేసి స్థాపింపఁబడినది.

ప్రతినెల ౫ ఫారములకుతగ్గక శాశ్వతముగముద్రించి 3 పురుషములవఱకు పేట్రనులకు ౧౨ కాపీలును, భాగస్థులకు ౫ కాపీలును, పోషకులకు ౧కాపీయు ప్రతిమాసము నిప్పించుచుండఁబడును.

పేట్రన్ చందా రూ ౨౦౦, భాగస్థుల చందా రూ ౧౦౦, పోషకుల చందా రూ ౨౦న్ని; మొత్తముగాగాని ప్రతిఇంగ్లీషు౧౫-వ తేది లోపల ౧౦-వ భాగములో ౧ భాగముగాగాని కట్టవచ్చును. వీరిప్రవేశవర్తనివరుసగ రూ ౨, రూ ౧, రూ అ ౪. తక్కినవివరములన్నియు చట్టపుస్తకమునందు చూచుకొనవచ్చును. దీనివెల అణాలు౨.

ఈ సభవారిచేఁ బ్రచురింపఁబడిన గ్రన్థములు.

తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	మేలుకాకితం	తెనుఁగులిపి	౩	౪	౦
భారతాది తనిశ్లోకము	డిటో	డిటో	౦	౫	౦
రామచరమశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	డిటో	డిటో	౦	౩	౦
ఇయత్పా ముతల్ తిరువన్దాది సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదటీకాసహితము	డిటో		౧	౩	౦
డిటో ఇరణ్డా న్తిరువన్దాది	డిటో		౦	౧౨	౦
తనిశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	మేలుకాకితం	అరవలిపి.	౩	౪	౦
భారతాది తనిశ్లోకము డిటో	డిటో	డిటో	౦	౫	౦
రామచరమశ్లోకము సవ్యాఖ్యానము	డిటో	డిటో	౦	౩	౦
ఇయత్పా ముతల్ తిరువన్దాది సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదటీకాసహితము	డిటో		౧	౨	౦
డిటో ఇరణ్డా న్తిరువన్దాది	డిటో	డిటో	౦	౧౨	౦
తాత్పర్యసహిత పరాశర విశిష్ట పరమ ధర్మశాస్త్రము	డిటో		౦	౧౪	౦

మట్టకాకితమునందుముద్రింపఁబడిన సదరు గ్రంథములుసగము వెలకువిక్రయింపఁబడును.

ఇట్లు,

కొరాలపాటి - ఆళ్వారయ్య

కార్యదర్శి - ధనాధికారి,

నెం. 31- వెంకటాచల ముదలివీధి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

పిళ్ళై లోకమ్జీయరరుళిచ్చెయ్త

ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది

తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.— (ఎన్పిఱవి తీరవిత్యాది) ఇతిల్ దివ్యప్రబన్ధ ప్రదాతావుమాయ్ దివ్యదేశత్తై జన్మదేశమాక వుడైయరుమాయిరుక్కుఱ పూతత్తారుడైయ స్పృహణీయమాన తిరువడికళై జన్మసంబన్ధ మఱుమ్పడి భజిత్తే నెన్గిఱతు. * ఇన్నముతావన్పైతకళియళిత్తారుమాయ్, నఱ్పుకఴ్ శేర్ శీతత్తార్ ముత్తుక్కళ్ శేరుమ్కడల్ మల్లై పూతత్తార్ పొన్నమ్కఴల్కళై ఎన్పిఱవి తీర విఱైఞ్జినే నెన్గిఱతు.

తిరుక్కురుకైప్పిరాన్పిళ్ళానరుళిచ్చెయ్త తనియన్.

ఎన్పిఱవి తీరవిఱైఞ్జినే నిన్నముతా
అన్పైతకళి యళిత్తానై—నన్పుకఴ్ శేర్
శీతత్తార్ ముత్తుక్కళ్ శేరుఙ్కడల్ మల్లై
పూతత్తాల్ పొన్నఙ్కఴల్.

అర్థము. ఇన్ - భోగ్యమైన, అముతా - అమృతముగ, అన్పైతకళి - అన్పైతకళియను ప్రబంధమును, అళిత్తాన్ - కృపజేసినవారును, నల్ - శ్లాఘ్యమైన, పుకఴ్ - కీర్తిని, శేర్ - పొందినదియు, శీతత్తార్ - చల్లని, ముత్తుక్కళ్ - ముత్యములు, శేరుమ్ - చేరునదియునైన, కడల్ మల్లై - తిరుక్కడల్మల్లై (మహాబలిపురము) అనెడు దివ్యదేశమునం దవతరించిన, పూతత్తార్ - పూతత్తాళ్వార్లయొక్క, పొన్నమ్ - మిక్కిలి స్పృహణీయమైన, కఴలై - తిరువడికళును, ఎన్ - దాసునియొక్క, పిఱవి - జన్మము, తీర - లేకుండునటుల, ఇఱైఞ్జినేన్ - సేవించితిని.

వ్యాఖ్యానమ్.— (ఎణ్పిఱవితీర విత్తైజ్ఞేనే) ఎణ్పిఱవి యావ
తు - ఇవర్ తామ్, "ఇప్పిఱవి యావతు" ఎన్ఱరుళిచ్చె య్తపడియే
* మాఱిమాఱిప్పలపిఱప్పుమ్ పిఱన్దు * పల్పిఱవియిల్ పిఱన్దు * పిఱ
విప్పెరుజ్కడలిలే * ఉడలాఖిప్పిఱప్పిలే పుక్కుళులుక్కై. ఏవంవిధమా
న జన్మపరంపరైకళ్ తీరుమ్పడి జన్మవైభవత్తై యుడైయ పూతత్తార్
పొన్నజ్గళులై యుత్తైజ్ఞేనే సెన్ఱిఱతు. ఇత్తైజ్ఞుకై -భజిక్కై. అతావతు-
సేవిక్కై-యెన్ఱపడి. "పొన్నమ్కళులే తోఱుమిన్ముఱువినై కళ్ మా
న్నమ్ కళులు ముడిన్దు" ఎన్నుమా పోలే * పూత త్తిరువడికళుడైయ
పొన్నమ్ కళులుక్కు ఆన జన్మమ్ కళులుమిత్తే,

ఇనిఅవర్ ఉపకారకత్వ వైభవమ్ శొల్లుకిఱతు. ఇన్నముతావ
న్పై తకళిమళిక్కై-యావతు - * అఱుతన్న శొన్మాలైయాన "ఇరున్ద
మిళ్ నన్మాలై ఇణైయడిక్కేశొన్నే" "నారణఱ్కు ఞానత్తమిళ్ పు
రిన్దనాన్" ఎన్నుమ్పడియాన, "అన్పేతకళి" ఎన్నుమ్పడియాన ప్రబన్ధ
త్తై "ఉత్తమన్ పేరేత్తుమ్ తిఱమఱివీర్" ఎన్నుమ్పడి ఉపకరిక్కై.
అన్తిక్కే కొడుక్కై.

కీళ్ జ్ఞాన వైభవమ్శొల్లిఱ్ఱు; ఇనిజన్మవైభవమ్ శొల్లుకిఱతు
(నన్పుకళ్ శేర్ శీతత్తార్ ముత్తుక్కళ్ శేరుమ్కడల్మల్లై పూతత్తార్)
ఎన్ఱు. అతావతు- శ్లాఘ్యమానయశస్సు శేరుమూరుమాయ్, శీతళా
తిశయముక్తామణికళ్ శేరుమ్పడి యాయిమిరుక్కిఱ అస్థలమెన్గై. * శీత
క్కడలిలే పిఱన్దముక్తాదికళుమ్ శీతళమాయిరుక్కుమిత్తే. నన్పుకళా
వతు- "యశసశ్చైక భాజనమ్" "శేరుమ్కొడై పుకళెల్లైయిలానై"
"అన్దమిల్ పుకళ్ కారెళిల్ లణ్ణలే" "ఎణ్ణిఱన్ద పుకళినానై" ఎన్ను
మ్పడి యాన * కడల్మల్లైత్తలశయనత్తురైవారైయుమ్, *ఎప్పవియు
మ్ పేశమ్ పుకళ్ పూతత్తారైయుముడైత్తాకైయాలుమ్ ఉద్యానము
త్తుక్కళ్. * నన్దుతిత్తవెణ్డిరైకళ్ వెణ్ముత్తత్తైక్కొళిక్కై. *మామణి
వన్దున్దుమున్నీర్ మల్లైయిత్తే. శజ్గిడమ్ కొళ్ ముత్తొన్ఱుమ్ కరైకడన్దము

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీవైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్)

ఇయఱ్పా

ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది.

—:o:—

ఈగ్రన్థము దివ్యప్రబన్ధమునందు మూడవవేయిదైన ఇయఱ్పాయందు రెండవప్రబన్ధము. ఇయ్యది ౧౦౦ పాశురములుగలది. దీనిని ప్రసాదించినవారు నిర్హేతుక భగవత్కటాక్షలబ్ధ దివ్యజ్ఞానముగల భూతత్తాళ్వారు. వీరు ముతలాళ్వార్లముగ్గురిలో రెండవవారు. (మహాబలిపురము) తిరుక్కడల్మల్లైయనెడు దివ్యదేశమునందు బండిగుఱిగింజపుష్పమునందావిర్భవించిన అయోనిజులు. భూతమనగా యథార్థమనియు, ఆత్మయనుపేరు. వీరు యథార్థమును తమప్రబన్ధమునందు వక్కాణించినందువలనను, 'జ్ఞానీత్వాత్మైవ మేమతమ్'' అను గీతావాక్యానుసారముగ జ్ఞానాధికులైనవీరు సర్వేశ్వరునికి ఆత్మగానుండుటవలనను వీరికి భూతత్తాళ్వారనెడు తిరునామము సిద్ధించెను.

వీరు ద్వాపరయుగాది ౮౬౨౯౦౦ సంవత్సరమైన సిద్ధార్థినామ సంవత్సరము అల్పిశిమాసము, శుద్ధనవమి బుధవారము ధనిష్ఠానక్షత్రమునందవతరించిరి. వీరికి నామాన్తరములు:- భూతాహ్వయులు, మల్లాపురాధీశులు, వీరి తిరువారాధనము-ఆళ్వార్కళ్ నైనారాచార్యులు. ఆచార్యులు-సేనైముతలియారు. వీరిప్రభావముఁజూచి శ్రీకామోదకీయంశమందురు-వీరుపాడిన దివ్యతిరుపతులు-శ్రీరఙ్గము, తిరుమల, మహాబలిపురము, తిరుక్కోవలూరు, కచ్చి అష్టకశింగరు, తిరుక్కోట్టియూర్, తిరునీర్మలై. వీరిప్రభావంబును, ఈప్రబంధవ్యాఖ్యానంబును దానిఅరుంబదంబును ప్రసాదించిన పూర్వాచార్యుల తిరునామంబులును, వారిప్రభావంబులును ముతలన్దాతి పీఠికయందు నీసభవారిచే వివరింపఁబడియున్నవి.

తిరునక్షత్ర తనియన్.

శ్లో॥ తులా ధనిష్ఠా సంభూతం భూతం కల్లోలమాలినః ।
తీరే ఫుల్లోత్పలే మల్లాపుర్యామీడే గదాంశకమ్ ॥

శ్లో॥ వల్లాపుర వరాధీశం మాధవీ కుసుమోద్భవమ్ |
భూత న్నమామి యో విష్ణోః జ్ఞానదీప మకల్పయత్ ॥

వాళితిరునామమ్.

అన్బేతకళినూఱు మరుళినాన్ వాళియే
ఐప్పశియిలవిట్ట త్తిలవతరిత్తాన్ వాళియే
నన్పుకళ్ శేర్ కురుక్క త్తినాణ్మలరోన్ వాళియే
నల్లతిరుక్కడల్ మల్లై నాతనార్వాళియే
ఇన్పురుకుశిన్దై తిరియిట్టపిరాన్ వాళియే
ఎళిల్ ఞానచ్చుడర్విళక్కేఱ్ఱినాన్ వాళియే
పొన్పురైయు న్తిరువరఙ్గర్ పుకళురైప్పోన్ వాళియే
భూతత్తార్ తాళిణై యిప్పూతలత్తిల్ వాళియే.

ఇట్లు,
☞ సభాపణ్డితులు.

వేయఁదగిన. తిరియా - వత్తిగాను, (చేసి), ఞానమ్ - జ్ఞానప్రదమైన, తమిళ్-ద్రావిడ భాషారూపమైన ప్రబంధమును,పురిన్ద-చేసిన. నాన్-దాసుఁడు, నన్పు-జ్ఞానస్వరూపమైన ఆత్మ, ఉరుకి - కరఁగి, నారణఱ్కు - శ్రీమన్నారాయణునికి, ఞానమ్-పరభక్తియనెడు, శుడర్ - ఉజ్జ్వలమైన, విళక్కు - దీపమును, ఏఱ్ఱినేన్ - పెట్టితిని. ౧.

వ్యా.— అవ.— ముతఱ్పాట్టు.—జగద్వైచిత్రియినుడైయ నిర్వాహకత్వమ్పోరుమ్ ఎన్ఱై_త్తిరు_త్తినపడి యెన్నునన్ధిక్కి_ఱార్.

(అన్పేతకళియా) "వైయ_న్తకళియా" ఎన్ఱు వైయ_త్తై త్తన్ముడై యభ_క్తియిలే యనుసన్ధిత్తు భ_క్తియై_త్తకళియాకక్కొళ్ళుకిఱార్. తైలప_త్రికళుక్కాఱు ఆధారమ్వేణుమ్. (ఆర్వమేనెయ్యాక) అతడియాకప్పిఱన్ద అభినివేశమే నెయ్యాక. ఆర్వమాకిఱతు-అన్పినుడై యద్వితీయపర్వమ్. (ఇన్పురుకు శిన్తై యిడుతిరియా) విషయ_త్తినుడై యరస్యత్తైయాలే శిథిలమాన హృదయమ్తిరియాక. (నన్పురుకీత్యాది) "నన్పు" ఎన్ఱు జ్ఞానమ్. "తద్గుణసారత్వాత్" ఎన్గిఱపడియే జ్ఞాతావై క్కాట్టుకిఱతు. "అదాహ్యః" ఎన్గిఱఆత్మా. ఇన్దభ_క్తిక్కనురూపమాన సంబన్ధత్తైయుడైయవరుక్కు. (ఞానచ్చుడర్ విళక్కేఱ్ఱినేన్) పరభ_క్తియాకిఱ విళక్కేఱ్ఱినేన్. (ఞాన_త్తమిళ్ పురిన్దనాన్) పరభ_క్తి పరవశనాయ్క్కవిపాడుకిఱనాన్. ౧.

అరు._పాట్టుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (జగద్వైచిత్రిఇత్యాద) జగత్తై భూమియుమ్ సముద్రముమ్ ఆదిత్యతేజస్సుమాక విచిత్రమాక్కినాఱ్పోలే, ఎన్నైయుమ్ నానావిధభ_క్తియుడైయనామ్పడిపణ్ణువతే! ఎన్ఱిడుపడుకిఱార్. ముతఱ్పాట్టిల్ జ్ఞానవిషయమాన భ_క్తియై_త్తకళియాక్కినారవర్ ; ఇవర్ జ్ఞానవిశేషమాన భ_క్తియై_త్తకళియాక్కకిఱారెన్ఱపడి. తకళితానెతుక్కెన్న;అరుళిచ్చెయ్కిఱార్(తైలప_త్రీత్యాది).౧.

మూ. ఞానత్తాల్ నన్గుణర్న్దు నారణన్ఱన్నామఙ్గళ్
తానత్తాల్ మఱ్ఱవన్పేర్ శాఱ్ఱినాల్-వాన
_త్తణియమర రాక్కువిక్కుమఃతన్ఱే, నఙ్గళ్
పణియమరర్ కోమాన్పరిశు. ౨.

అర్థము.— నారణన్తన్ - శేషియైన శ్రీమన్నారాయణునియొక్క, నామఙ్గళ్ - అసాధారణ తిరునామములను, మత్తు-తక్కిన (గుణయోగమునఁజెప్పెడు), అవన్ - వానియొక్క, పేర్ - తిరునామములను, ఞానత్తాల్ - జ్ఞానముచేత, నన్దు - చక్కఁగ. ఉణర్న్దు - తెలిసికొని, తానత్తాల్ - స్థానము (భక్తి) చేత, శాత్తినాల్ - అనుసన్ధించినయెడల, నఙ్గళ్ - మనకుబంధువులై, పణి- కైఙ్కర్యనిరతులైన, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, కోమాన్ - నాథుఁడైన సర్వేశ్వరునియొక్క, పరిశు - ప్రకారము, వానత్తు - పరమాకాశమైన శ్రీవైకుంఠమునకు, అణి - అలఙ్కారమైన, అమరర్ - నిత్యసూరులతో సమానముఁగ, ఆక్కు విక్కుమంతు అన్తే-చేయించునదిగదా. ౨.

వ్యా.— అవ.— ఇరణ్డామ్పాట్టు.— (ఞానత్తాల్) భక్తిపరవశరాయ్క్కవిపాడినార్కు అవన్కొడుక్కుమ్పరిశుశొల్లుకిఱతు.

(ఞానత్తాల్ నన్గుణర్న్దు) భక్తియాలే నన్రాకవుణర్న్దు. (నారణన్ తన్నామఙ్గళ్) అసాధారణమాన నారాయణాదినామఙ్గళై, విభూతియోగత్తైప్పత్తిన నామఙ్గళై. (తానత్తాల్ మత్తవన్ పేర్ శాత్తినాల్) భక్తియాలేఉణర్న్దపడియేశొన్నాల్.(వానిత్యాది) పరమపదత్తుక్కాభరణమాన నిత్యసూరికళోడే ఒరుకోవైయిలేకొక్కుమతిత్తే. (నఙ్గళిత్యాది) ఒరునాళ్ పణియాతిరాతే పణిక్కైయేస్వభావమాన అమరర్కోమానుడైయపడి. ౨.

అరు.— ఇరణ్డామ్పాట్టు.— తానమ్ - స్థానమాయ్, భక్తిస్థానత్తిలే. ౨.

మూ. పరిశు నఱుమలరాల్ పాఱ్కడలాన్పాతమ్
పురిహార్ పుకప్పెఱువర్ పోలామ్—పురివార్కళ్
తొల్లమరర్ కేళ్విత్తులఙ్గొళిశేర్ తోత్తత్తు
నల్లమరర్ కోమాన్నకర్ 3.

అర్థము. పరిశు-సద్యోవికసితమై. నఱు - పరిమళముఁగొట్టుచున్న, మలరాల్ - పుష్పములచేత, పాఱ్కడలాన్ - క్షీరాబ్ధిశయనుని, పాతమ్ - తిరువడిని, పురివార్ - నమ్మువారు, పురివార్కళ్ - (భగవద్భక్తియందు) విశ్వాసముగలవారై, తొల్ - ప్రాచీనులైన, అమరర్ - (బ్రహ్మాది) దేవతలు, కేళ్వి - అడిగి తెలిసికొనఁదగినవారై, తులఙ్గొళి శేర్ - అధికతేజస్సుతోఁగూడినవారై, తోత్తత్తు - ప్రకాశించుచున్న, నల్ - విలక్షణమైన, అమరర్ - నిత్యసూరులకు, కోమాన్ - సామియైన సర్వేశ్వరునియొక్క, నకర్ - పట్టణమైన శ్రీవైకుణ్ఠమును, పుక - ప్రవేశింప, పెఱువర్పోలామ్ - లభించుదురట. 3.

త్తోన్ఱుమ్ శేరుమ్‌స్థలమ్. "ఇక్కరై యేఱి" ఎన్న క్కడవతిత్తే. "కరైక ణ్డోర్" ఎన్నుమ్పడియాన ముక్తరాయిత్తు ఇవరుమ్.

కడల్ మల్లై - విలక్షణవస్తుక్కళ్ శేరుమ్‌దేశమ్. * శఙ్గుతఙ్గుత డఙ్గడల్ కడల్ మల్లై యుత్తే. "మామయిలై" ఎన్ఱిత్తే ఇవర్ తాముమ్ మణ్డియిరుప్పతు. "కచ్చిక్కిడన్ద వనూర్ కడల్ మల్లై త్తలశయనమ్" ఎన్ఱు అడుత్త డుత్తుప్పడిక్కుమ్ దేశమాకవిత్తే పాడినార్. అన్నై యాల వన్ పడుకాడు కిడక్కుమ్ దేశమెన్గిఱతు. (కడల్ మల్లై ప్పూతత్తార్) "తడఙ్గడల్ పళ్ళిప్పెరుమాన్ తన్నుడై ప్పూతమ్" ఎన్నలామ్పడి యానతరత్తై యుడైయవర్. "పాఱ్కడల్ పామ్బణై మేల్ పళ్ళికొణ్డరుళుమ్ శీతనై యేత్తోమువార్ విణ్ణుళారిలుమ్ శీరియరే" ఎన్న క్కడవతిత్తే. ఇన్నై కొణ్డుతోణ్డరేత్తవెవ్వుళ్ కిడన్దాన్" ఎన్గిఱపడియే * మికశీర్ తొణ్డరాన పుణ్డరీకర్ * వణ్డుగిణ్డు నఱున్దుఴాయలఙ్గల్ కొణ్డుశాత్తిక్కిడన్దవిడమిత్తే.

(కడల్ మల్లై ప్పూతత్తార్) తిరుక్కడల్ మల్లైయిల్ కుఱుక్కత్తిప్పూవిలేయిత్తే పూతత్తార్ ఐప్పశియి లవిట్టత్తిలే అవతరిత్తతు. ఇవరుమ్ * ఇరున్దమిఴ్ నన్మాలై ఇణైయడిక్కే శూట్టినారిత్తే. అన్నైయిట్టు * కడల్ మల్లై ప్పూతత్తారెన్గిఱతు, అవనుక్కుమ్ "కడల్ మల్లై త్తలశయనత్తుఱైవార్" ఎన్ఱిత్తేనిరూపకమ్. (పూతత్తార్ పొన్నఙ్గఴల్ ఇఱైఞ్జినేన్) "మేవినేనవన్ పొన్నడి" ఎన్నుమాప్పోలే. "తమిఴ్ త్తలైవన్ పొన్నడి" ఎన్న క్కడవతిత్తే. పొన్నఙ్గఴల్ ఎన్ పిఱవిత్తీరవిఱైఞ్జినేన్ ఇవర్ పొన్నడియడి యాకవిత్తే జన్మసంసార బన్ధమ్ నీఙ్గువతు. ఇత్తాల్ - పూతత్తార్ పాతత్తైప్పణియవే పిఱప్పఱుమ్ ఎన్ఱతాయిత్తు.

ఇరణ్డా న్తిరువన్దాది తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్

ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

పిళ్ళై లోకమ్ జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

శ్రీరస్తు.

ఆళ్వార్ తిరువడికళే శరణమ్.

ఎమ్బెరుమానార్ తిరువడికళే శరణమ్.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళైయరుళిచ్చెయ్త

ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై. (అన్బేతకళి) కీళ్రిల్ తిరువన్దాదియిలే ఉభయవిభూతియుక్తనానవన్ జగత్తుక్కు శేషియెన్నార్; ఇవర్ అవ్వుభయవిభూతిమైయుమ్ తమ్ముడైయభక్తియాలే యనుసన్ధిత్తు భక్తిపరవశరాయ్ క్కవిపాడుకిఱార్. అవర్క్కున్ద భక్తియిల్లై యోవెన్నిల్; ఉణ్డు; కారణకార్యరూపమాన అవస్థాభేదమేయుళ్ళతు. ఉభయవిభూతిమైయుమ్ అనుసన్ధిత్తు ప్పిఱన్దజ్ఞానమవరతు; అతుపక్వమాయ్ భక్తిరూపాపన్నమానపడి ఇవరతు. ఆళ్వార్ కళ్మూరుత్తర్ క్కూరుత్తర్ భావజ్ఞరాయిఱేపరిమాఱువతు.

అరుమ్పునపికళక్కుమ్.— ప్రవేశే- భక్తియాలే యనుసన్ధిక్కై- జ్ఞానద్వారా ఉభయవిభూతిమైయుమ్ భక్తిక్కువిషయమాక్కుకై. జ్ఞానత్తాలేయఱిన్ద స్వరూపరూపగుణవిభూతికళిలే స్నేహమ్పిఱక్కై యెన్నపడి. జ్ఞానవిశేషమ్ భక్తియాకైయాలే కారణమాన జ్ఞానత్తోడు కార్యమాన భక్తియోడు భేదమిల్లై; అవస్థాభేదమేయుళ్ళతు. అవరతుమ్ భక్తి యెన్నపడి. జ్ఞానభక్తికళే కాశ్రయత్తిలే యుణ్డాకవేణ్డి యిరుక్క అవరుడైయ జ్ఞానమివరుక్కు పక్వమాకక్కూడుమో వెన్న; అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఆళ్వార్కళిత్యాది).

మూ. అన్బేతకళియా ఆర్వమే నెయ్యాక
ఇన్బురుకు శిన్దై యిడుతిరియా—నన్బురుకి
ఞానచ్చుడర్ విళక్కేఱ్ఱినేన్ నారణఱ్కు
ఞానత్తమిళ్ పురిన్దనాన్. ౧.

అర్థము. అన్బే - భక్తియే, తకళియా - ప్రమిదగాను, ఆర్వమే- అభినివేశమే, నెయ్యాక-నెయ్యిగాను, ఇన్బు - ఆనన్దముచేత, ఉరుకు-కరఁగిన, శిన్దై-మనస్సు, ఇడు-

వ్యా.— అవతారికై.— మూన్ఱామ్బాట్టు.— (పరిశు) అవళ్ శెయ్‌తతిలే తామీడుపడుకిఱార్.

(పరిశునఱుమలరాల్) భక్తిప్రకారత్తాలే శెవ్విప్పూవై క్కొణ్డు. (పాఱ్కడలాన్ పాతమ్బురివార్) సంసారికళై అక్కరైప్పడు త్తవేణుమెన్ఱు తిరుప్పాఱ్కడలిలే కణ్వళరుకిఱవనుడైయ తిరువడికళై ఆశ్రయిక్కుమవర్కళ్. (పుకప్పెఱువరోపాలామ్). (పురివార్కళి త్యాది) సాధకరాయ్ ముఱ్పడ నాలునాళిరున్దుళ్ళ బ్రహ్మాదికళెన్ఱుమ్ కెట్టేపోవతామ్.(తులఙ్గొళిశేర్ తోఱ్ఱత్తు) “అత్యర్కానలదీప్తస్తత్” ఎన్ఱు మొళిమైయుడైత్తాయిరున్దుళ్ళ. (నల్లమరర్ కోమాన్నకర్). ఎన్ఱుమ్ సాధ్యరాన నిత్యసూరికళుక్కు శేషియాయిరున్దుళ్ళ వనుడైయ నకరై. “పరిశునఱుమలరాల్ పాఱ్కడలాన్ పాతమ్ పురివార్ పుకప్పెఱువర్ పోలే” ఎన్న ఆశ్చర్యమో వెన్ఱీడుపడుకిఱార్. 3

అరు — మూన్ఱామ్బాట్టు. — పురికై-ముయలుకై. తులఙ్గుకై- ఒళఙ్గుకై-తోఱ్ఱమ్-మిక్క వొళిమైయుడైత్తాయ్ ప్రకాశిక్కై. 3.

మూ. నకరిఴైత్తు నిత్తిలత్తు నాణ్మలర్ కొణ్డు, ఆఙ్గే
తికఴుమ్ మణి వయిరమ్ శేర్త్తు—నికరిల్లా
పైఙ్గమల మేన్ది ప్పణిన్దేన్ పనిమలరాళ్
అఙ్గమ్ వలఙ్గొణ్డా నడి. ౪.

అర్థము. నకర్ - (నామసన్నును) పట్టణముగ, ఇఴైత్తు - చేసి, ఆఙ్గే-ఆచోటు, తికఴుమ్ - ప్రకాశించుచున్న, మణివయిరమ్ - (అభినివేశమునైదు) కెంపురవలను, శేర్త్తు - సేకరించి, నిత్తిలమ్ - (స్నేహమునైదు) ముత్యములను, నాళ్ - శ్లాఘ్యమైన, మలర్ - చిగురుటాకులుగ, కొణ్డు - సమర్పించి, నికరిల్లా - సరిలేని, పై - అందమైన, కమలమ్ - (ప్రీతియనైదు) తామరపుష్పమును, ఏన్ది - ధరించి, పని - చల్లనైన, మలరాళ్-పుష్పమునం దవతరించినపిరాట్టిని, అఙ్గమ్-తిరుమేనిలో, వలమ్-కుడిపక్కయందు, కొణ్డాన్-ధరించినవానియొక్క, అడి-శ్రీపాదములను, పణిన్దేన్ - ఆశ్రయించితిని, ౪.

వ్యా.— అవ.— నాలామ్బాట్టు.— (నకరిఴైత్తు) “అస్త్రైతక ళియా”ఎన్ఱొరువిళక్కు రూపిత్తాఱ్పోలే ఒరుపుష్పమాక రూపిత్తు అత్తై క్కొణ్డాశ్రయిక్కిఱార్.

(నకరి త్తెత్తు) నెఞ్జై క్కోయిలాకక్కొణ్డు. (నిత్తిలత్తిత్యాది) కుళిర్న్దముత్తై ఇతయ్యాకక్కొణ్డు. (అజ్గిత్యాది) అతిలేతిక య్యానిన్ఱమణి వయిరజ్గళాకిఅ అల్లిమైయున్నాత్తైయుముణ్డాక్కి. (నికరిత్యాది) ఒప్పిన్ఱి క్కేయిరున్దుళ్ళ ఆర్వమాకిఅ పుష్పత్తైక్కొణ్డుపణిన్దేన్. (పనిమలరాళిత్యాది) పణిపుక్కు విషయమావాళ్ శ్రియఃపతియిఱే. అవళుడైయ సన్నిధియిల్ అపుష్కలమాన సంశ్రయణముమ్ పుష్కలమామిఱే. ౪.

అరు.— నాలామ్పాట్టు.— భక్తియై పుష్పమాక రూపిక్కైయాలే, ఇజ్గుమణి ముక్తాదికళ్ సజ్గకామానురాగజ్గళ్. అజ్గమ్ వలమ్ - తిరుమేనియిల్ వలపార్శ్వత్తిలే. ౪.

మూ. అడిమూన్ఱిలివ్వులక మన్ఱళన్దాయ్పోలుమ్
అడిమూన్ఱిరన్దవని కొణ్డాయ్—పడినిన్ఱ
నీరోతమేని నెడుమాలే, నిన్నడియై
యారోతవల్లా రఱిన్దు॥ ౫.

అర్థము. అడిమూన్ఱు - మూఁడడుగులను, ఇరన్దు - యాచించి, అవని-భూమిని, కొణ్డాయ్ - స్వాధీనము చేసికొంటివి, అన్ఱు - అప్పుడు, అడిమూన్ఱిల్ - మూఁడడుగులచేత; ఇవ్వులకమ్; ఈలోకములను, అళన్దాయ్పోలుమ్ - కొలిచితివిగదా. పడి- భూమియందు, నిన్ఱ - ఉన్న, నీర్-(శైత్యము మొదలైన) గుణములుగల, ఓతమ్-సముద్రమువంటి, మేని - దివ్యమజ్గళవిగ్రహముగల, నెడు - సర్వోత్కృష్టుఁడైన, మాలే-సర్వేశ్వరుఁడా! నిన్ - నీయొక్క, అడియై - తిరువడిని, ఆర్ - ఎవరు, అఱిన్దు-తెలిసికొని, ఓతవల్లార్ - చెప్పఁదగినవారు. ౫.

వ్యా.— అవ.— ఐన్దామ్పాట్టు.— (అడిమూన్ఱిల్) అవనుడైయ ఉత్కర్షమ్ శిఱితఱియుమత్తనై యల్లతు సౌలభ్య మొరువరుమఱివారిల్లై యెన్గిఱతు.

(అడిమూన్ఱిలిత్యాది) మూన్ఱడియిలిరణ్డడియాలే లోకత్తైయళన్దాయ్. (అడియిత్యాది) అళక్కైక్కడియాక మూన్ఱడియైయిరన్దు భూమియైక్కొణ్డాయ్. (పడినిన్ఱ) భూమియిలేస్వాభావికమాక నిన్ఱవెన్ఱుమామ్. (నీరోతమిత్యాది) కడలోతమ్పోలే యిరున్దుళ్ళతిరుమేనియైయుడైయనాయ్ వళర్న్దవనే. వ్యామోహత్తైయుడైయవనెన్ఱుమామ్.

(నిన్నడియైయిత్యాది) ఉన్నుడైయసౌలభ్యత్తైయఱిన్దు శిలరాలే ఆశ్రయిక్కప్పోమో. ౫.

అరు.— ఐన్దామ్పాట్టు.— పడినిన్ఱ-అశక్తిః-పోతు భూమియిలేనిన్ఱ. ౫.

మూ॰ అఱిన్దైన్దు ముళ్ళడక్కి యాయ్ మలర్ కొణ్డు, ఆర్వమ్
శెఱిన్దమనత్తరాయ్ చ్చెవ్వే—అఱిన్దవన్దన్
పేరోతియేత్తుమ్ పెరున్తవత్తోర్ కాణ్బరే
కారోతవణ్ణన్కళల్ ॥ ౬.

అర్థము. అఱిన్దు - (గుణదోషములను) ఎఱిఁగి, ఐన్దుమ్ - ఐదిన్ద్రియములను, ఉళ్ - శరీరమునందు, అడక్కి, విషయములను గ్రహింపకుండఁజేసి, ఆయ్ - శోధించిన, మలర్ - పుష్పములను, కొణ్డు - సంపాదించి, ఆర్వమ్ - ప్రీతిచేత, శెఱిన్ద - నిబిడమైన, మనత్తరాయ్ - మనస్సుగలవారై, శెవ్వే - చక్కఁగ, అఱిన్దు - తెలిసికొని, అవన్దన్ - వానియొక్క, పేర్ - తిరునామములను, ఓతి - అనుసన్ధించి, ఏత్తి-స్తోత్రముఁజేసెడు, పెరుమ్ - అధికమైన, తవత్తోర్ - భాగ్యముగలవారు, కార్-నల్లనైన, ఓతమ్ - సముద్రమువంటి, వణ్ణన్ - వర్ణముగల సర్వేశ్వరునియొక్క, కళల్ - శ్రీపాదములను, కాణ్బర్ - సాక్షాత్కరించుదురు. ౬.

వ్యా.— అవ.— ఆఱామ్పాట్టు — (అఱిన్దు) జ్ఞానత్తుక్కు విషయమన్నాకిల్ శూన్యమాకిఱతోవెన్నిల్; అభినివేశత్తై యుడైయరాయ్ ఆశ్రయిక్క- వల్ల భాగ్యవాన్గళ్ అఱివరెన్గిఱతు.

(అఱిన్దు) శబ్దాదికళ్ త్యాజ్యమెన్ఱఱిన్దు. (ఐన్దుముళ్ళడక్కి) విషయఙ్గళిల్ నిన్ఱుమ్ ఇన్ద్రియఙ్గళై మీట్టు ప్రత్యక్కాక్కి. (ఆయ్మలర్ కొణ్డు) శెవ్విప్పూక్కొణ్డు. (ఆర్వమిత్యాది) అభినివేశమ్ నెరుఙ్గినమనస్సైయుడైయరాయ్. (శెవ్వేయఱిన్దు) నామ్శేషమ్, అవన్ స్వామియెన్నుమిడత్తైయఱిన్దు. (అవన్ తన్ పేరోతియేత్తుమ్ పెరున్తవత్తోర్) అవనుడైయ తిరునామఙ్గళై చ్చొల్లి ఏత్తుకిఱభాగ్యవాన్గళ్. (కాణ్బర్) నిశ్చితమ్. (కారోతవణ్ణన్ కళల్) కడలుదాహరణమానవడివై యుడైయ తిరువడికళై. ౬.

మూ. కళులెడుత్తు వాయ్మడిత్తు క్కణ్ శుళన్ఱు, మాత్తార్
అళులెడు త శ్చిన్దైయరాయ్ ఆజ్జ— త్తళులెడుత్త
పోరాళి యేన్దినాన్ పొన్మలర్చ్చేవడియే
ఓరాళి నెఞ్జే యుకన్దు ౭.

అర్థము.— కళుల్ - తిరువడికళును, ఎడుత్తు - ఎత్తి, వాయ్ - పెదవులను మడిత్తు - మడిచి, (పండ్లనుకొఱికి) కణ్ - నేత్రములను, శుళన్ఱు - త్రిప్పి, మాత్తార్ - శత్రువులు, అళులెడుత్త - మండిన, శిన్దైయరాయ్ - మనస్సుగలవారై, అజ్జ - భయపడునటుల, తళులెడుత్త - నిప్పులురాలుచున్న, పోర్ - యుద్ధసాధనమైన, ఆళి - చక్రమును, ఏన్దినాన్ - ధరించినవానియొక్క, పొన్ - బంగారువలెఆశపడందగినదియు, మలర్ - పుష్పమువలెసుకుమారమైనదియునైన, అడియే - శ్రీపాదముగే, ఆళి - గంభీరమైన, నెఞ్జే - మనసా, ఉకన్దు - ప్రీతిఁజేసి, ఓర్ - ధ్యానింపుము. ౭.

వ్యా.— అవ.— ఏళామ్పాట్టు.— (కళులెడుత్తు) అవనైయుకన్దార్ కాణ్బ రానపిన్బు నీయుమవనైయే ఉకన్దాశ్రయిఎన్ఱు తిరువుళ్ళత్తైప్పార్త్తుచ్చొల్లుకిఱార్. ప్రతిబన్ధకముణ్డాకిల్ శెయ్వతెన్నెన్నిల్; నముచిప్రభృతులపడుమత్తనై.

(కళులిత్యాది) అఞ్జక్కళులెడుత్తు వాయ్మడిత్తుచ్చుళలానిన్ఱకణ్ణైయుడైయ నముచిప్రభృతికళ్ హృదయత్తిలే కొళుత్తిన భయాగ్నియైయుడైయరాయ్ అఞ్జుమ్బడి తిరువడియైయెడుత్తు. (వాయ్మడిత్తుక్కణ్ శుళన్ఱు) “కణ్ శుళన్ఱు” ఎన్ఱు ఈశ్వరవిశేషణమాక్కవుమామ్. (తళులిత్యాది) అగ్నియైయుమిళానిన్ఱ తిరువాళ్యైక్కైయిలేన్దినవనుడైయ. స్పృహణీయమానతిరువడికళై యే. (ఆళినెఞ్జేయుకన్దోర్) అళవుడైయనెఞ్జే! ఉకన్దాశ్రయి. ౭.

ఆరు.— ఏళామ్పాట్టు.— తిరుమేని యెన్నుతల్ - వన్దేజియన్ఱియే స్వాభావికమాకనిన్ఱనిలత్తైయుడైయ తిరుమేనియెన్నుతల్. ౭.

మూ. ఉకన్దునై్న వాఙ్గి యొళ్ళినిఅజ్గొళ్ కొఙ్గై
అకజ్కుళిర పుణ్ణైన్తా ళావి—ఉకన్దు
ముళై యుణ్బాయ్‌పోలే మునిన్దుణ్డాయ్,నీయుమ్
అలై పణ్బా లానమైయా లన్ఱు. ౮.

అర్థము.— ఉకన్దు- ప్రీతిఁజేసి, ఉనై్న-దేవరవారిని, వాఙ్గి - ఎత్తుకొని, ఒళి-ప్రకాశించుచున్న, నిఅజ్గొళ్ - అందమైన, కొఙ్గై - స్తనములను, అకమ్-మనస్సు, కుళిర - చల్లగాసుందునటుల, ఉణ్ణైన్తాళ్-ఆరగింపుమనెను, ఆనమైయాల్ - గనుక, అన్ఱు - అప్పుడు, నీయుమ్ - దేవరవారును, అలై - అధికమైన, పణ్బాల్ - గుణముచేత, ఉకన్దు - నమ్మి, ముళైయుణ్బాయ్‌పోలే- పాలముబారగించునటుల, (నటించి) మునిన్దు-కోపగించి, ఆవి - (పూతన) ప్రాణమును, ఉణ్డాయ్ - గ్రహించితివి (పోగొట్టితివి).

వ్యా.— అవ.— ఎట్టామ్బాట్టు.— (ఉకన్దు) పాయ్యుకప్పుబాధక మామ్బడి శొల్లుకిఱతు.

(ఉకన్దు) యశోదైప్పిరాట్టిఉకక్క-మాప్పోలే యుకన్దు. (ఉనై్నవాఙ్గి) అవళ్‌ఓశ్రు క్కాక వెడుక్కమాప్పోలే ఎడుత్తు. (ఒళ్ళినిఅజ్గొళ్ కొఙ్గై) ముళై ప్పాలాలేనెఱిత్తు అత్తాలేపుకరుడైత్తానకొఙ్గై.(అకజ్కుళిరవిత్యాది) ఓణ్ణలన్తునిక్కాపో్ప కాతపడిహ్బదయజ్కుళిరుమ్బడి కీక్కడాకచ్చొన్న వళుడై యప్రాణనై. (ఉకన్దిత్యాది)అవళ్‌పొయ్యే యుకన్దు ముడిక్కనినైత్తాఱ్పోలే నీయుమ్ పొయ్యే యుకన్దుముళై యుణ్ణుమాప్పోలే మునిన్దుముడిక్కనినైత్తాయ్. (అలై యిత్యాది) అవళ్‌పొయ్యేనినైన్దుముడిక్క నినైత్తాఱ్పోలేనీయుమ్ పొయ్యేయుకన్దతు మిక్కనీసై్నయుడైనై యాకై యాలన్ఱు; ఉనక్కు మిత్రభావముమ్అనై్న న్దిరుక్కచ్చెయ్‌తే అవళైముడిత్తు ఉనై్న త్తన్దతు ఆశ్రితర్ పక్కలు ణ్డాన ఓరమితే. ౮.

మూ. అన్తుతుకణ్ణాత వాయ్‌చ్చి యునక్కిరఙ్గి
నిన్ఱు ముళై తన్ద విన్నైక్కు—అన్ఱు
వరన్మున్తైయాల్ నీయళన్ద మాకడల్ శూఴ్ ఞాలమ్
పెరుముత్తైయా లెయ్‌తుమో పేర్ త్తు. ౯.

అర్థము.— అన్ఱు - పూర్వము స్తన్యమిచ్చుకాలమునందు, అతు - దానిని, కణ్డు - చూచి, అఞ్జాత - భయపడని, ఆయ్చ్చి-గొల్లకులమునందుఁబుట్టిన యశోదాదేవి, ఇరఙ్గి- ప్రీతిఁజేసి, నిన్ఱు - స్థిరముగానుండి, ఉనక్కు - నీకు, ములైతన్ద - స్తనమిచ్చిన, ఇన్నీ ర్మైక్కు-ఈగుణాతిశయమునకు, అన్ఱు- మహాబలియొద్ద ప్రతి గ్రహించినకాలమందు, వ రన్ - శ్లాఘ్యమైన, ముఱైయాల్ - (స్వస్వామిభావ) సంబంధముచేత, నీ - నీవు, అళన్ద - అక్రమించిన, మా - గొప్ప, కడల్ - సముద్రముచేత, శూழ் - చుట్టఁబడిన, ఞాలమ్ - భూమి, పేర్త్తు - విచారించిచూడ, పెరు - అధికమైన, ముఱైయాల్ -క్రమము నందు, ఎయ్తుమో - సరితూగునా,? ౯.

వ్యా.— అవ.— ఒన్బతాం పాట్టు. — (అన్ఱతు) యశోదైప్పిరా ట్టియుడైయ స్నేహత్తుక్కుపమాన మాణ్డోవెన్గిఱతు.

(అన్ఱతుకణ్డఞ్జాతవాయ్చ్చి) అప్పెరియవ్యసనత్తైక్కణ్డుభయప్ప డాతతాయార్. (ఉనక్కి-రఙ్గి) ఉన్బక్కలిలేశిథిలైయాయ్. (నిన్ఱిత్యాది) తరైయిలేకాల్పావి ములైతన్దస్వభావత్తుక్కు. (వరన్ముఱైయాల్) ఈశ్వరనానప్రాప్తియాలే. (నీయళన్దవిత్యాది) నీయళన్దపెరియకడల్శూ ழ్న్ద పెరియభూమియానతు పెరుముఱైయాలెయ్తుమో అవళుడైయ స్వభావత్తుక్కు. ఇన్దభూమియానతు తిరియట్టు ఇతుపెరియతు, ఇతుపెరి యతెన్నుమ్ముఱైయాలే ఎతిర్కుమో? అవళుడైయస్వభావత్తుక్కు నీపెరితాకచ్చెయ్తతువుమ్ ఒప్పన్ఱెన్గిఱతు. ౯,

అరు.— ఒన్బతాం పాట్టు. — ఎయ్తుమో-నీర్మైక్కుభూమి సదృశమోఎన్నుతల్, ఉన్నుడైయ అళన్దవ్యాపారత్తానోక్కుమో వెన్నుతల్. ౯.

మూ. పేర్త్తనై మా శకడమ్ పిళ్ళైయాయ్, మణ్ణిరన్దు
కాత్తనై పల్లుయిరుక్కావలనే—ఏత్తియ
నావుడైయేన్ పూవుడైయేన్ నిన్నుళ్ళి నిన్ఱమైయాల్
కావడియేన్ పట్ట కడై. ౧౦.

అర్థము.— పిళ్ళైయాయ్ - బాలుఁడై, మా - గొప్ప, శకడమ్ - శకటాసు రిని, పేర్త్తనై - పేరుతోఁగొట్టితివి; కావలనే - రక్షకుఁడా!, మణ్ - భూమిని, ఇరన్దు యాచించి, పల్ - అనేకమైన, ఉయిరుమ్ - జంతువులను, కాత్తనై -రక్షించితివి, నిన-

దేవరవారియందు, ఉళ్ళి - అవగాహించి, నిన్రమైయాల్ - ఉన్నందున, ఏత్తియ - స్తోత్రముజేసెడు, నావుడైయేన్ - నాలుకగలవాఁడనైతిని; పూవుడైయేన్ - (అర్పించ) పుష్పములుఁగలవాఁడనైతిని; అడియేన్ - దాసుఁడు, పట్ట - అనుభవించిన, కడై - హీనతను, కా - (పోగొట్టి) రక్షింపుము. ౧౦.

వ్యా — పత్తామ్బాట్టు.—(పేర్ త్తనై యిత్యాది) పిళ్ళైయాయిరున్ద పెరియశకడత్తై యుతైత్తాయ్. (మణ్ణిరన్దిత్యాది) మహాబలియాలే నోవుపడామే భూమియైయిరన్దురక్షిత్తాయ్. ఇప్పడిరక్షిక్కైక్కడియెన్నైత్తాల్; (కావలనే) ఎల్లావత్తైయు మఃడైయనాకై. (నిన్నుళ్ళినిన్రమైయాల్ ఏత్తియనావుడైయేన్ పూవుడైయేన్) ఉన్నై సమాశ్రయణీయనాక వుడైయేనాకై యాలే ఆశ్రయిక్కుమ్ ద్రవ్యఙ్గళైయు మిన్ద్రియఙ్గళైయుమ్ పుష్కలమాక.వుడైయేనానేన్. (అడియేన్పట్టకడై) ఉన్నుడైయేనాయిరున్ద వైత్తు నాన్ మున్బు దేవతాన్తరఙ్గళై యనువర్తిత్తుప్పట్ట పొల్లాఙ్గు ఇనిపడాతపడి కాత్తరుళ వేణుమ్. ౧౦.

మూ కడైనిన్రమరర్ కఴల్ తొఴుతు, నాళుమ్
ఇడైనిన్ర విన్బత్తరావర్ — పుడైనిన్ర
నీరోతమేని నెడుమాలే, నిన్నడియై
యారోతవల్లా రవర్. ౧౧.

అర్థము.— కడైనిన్రు - వాకిటనిలచి, నాళుమ్ - ప్రతిదినమును, అమరర్ - (బ్రహ్మాది) దేవతలయొక్క, కఴల్ - కాళ్లను, తొఴుతు - మ్రొక్కి, ఇడైనిన్రు - నడుమనిలచిన, ఇన్బత్తరావర్ - సుఖముగలవారగుదురు. పుడైనిన్ర - చుట్టుకొనియున్న, నీర్ జలముగల, ఓతమ్ - సముద్రమువంటి - మేని - విగ్రహముగలనెడుమాలే - సర్వోత్కృష్టుఁడైన, స్వామీ! నిన్ - దేవరవారియొక్క, అడియై - శ్రీపాదములను, ఓతవల్లారవర్ - స్తోత్రముఁజేయఁదగినవారు, యార్ - ఎవరగుదురు.? ౧౧.

వ్యా.— అవ.— పతినోరామ్బాట్టు.—(కడైనిన్రమరర్) దేవతాన్తరఙ్గళై యనువర్తిత్తుప్పట్ట అనర్థత్తై ప్పరిహరియెన్న, ఇప్పడిశెయ్వారుణ్డోవెన్నిల్; అవరిప్పడిశెయ్తన్రో అనర్థప్పడుకిరార్.

(కడైయిత్యాది) దేవతాన్తరఙ్గళ్ వాశలిలేనిన్ఱు అవర్కళై నాళ్ తోఱుమన్త్తుతు మధ్యమపురుషార్థమాన సుఖత్తైప్పెఱువర్. (పుడైనిన్ఱ విత్యాది) ఎఙ్గుమ్పుక్కు నిన్ఱ నీరైయుడైత్తానకడలిన్ నిఱత్తైయుడైయ సర్వేశ్వరనే! ప్రాప్యమాన ఉన్నుడైయ తిరువడికళై యటైన్దాశ్రయిక్క వల్లారార్.

అరు.—పతినోరామ్పాట్టు.—(కడై) కా - కాత్తరుళవేణుమ్. ౧౧.

మూ. అవరివరెన్ఱిల్లై యరవణై యాన్ పాతమ్
ఎవర్ వణఙ్గి యేత్తాతారెణ్ణిల్ —పవరుమ్
శెళుఙ్కతిరోన్ ఒణ్మలరోన్ కణ్ణుతలోన్ అన్ఱే
తొళుమ్ తకైయార్ నాళుమ్ తొడర్న్దు. ౧౨.

ఒర్థము.— అవర్ - (ఆశ్రయణీయులైన) ఆదేవతలు; ఇవర్ (ఆశ్రితులైన) ఈమనుజాలు-ఎన్ఱు- ఇట్లని, ఇల్లై - (భేదము) లేదు, అరవణైయాన్ - పన్నగతల్పుని, పాతమ్-తిరువడిని, వణఙ్గి-నమస్కరించి, ఏత్తాతార్ - స్తోత్రముఁజేయనివారు, ఎవర్ - ఎవరు, ఎణ్ణిల్ - విచారించఁగా, పవరుమ్-వ్యాపించియున్న, శెళుమ్- నిబిడమైన, కతిరోన్-కిరణములుగల సూర్యుఁడును, ఒళ్ - ప్రకాశముగల, మలరోన్ - పద్మసంభవుఁడైన బహ్మదేవుఁడును, కణ్ణుతలోన్ అన్ఱే- లలాటనేత్రుఁడైన శివుఁడునుగదా, తొడర్న్దు- (వాడుండుచోటికి) వెళ్ళి, నాళుమ్ - అనుదినమును, తొళుమ్-ఆశ్రయించుటయే, తకైయార్ -స్వభావముగాగలవారు. ౧౨.

వ్యా.— అవ.— పన్నిరణ్డామ్పాట్టు.— (అవరివర్) శిఱియార్ పెరియారెన్నాతే సర్వేశ్వరన్ తిరువడికళై ఆశ్రయియాతారెవర్.

(అవరిత్యాది) ఎల్లారుమ్ అవనైయే ఆశ్రయిక్కుమతో వెన్నిల్; ప్రసిద్ధరాన బ్రహ్మాదికళుమ్ అవనైత్తొళుమ్ స్వభావరాయన్ఱో విరుక్కుమతు. (ఎణ్ణిలిత్యాది) పరన్దుళుకియ తాన కిరణఙ్గళై యుడైయ ఆదిత్యనుమ్ బ్రహ్మావుమ్ లలాటనేత్రనుమ్. (నాళున్తొడర్న్దు తొళుమ్ తకైయార్) తొళుమ్ స్వభావత్తైయుడైయరావర్. ౧౨.

అను.— పన్నిరణ్డామ్పాట్టు.— శరణ్యవణ్ణుకైక్కాక పదోపాదానమ్ పణ్ణుకిఱార్ (అవరిత్యాది). ఇతిన్మేలే శరణ్యత్తుక్కు ఉత్తరమాయ్ మేలుక్కు వతారికైయుమాక అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ప్రసిద్ధరాన విత్యాది). ౧౨.

మూ. తోడ రెడు_త్త మాల్ యానై శూఴ్ కయమ్పుక్కఞ్జి
పడ రెడు_త్త పైఙ్గమలఙ్గొణ్డు అన్ఱిడరడుక్క
ఆఴియా న్పాత మ్పణిన్దన్ఱే, వానవర్ కోన్
పాఴితా నెయ్దిఱ్ఱు ప్పణ్డు. ౧౩.

అర్థము.— తోడర్ - (కాలియందుకట్టిన)గొలుసును- ఎడు_త్త - (తొండముతో) ఎత్తిన, మాల్ - పెద్ద, యానై -ఏనుఁగు, శూఴ్ - విశాలమైన, కయమ్-మడుగునందు, పుక్కు - ప్రవేశించి, పడర్ - వికసించియు, ఎడు_త్త - ఎత్తుగాను, పైఙ్-సొగసుగానునున్న, కమలమ్ - తామరపుష్పమును, కొణ్డు - ఎత్తి - అన్ఱు - ఆకాలమందు, ఇడర్ - (మొసలివలననైన) దుఃఖము, అడుక్క - సంభవించఁగా, అఞ్జి - భయపడి' ఆఴియాన్ - చక్రపాణియొక్క, పాతమ్ - తిరువడిని, పణిన్దన్ఱే - సేవించికదా' వానవర్ - నిత్యసూరులకు, కోన్ - స్వామియొక్క, పాఴితాన్ - స్థానమును, పణ్డు - మునుపు, ఎయ్దిఱ్ఱు - పొందినది. ౧౩.

వ్యా.— అవ.— పతిన్మూన్ఱామ్పాట్టు.— (తోడ రెడు_త్తమాల్) విలక్షణాధికారమాకిల్ కిడైయాతో వెన్నిల్; ఓర్ యానైక్కన్ఱో ఎళితాయ్త్తోన్ఱుకిఱతు.

(తోడరిత్యాది) వల్లియమైముఱిత్తుక్కైయిఱ్కొణ్డ ఆనై, మతిత్తిరుక్కుళ్ళఆనై. (శూఴ్ కయమ్పుక్కు) పరన్దపొయ్కైయిలేపుక్కు. (ఇడరడుక్కవఞ్జి) ముతలైయాల్ వన్ద విడరుక్కుభయప్పట్టు. (పడరెడు_త్తపైఙ్గమలఙ్గొణ్డు) పడర్న్దోఙ్గికిళర్న్ద తామరైప్పూవైక్కొణ్డు. (ఆఴియానిత్యాది) సర్వేశ్వరనుడైయ తిరువడికళిలేపణిన్దన్ఱో నిత్యసూరికళోడేకూడియిరుక్కవనుడైయ పడుక్కైయిలే ఏఱప్పెఱ్ఱతు. ౧౩

అరు.— పతిన్మూన్ఱామ్పాట్టు.— పుక్కు=పుకున్దు. తొన్ఱిలెన్ఱపడి- వల్లి-విలఙ్గు' పాఴి-పడుక్కై, "ఇడరడుక్క" ఎన్ఱపాఠం ఇడర్ కిట్టవెన్ఱపడి. ౧౩.

మూ. పణ్డై ప్పిరమ్పుతియై యాక్కి, ప్పఴిపానమ్
కొణ్డిఙ్గు వాఴ్వారైక్కూట్టాతే—ఎణ్డిశైయుమ్
పేర్ త్తకర నాన్గుడైయాన్ పేరోతిప్పేశ్కాళ్
తీర్ త్తకర రామిన్ తిరిన్దు. ౧౪.

అర్థము.— పణ్డిరై - కదుపును, పెరుమ్ - విశాలమైన, పతి - ఊరుగ, ఆక్కి - చేసి, పళి - అపవాదములను, పావమ్ - పాపములను, కొణ్డు - సంపాదించి, ఇఙ్గు - ఈలీలావిభూతియందు, వాళ్వారై - సుఖముగనుండువారిని, కూఱాతే - అనుసంధించక, పేతైకాళ్ - బుద్ధిలేనివారా! ఎణ్డిశైయుమ్ - అష్టదిక్కులయందును, పేర్త్త - వ్యాపించియున్న, కరమ్నాన్గు - చతుర్భుజములను, ఉడైయాన్ - కలిగినసర్వేశ్వరుని యొక్క, పేర్ - తిరునామములను, ఓతి - అనుసంధించి, తిరిన్దు - సంచరించి, తీర్త్త కరరామిన్ - జగత్తునుపరిశుద్ధముంజేయువారుగనగుడు. ౧౪.

వ్యా.— అవ.— పతినాలామ్పాట్టు — (పణ్డి) అవన్పడి ఇతువానపిన్పు సంసారికళై యేత్తి త్తిరియాతే అవన్ తిరుపడికళిలేపణిన్దు తిరునామఙ్గళై చ్చొల్లి ఉఙ్గళుడైయస్పర్శత్తాలే లోకత్తైశుద్ధమాక్క క్కడవుఙ్గోళ్ళన్గిఱార్.

(పణ్డిప్పెరువ్పతిమైయాక్కి) అన్ని క్కే, వయిఱాకిఱపెరుప్ప తినై యుణ్డాక్కి యెన్నుమామ్. (పళిపావమిత్యాది) అడియుణ్డాయుమ్ అడియిన్ని క్కేయుమాన పాపమే వాళ్వాక విరుప్పారై ప్పేశాతే ఎట్టుదిక్కుమ్ విమ్మవళర్న్ద నాలుతోళ్ కళైయుడైయనానవనుడైయ తిరునామఙ్గళై చ్చొల్లి. ౧౪.

అరు.— పతినాలామ్పాట్టు.— పెరుమ్పతిరైయాక్కి - మున్పుశన్దలోకత్తై యుణ్డాక్కి అతుక్కు ఆశత్తువర, "ఎణ్డిశైయుమ్ పేర్త్తకరనాన్గుడైయాన్" ఎన్ఱ ఆవసక్కు విశేషణమాతల్, పణ్డియాకిఱవయిఱ్ఱై ప్పెరుమ్పతి పెరుక్కస్పణ్డి ఎన్ఱ సంసారిక్కు విశేషణమాతల్. అడియుళ్ళతుపళి, మఱ్ఱై యతుపావమ్, తిరిన్దతీర్త్తకరరామిన్ - ఉఙ్గళ్ సఞ్చారత్తాలేపావనరాక్కుఙ్గోళ్. ౧౪.

మూ. తిరిన్దతు వెఞ్జమత్తు త్తేర్ కడవి, అన్ఱు
పిరిన్దతు శీతైయై మాన్ పిన్పోయ్—పురిన్దతువుమ్
కణ్ పళ్ళికొళ్ళపళకియ తే. నాకత్తిన్
తణ్ పళ్ళికొళ్వా న్ఱనక్కు. ౧౫.

అర్థము.— వెమ్ - క్రూరమైన, శమత్తు - యుద్ధమునందు, తేర్ - రథమును, కడవి - నడపి, తిరిన్దతువుమ్ - సఞ్చరించినదియును, మాన్ - (మారీచుడనెడుమాయా) మృగముయొక్క, పిన్పోయ్ - వెనుకచను దెంచి, అన్ఱు - ఆవనవాసకాలమందు, శీతైయై -

సీతాదేవిని, పిరిన్దతువుమ్ - విశ్లేషించినదియు, కణ్ - భూమియందు, పళ్ళికొళ్ళ - ప వ్వళింప, పురిన్దతువుమ్ - ఆశపడినదియు, నాక త్తిల్ - తిరువనన్తాళ్వానుమీద, తణ్ - చల్లఁగ, పళ్ళికొళ్ళావ్వన్తనక్కు - శయనించువానికి, అఱ్ఱుకియతే - బాగుగనుండునా? ౧౫

వ్యా.- అవ.—— పతినైన్దామ్పాట్టు —— (తిరిన్దతు) తిరువులక ళన్దరుళినపడి ప్రస్తుతమాకైయాలే అల్లాతవవతారఙ్గళిలుమ్ ఆశ్రితార్థ మాకమికప్పట్ట ఇఱుక్కుక్కళై నినైత్తు వెఱుక్కిఱార్.

(వెజ్ఞమత్తుత్తేర్ కడవి త్తిరిన్దతు) యుద్ధ త్తిలే యుడమ్బుక్కిడి డాతే మున్నై న్నియక్షియమాఱిప్పడై పోరుతు తేర్ కడవి త్తిరిన్దతు, (అస్తువర్క్ పిన్బోయ్ప్పిరిన్దతుశీత్తైయై) రక్షిక్కవిడ త్తి లిరువరు జ్కూడవిరున్దు రక్షిక్కప్పెఱ్ఱోమో. (పురిన్దతువుఙ్కణ్బళ్ళికొళ్ళ) తరై యిలే పళ్ళికొళ్ళక్కణ్డతు.(నాక త్తిల్ తణ్ పళ్ళికొళ్ళావ్వల్ తనక్కుఅఱ్ఱు కియతే) తిరువనన్తాళ్వాన్మేలే కణ్వళర్న్దరుళప్పెఱ్ఱు సౌకుమార్య త్తైయుడైయనానవనుక్కు జగద్రక్షణమ్ శాలవఱ్ఱుకిత్తాయిరన్దతు. ౧౫

అరు.—పతినైన్దామ్పాట్టు.—పురిన్దతువుమ్. తిరువయోధ్యైయిల్ క్కైకేయిక్కుక్కొ డుత్తతుమ్ కాట్టిలేతరైయిలేకి డక్కైక్కు.. ౧౫.

మూ. తనక్కడిమైపట్టతు తానఱియానేలుమ్
మన త్తడైయవైప్పతాంమాలై —వన త్తిడరై
ఏరియామ్వణ్ణ మియఱ్ఱుమితువల్లాల్
మారి యార్ పెయ్కిఱ్పార్ మఱ్ఱు. ౧౬.

అర్థము.—— తనక్కు - తనకు, అడిమై - దాస్యము, పట్టతు - సంబంధించినది, (అనువిషయమును), తాన్ - తాను, అఱియానేలుమ్ - తెలిసికొన్నను, మాలై - స ర్వేశ్వరుని, మనత్తు - మనస్సునందు, అడైయ - ప్రవేశించునటుల, వైప్పతు - ఉంచు ట, అమ్ - చాలును, వనమ్ - అడవియైన, తిడరై - దిబ్బను, ఏరియామ్వణ్ణమ్ - చె రువగునటుల, ఇయఱ్ఱుమ్ - యత్నముఁజేసెను, ఇతువల్లాల్ - ఇదితప్ప, మఱ్ఱు - వేరు, మారి - వర్షమును, యార్ - ఎవ్వరు, పెయ్కిఱ్పార్ - కురుపిం చుదురు. ౧౬

వ్యా.—పతినాఱామ్పాట్టు.—— (తనక్కడిమై యిత్యాది) ‘‘స్వ త్వమాత్మని సఞ్జాతం స్వామిత్వంబ్రహ్మణిస్థితమ్’’ ఎన్నుమ్పడియే విశ

దమాక పటియానాకిలుమ్. (మన త్తిత్యాది) "యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠః" ఎన్నుమ్బడియాకిలుమ్ సర్వేశ్వరనై హృదయత్తిలేవైప్పతు, (వనత్తిడ రిత్యాది) కాట్టిల్ తిడరైక్కల్లి క్కుళమాక్కుమతోళియ వర్షత్తైయివ నాలేపెయ్విక్కప్పోమో? ఇత్తాల్ రుచిమాత్రమ్ ఇవర్కతల్లై యిలేయు ణ్డామిత్తనైయొళియ ప్రాప్తి ఇవనాలే ఉణ్డాక్కిక్కొళ్ళప్పోమో ఎన్ఱ తాయిఱ్ఱు. అన్ఱిక్కే, పరియామ్ వణ్ణమియఱ్ఱుమితు, మఱ్ఱునర్షిప్పిక్కు మతు. ఇరణ్డుమ్ శెయ్యప్పోమో వెన్నవుమామ్. రుచ్యుత్పాదకనుమ్తానే, ప్రాప్తిక్కు పృణ్ణిక్కొడుప్పానుమ్తానే యెన్నవుమామ్. ౧౬.

అరు.— పతినాలామ్పాట్టు.— అటియానాకిలుమ్, తనక్కు శేషత్వమున్డెన్ఱు చేత ననటియానాకిలుమ్. ఇరణ్డుమవనైయల్లాల్ వేఱుఆర్ శెయ్వార్. ఒరుత్తర్క్కుప్పోతా తెన్ఱపడి. ఇన్దవర్థత్తుక్కు "మనత్తడైయ వైప్పతామ్" ఎన్ఱుక్షేపమ్. వైక్కమాట్టారెన్ఱప డి. మున్దినవర్థత్తుక్కు "వైప్పతామ్" వైక్కలామెన్ఱపడి. ఇరణ్డామర్థత్తైదార్ష్టాన్తికత్తిలే యేటిడుకిఱార్ రుచ్యుత్పాదకనుమిత్యాది. ౧౬.

మూ. మఱ్ఱారియలావార్ వానవర్కో న్మామలరోన్

శుఱ్ఱుమ్వణఙ్గుమ్ తొళిలానై — ఒఱ్ఱై

ప్పిఱైయిరున్ద శెఞ్జడైయాన్ పిన్శెన్ఱు, మాలై

క్కైతొళియిరన్దు తాన్ముడిత్తాన్ కొణ్డు. ౧౭.

అర్థము.— వానవర్ - దేవతలకు, కోన్ - అధిపతియైనఇంద్రుడును, మా - శ్లాఘ్యమైన, మలరోన్ - తామరపువ్వునందుబుట్టినబ్రహ్మయును, శుఱ్ఱుమ్-నాలుప్ర క్కలల, వణఙ్గుమ్-ప్రమొక్కెడు, తొళిలానై- చేష్టితములుగలవానిని, ఒఱ్ఱై - ఒక, పిఱై - కళగలచంద్రుడు, ఇరున్ద - ఉండిన, శెమ్ - ఎఱ్ఱనైన, శడైయాన్ - జటలు గలరుద్రుడును, మాలై - శ్రియఃపతిని, పిన్శెన్ఱు - అనుసరించి, తాన్ - తాను, ఇర న్దుకొణ్డు - యాచించుచు, కైయై - కోఱికలను, ముడిత్తాన్ - నెరవేర్చుకొనెను; మ ఱ్ఱు - వేరు, ఆర్ - ఎవరు, ఇయలావార్ - ఆశ్రయింపదగినవారు. ౧౭

వ్యా.— అవ.— పతినేళామ్పాట్టు.— (మఱ్ఱారియలావార్) ఇవనే ఆశ్రయణీయనెన్బనె న్నిన్నిల్; వేఱొరువరిల్లామై యెన్గిఱతు (మఱ్ఱారియలావార్) మఱ్ఱాశ్రయణీయరావారార్. (వానవరి త్యాది) లోకత్తిల్ ప్రధాననాన ఇన్ద్రనోడుకూడిన బ్రహ్మాదికళితే. అవ

ర్కళు మవనై యాశ్రయి త్తితే తన్దాముడైయ అభిమతఙ్గళ్ పెఱుకి ఱతు. ఇన్ద్రన్, బ్రహ్మా, నేర్ కొడు నేరాశ్రయిక్క ప్పోకాతే పాదేశక్కలే శెన్ఱు వణఙ్గు మాశ్రయణప్రకారఙ్గళై యుడై యనానవనై. ఈశ్వరనుడై య చేష్టితఙ్గళై యవర్ కళ్ శన్ని వణఙ్గువారెన్నవుమాం, (ఒన్ఱై ప్పెత్తైయిత్యాది)శడై యిలే పిత్తైవైధరిత్తానాయ్ సుఖప్రధానసుమాన రుద్రన్,(పిన్ శెన్ఱు)అనువర్తిత్తు. (మాలై)సర్వేశ్వరనై.(కొణ్డు) హృద య త్తిలేకొణ్డు;(కుత్తైయిరన్దు) తన్నుడైయ కుత్తైకళై యిరన్దు. (తాన్ ముడిత్తాన్)తన్నుడైయ అపేక్షితఙ్గళై పెఱ్ఱాన్. ౧౭.

మూ. కొణ్డతులక ఙ్కు అళురువాయ్ కోళరియాయ్
ఒణ్ తిఱలోన్ మార్వత్తు కిర్ వై త్తతు—ఉణ్డతువుమ్
తాన్ కిడన్దవేఝులకే తామరై క్కణ్ణాలొరునాళ్
వాన్ కడన్దాన్ శెయ్తవఝక్కు. ౧౮.

అర్థము.— వాన్ - ఆకాశమును, కడన్దాన్ - అతిక్రమించిన(అపరిచ్ఛేద్యు డైన), తామరై - కమలములవంటి, కణ్ - నేత్రములుగల, మాల్ - సర్వేశ్వరుఁడు, ఉ ఱల్ - పొట్టి, ఉరువాయ్- తిరు మేనుగలవాఁడై, ఉలకు - లోకమును, కొణ్డతువుమ్- ఆక్రమించినదియు, కోళ్ - బలముగల,అరియాయ్ - సింహమై, ఒణ్ - అందమైన (అధికమైన), తిఱలోన్ - బలముగలహిరణ్యకశిపునియొక్క, మార్వత్తు- వక్షస్థలమునం దు, ఉకిర్ - నఖములను, వై త్తతువుమ్ - పెట్టినదియు, ఒరునాళ్ - ఒకకాలమందు, తాన్ - తాను, కడన్ద - కొలచిన, ఏఝులకు - సప్తలోకములను, ఉణ్డతువుమ్ - ఆ రగించినదియు, శెయ్త - చేసిన, వఝక్కు - న్యాయము. ౧౮.

వ్యా.— అవ.— పతినెట్టా మ్పాట్టు.— (కొణ్డతు) అత్తావతు- ఇవన్ జగద్రక్షణ మ్పణ్ణుమ్పడి శొల్లుకిఱతు.

(కుఱళురువాయ్ కొణ్డతులకమ్) శ్రీ వామననాయ్ లో కమళన్దు కొణ్డతు. (కోళరియిత్యాది) కైతొట్టుఆశ్రిత విరోధికళై పోక్కుమ్పడి. (తాన్ కడన్ద వేఝులకై యుణ్డతువుమ్) తన్ తిరువడికళిలే యడఙ్గిన లోకఙ్గళై యే తిరువయిత్తిలే వైత్తతువుమ్. (తామరైక్కణ్ మాల్) పుణ్డరీకాక్షనాన ఈశ్వరన్. (ఒరునాళ్ వాన్ కడన్దాన్)నిత్యసూ

రికళుక్కు వ్వాసుకానవన్. స్వర్గత్తైయళన్ద వసెన్ఱుమామ్.(శెయ్‌తవఴుక్కు) తన్ను దై మైనైరక్షిక్కప్రాప్తమితే. ౧౮.

మూ. వఴుక్కన్ఱు కణ్డాయ్ వలిశకడమ్‌శెఱ్ఱాయ్
వఴుక్కన్ఱు నీమతిక్క వేణ్డా—కుఴుక్కన్ఱు
తీవిళవిక్ కాయ్‌క్కెఱిన్ద తీమైతిరుమాలే
పార్ విళఙ్గచ్చెయ్‌తాయ్‌పఴి. ౧౯.

అర్థము.— తిరుమాలే - లక్ష్మీవల్లభుఁడా! వలి - బలముగల, శకడమ్ - శకటాసురుని, శెఱ్ఱాయ్-సంహరించితివి; (అది), వఴుక్కు - న్యాయము, అన్ఱుకణ్డాయ్ - కాదుకదా; వఴుక్కన్ఱు-న్యాయమని, నీ - నీవు, మతిక్కవేణ్డా-తలపవలదు. కుఴుమ్-అందమైన, కన్ఱు - దూడను (వత్సాసురుని), తీ - క్రూరమైన, విళవిన్ - వెలగచెట్టు యొక్క, కాయ్‌కు-కాయను(కాయక్రిందపడునటుల), ఎఱిన్ద - విసరివేసిన, తీమై-దుష్టతనము, పార్ - భూమియందు, విళఙ్గ - ప్రకాశించునటుల, పఴి - తప్పు, శెయ్‌తాయ్ - చేసితివి. ౧౯

వ్యా.— అవ.— పత్తొన్బతామ్బాట్టు— (వఴుక్కన్ఱు) నీజగద్రక్షణమ్బణ్ణుకిఱతు పఴియాయ్‌విట్టతు.

(వలిశకడమ్ శెఱ్ఱాయ్ వఴుక్కన్ఱు కణ్డాయ్) పిళ్ళైయాయిరున్దు పెరియశకడత్తై ముఱిత్తతువుమ్ వఴుక్కన్ఱు. అతుశెయ్‌తోమితే యెన్నిల్; ఇతితేనానుమ్ వేణ్డావెన్గిఱతు. (వఴుక్కన్ఱు నీమతిక్కవేణ్డా) ఇతువఴుక్కన్ఱు నీబుద్ధిపణ్ణియిరుక్కవేణ్డా. (కుఴుక్కన్ఱిత్యాది)అసురనానకన్ఱుమ్ విళావానఅసురనుమ్ తన్నిలే యొత్తుఉళ్ళఱిన్దవున్నై నలిన్దతాకిల్ శెయ్‌వతెన్నెన్ఱు భయప్పడుకిఱార్. (తిరుమాలే) ఇరువరుజ్యాడవిరుక్కవన్ఱో తకువతు. (పారిత్యాది) భూమియడఙ్గలుమ్ ప్రకాశిక్కుమ్బడి పఴిశెయ్‌తాయ్. విభూతియిల్ ఏకదేశత్తైరక్షిక్కప్పుక్కు అవ్విభూతి యైయుమ్ అఴిక్క ప్పార్త్తాయ్. ౧౯.

అరు.—పత్తొన్బతామ్బాట్టు.— మేలిల్ పదత్తుక్కవతారికై (అతుశెయ్‌తోమితేఇత్యాది).త్వత్కార్యహానివన్దాల్ అవ్విభూతియుమఴియుమెన్ఱపడి.ఇతుఅవన్ శెయ్‌త పఴియావతు. ౧౯.

మూ. పళ్తిపావమ్ కైయకన్ఱు ప్పల్ కాలుమ్ నిన్నై
వళ్తివాళ్వార్ వాళ్వరా మాతో—వళువిన్ఱి
నారణన్ఱన్నామజ్గళ్ నన్గుణర్న్దు నన్గేత్తుమ్
కారణజ్గళ్ తాముడై యార్ తామ్.

అర్థము.— పళ్తి - అబుద్ధిపూర్వకముగా జేసెడు తప్పును, పావమ్ - బుద్ధిపూర్వకముగా జేసెడుతప్పులను, కైయకన్ఱు - చెయ్‌విడచి, పల్కాలుమ్ - అనేక కాలము, వళ్తి-(శాస్త్రోక్త) మార్గముగ, నిన్నై - దేవరవారిని, వాళ్వార్ - సుఖముగననుభవించువారును, వళువు-విచ్ఛేదము, ఇన్ఱి-లేక, నారణన్ఱన్-నారాయణునియొక్క, నామజ్గళ్ -తిరునామములు, నన్గు-చక్కగ, ఉణర్న్దు-తెలిసికొని, నన్గు-బాగుగ, ఏత్తుమ్-స్తుతిఁజేసెడు, కారణజ్గళ్ -హేతువులను, తామ్-తాము, ఉడైయార్ - కలవారును, వాళ్వరామ్-పరమసుఖము ననుభవింతురు.మాతో- ఇదిపాదపూరణమైనఅవ్యయము.

వ్యా— అవ.—ఇరుప తామ్బాట్టు.-(పళ్తిపావమ్) జగద్రక్షణైక యనుసన్ధిత్తు అవనై యాశ్రయిత్తవర్కళన్ఱో వాళ్వార్కళ్ ఎన్గిఱతు.

(పళ్తిపావజ్గైయకన్ఱు). అడియుణ్డాయుమ్. అడియిన్ఱిక్కేయుముళ్ళ విరోధజ్గళై ప్పోక్కి. (పల్ కాలుమిత్యాది). ఎన్ఱుమునై యాశ్రయిత్తు వాళ్ వార్ వాళ్ న్దేపోవర్. “నసుఖాల్లభ్యతే సుఖమ్” ఎన్గిఱతివనై యాకాతే. మాతో వెన్బతిడై చ్చొల్. (వళువిత్యాది) వళువిన్ఱిక్కేయిరుక్క అ నారాయణనుడైయ తిరునామజ్గళై భక్తియాలేయుణర్న్దు నన్ఱాక వేత్తుమ్. (కారణజ్గళ్ తాముడైయార్ తామ్) కారణజ్గళ్ - హేతుక్కళ్. ఏత్తుకైక్కడియాన భక్తి-రుచి,అనుకూల భగవత్కటాక్షమ్- సుకృతమ్. “కారణజ్గళ్ తాముడైయార్” ఎన్ఱపోతు కారణమెన్ఱు ధృతియుడై యారెన్ఱపడి. ౨౦.

అరు.— ఇరుపతామ్బాట్టు.— సుఖత్తుక్కనన్తరమ్ దుఃఖమెన్గిఱ న్యాయమిజ్గెళైయాకాతే ఎన్గిఱతు. ముడియవాళ్ వేయాయిరుక్కుమ్ భగవత్సమాశ్రయణమెన్ఱపడి. ఇడైచ్చొల్ పాదపూరణమాయ్ అవ్యయమెన్ఱపడి. ౨౧.

మూ. తాముళరే తమ్ముళ్ళ ముళ్ళుళతే, తామరైయిన్
పూవుళతే యేత్తుమ్బొళుతుణ్డే—వామన్

తిరుమరువు తాళ్ మరువు శెన్నియరే, శెవ్వే
అరునరకమ్ శేర్వతరితు.

అర్థము:— తామ్-(కర్తలైన) తాము, ఉళరే-ఉన్నారే, తమ్-తమయొక్క, ఉళ్ళమ్-(కరణమైన) మనస్సు, ఉళ్-(తన) శరీరములోనే, ఉళతే ఉన్నదే, తామరైయిన్బూ-(ఉపకరణమైన) తామరపుష్పము, ఉళతే-ఉన్నదే; ఏత్తుమ్ -స్తోత్రముఁజేయు, పొழుతు-కాలము, ఉణ్డే - ఉన్నదే, వామన్ - గుణాధికుఁడైనసర్వేశ్వరునియొక్క, తిరు-ఐశ్వర్యముతో, మరువు-కూడియున్న, తాళ్ -చరణములను, మరువు-చేర్చఁదగిన, శెన్నియరే-శిరస్సుగలవారే, (ఇట్లుండ), శెవ్వే-నేరుగ, అరు-క్రూరమైన;నరకమ్ -నరకమును, శేర్వతు-పొందుట్ల, అరితు-దుర్లభము. ౨౧.

వ్యా.—అవ.—ఇరుప త్తిరణ్డామాట్టు.—(తాముళరే)ఏత్తుమ్బొழుతు తానుణ్డాకవేణుమే ఎన్నిల్;

(తాముళరే) ఇవర్ తాన్ తన్నైయుణ్డాక్క వేణ్డి యిరున్దతో? "పూర్వమేవకృతా బ్రహ్మన్ హస్తపాదాదిసంయుతా, విచిత్రాదేహసంపత్తి రీశ్వరాయ నివేదితుమ్" అన్ఱో. (తమ్ముళ్ళముళ్ళుళతే) తనక్కుప్పు అవ్వృత్తే హృదయమ్. (తామరైయిన్ పూవుళతే) ఇవనుడైయ విభూతిక్కుప్పు అమ్బే లేడి ప్పోక వేణ్డా వేపూ. (ఏత్తుమ్బొழుతుణ్డే)ఏత్తుకైక్కు-క్కాలమ్ ఈశ్వరనే యుణ్డాక్కి నానే. (వామనిత్యాది) ఎల్లార్ తలైయిలు జ్కాలైవైత్తవనాయ్ త్తన్నుడైమైయై ప్పెఱుకైక్కు-అర్థియుమా యిరున్దవనుడైయ ఐశ్వర్యమ్ పొరున్దిన తిరువడికళైవైక్క విలక్కా తలొరుతలై యునుడైయరే.(శెవ్వే అరునరకమ్ శేర్వతరితు) ఇప్పడి ఉపకరణజ్గళ్ నుత్తైవళ్త్తిరుక్కచ్చేయ్ తే నరకత్తుక్కు నేర్వత్తికిడైయాతు. ౨౧.

మూ. అరియ తెళితాను మాల్ఱలాల్ మాళ్తి
ప్పెరుకముయల్ వారై ప్పెఱ్ఱాల్—కరియతోర్
వెణ్ కోట్టుమాల్ యానై వెన్నిముడి త్తనే
తణ్ కోట్టుమామలరాల్ తాళ్ న్దు.

అర్థము.— అన్బాలాల్ - సర్వశక్తియోగమువలన, మాఱ్ఱి - (చేతనుని ప్రవత్తులను) మార్చి, పెరుక - మిక్కిలి, ముయల్వార్కై - యత్నముఁజేసెడుమహానుభావుల ను, పెఱ్ఱాల్ - లభించినయెడల, అరియతు - దుర్లభమైన మోక్షము, ఎళితాకుమ్ - సులభ మగును; కరియతు - నల్లనైనదియు, వెణ్ - తెల్లనైన, కోట్టు - కొమ్ములుగలదియునైన, ఓర్ - అద్వితీయమైన, మాల్ - గొప్ప, యానై - ఏనుఁగు, తణ్ - చల్లనైన, కోట్టు - మడువు గట్టునందు, మా - శ్రేష్ఠమైన, మలరాల్ - తామరపుష్పములచేత, తాళ్న్దు - కైంకర్యము జేసి, వెన్ఱి - జయమును, ముడిత్తఅన్ఱే - ముగించినది (పొందినదిగదా). ౨౨.

వ్యా.—అవ.— ఇరుపత్తిరణ్డామ్పాట్టు. (అరియతు) సత్తైయే పిడిత్తునోక్కికొణ్డుపోరువానొరుసమాశ్రయణీయనైప్పెఱ్ఱాల్ ఎల్లామ్ సులభమిత్తే ఎన్గిఱతు.

(అరియ తెళితాకుమ్) అరితానతు - భగవల్లాభమమ్, భగవద్భజనముమ్. ఇవై యిరణ్డుమ్ ఎళితాకుమ్. (అన్బాలాలిత్యాది) "ఇవర్ తన్నై యి లేఱుతేవై యిడుకిఱతెన్; ఎల్లామ్ నామే ఏఱిట్టుక్కొణ్డు శెయ్వోమ్" ఎన్బానొరు సర్వశక్తియై ప్పెఱ్ఱాల్. "సుఖలాభమ్ నమ్మతానపిన్బు ఎల్లావఱ్ఱైయుమ్ ఈశ్వరన్బక్కలిలే విడుకిఱతెన్; నామే భజిప్పోమ్" ఎన్బానొరు అధికారియై ప్పెఱ్ఱాలెన్నుమామ్. మేలితుక్కు - దృష్టాన్తమ్. (కరియతోరిత్యాది). కఱుత్తవడివై యుమ్ వెళుత్తకొమ్బైయుము డైత్తాన పెరియఆనై. (తణ్ కోట్టిత్యాది) కోట్టెన్ను కరైయిలే ఎన్గిఱతు. "తణ్కోట్టుమామలర్" ఎన్ఱుపాఠమానపోతు ఇతళ్ యుడైత్తాన పెరియపుష్పత్తాలే ఎన్గిఱతు. (మామలరాల్ తాళ్న్దు వెన్ఱి ముడిత్తన్ఱే). పుష్పత్తైక్కొణ్డు తిరువడికళిలే పణిన్దత్తే ఆనై వెన్ఱియైముడిత్తతు. విజయత్తై ప్పెఱ్ఱతుఅవన్ ప్రసాదత్తాలే యన్ఱో వెన్గిఱతు. ౨౨.

అరు.—ఇరుపత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—అన్బాల్ మాఱ్ఱి ప్పెరుక ముయల్వార్కై ప్పెఱ్ఱాల్ - తన్నిడుక్కాలే చేతనసత్తిలే యుణ్డాకవేణ్డుమ్ అద్వేషమ్ముతలాన ప్రయత్నజ్ఞళై యెల్లామ్ మాఱ్ఱి ఇవైయెల్లావాత్తానే ఏఱిట్టుక్కొణ్డు, పెరుక - మికవుమ్ యత్నమ్పణ్ణువానీశ్వరనై ప్పెఱ్ఱాలెన్నుతల్; తన్నిడుక్కాలే ఈశ్వరయత్నత్తై మాఱ్ఱి

మికవుమ్ స్వయత్నమ్బణ్ణుమ్ చేతననై ప్పెఱ్ఱాలెన్నతల్, ఇత్తాల్ భ క్తిప్రప త్తికనైచొ ల్లుకిఱతు. (తాళ్ న్దత్తే) తాళ్ విల్లైయెన్ఱు ప్రప త్తిపరమ్; తాళ్ న్దత్తోవెన్ఱు భ క్తిపరమ్, కరైయిలే మడువిన్ కరైయిలే. ౨౨.

మూ. తాళ్ న్దు వరజ్కొణ్డు తక్క వకై కళాల్
వాళ్ న్దు కళివారై వాళ్విక్కుమ్—తాళ్ న్ద
విళజ్క నిక్కనిక్కత్తెత్తిర్దు వేళ్ ఱురు వాయ్, ఞాలమ్
అళన్దడిక్కీళ్ కొణ్డవవన్. ౨౩.

అర్థము.— తాళ్ న్ద - వ్రేలుచున్న, విళమ్ - (రాక్షసుండైన) వెలగవృక్షము యొక్క, కనిక్కు - పండుకు, కన్ఱు - వత్సాసురుని, ఎఱిన్దు - విసరికొట్టి, వేఱ్ ఱురువాయ్ - మారురూపమునెత్తి, ఞాలమ్ - భూమిని, అళన్దు - కొలిచి, అడిక్కీళ్ - తిరువడిక్రింద, కొణ్డ - స్వీకరించిన, అవన్ - ఆసర్వేశ్వరుండు, వరమ్ - అనుగ్రహమును, కొణ్డు - సంపాదించి, తక్క - తగిన, వకై కళాల్ - విధములచేత, తాళ్ న్దు - నమ్రుండై, వాళ్ న్దు - ఇష్టసిద్ధినిజెంది, కళివారై - పైపైన సుఖమును గోరువారిని, వాళ్విక్కుమ్ - రక్షించును.

వ్యా.—అవ.— ఇరుపత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు.— (తాళ్ న్దు) తన్నై య్యాశ్రయిప్పార్కు ప్రతిబన్ధకత్తై యుమ్పోక్కి త్తానుమ్ సులభనా మెన్గిఱతు.

(తాళ్ న్దిత్యాది) వరజ్కొణ్డు-అవన్ ప్రసాదత్తైక్కొణ్డు, శాస్త్రజ్గళిల్ శొల్లుకిఱవకై కళాలే. తాళ్ న్దు ఆశ్రయిత్తు, అతుతానేవాళ్వాక కొలత్తై ప్పోక్కువారై రక్షిక్కుమ్. ప్రతిబన్ధకమ్ శెయ్వతెన్నెన్నిల్; తాళ్ న్దవిళజ్గనిపట్టతు పడుమత్తనై. (తాళ్ న్దవిత్యాది) ,,వేఱ్ ఱురు వాయ్" ఎన్గిఱతు శిఱుకాలై క్కొట్టి ప్పెరియవడివై క్కొణ్డళన్దతు. శ్రియఃపతియానవన్ అర్థియాయ్నిన్ఱ తెన్ఱుమామ్. భూమిమైయళన్దు తన్ తిరువడికళిలే యిట్టుక్కొణ్డవన్ వాళ్ విక్కుమ్. ౨౩.

మూ. అవన్ కణ్డాయ్నన్నె ఞ్జే యారరుళు జ్కెడుమ్
అవన్ కణ్డాయెమ్బులనాయ్ నిన్ఱాన్—అవన్ కణ్డాయ్
కాఱ్ ఱుత్తీ నీర్ వాన్ కరువరైమణ్ కారోత
చ్చీఱ్ ఱత్తీయావానుమ్ శెన్ఱు. ౨౪.

అర్థము.— నల్ - మంచి, నెఞ్జే - మనసా! ఆర్-పూర్ణమైన, అరుళుమ్- కృప చేఁబొందఁదగిన భోగమునకును, శేఱుమ్ - సంసారమునకును, అవన్ కణ్డాయ్-ఆసర్వేశ్వరుఁడే నిర్వాహకుఁడుకదా; ఐమ్పులనాయ్-పఞ్చేన్ద్రియములకును స్వామియై, నిన్ఱాన్ - ఉండువాఁడు, అవన్ కణ్డాయ్ - ఆశ్రయఃపతికదా; కాఱ్ఱు - వాయువు, తీ - అగ్ని, నీర్ - జలము, వాన్-ఆకాశము, కరు-పెద్ద, వరై-పర్వతము, మణ్- భూమి, కార్-నల్లనైన, ఓతమ్ - సముద్రమును, శీఱ్ఱమ్ - కోపింపఁదగిన, తీ - బడబాగ్ని (వీనికి) ఆవానుమ్ -నిర్వాహకుఁడగువాఁడు, అవన్ కణ్డాయ్ - వాఁడుకదా. (గనుక) శెన్ఱు - సమీపించి, (వానిని ఆశ్రయింపుము). ౭౬.

వ్యా— ఇరుపత్తునాలామ్బాట్టు.— (అవనిత్యాది) సంసారప్రవర్తకనుమవనే యెన్గిఱతు. "మామేవయేప్రపద్యన్తే మాయామేతాన్తరన్తితే" ఎన్గిఱపడియే అవనైప్పఱ్ఱి సంసారబన్ధ మఱుక్క వేణుమెన్గిఱతు. "కారోతచ్ఛీఘ్రన్తి" ఎన్ఱుబడక్కైనై చొల్లుగిఱతు. ౭౬.

అరు.—ఇరుపత్తునాలామ్బాట్టు.—(ఆరరుళుమ్) "ఘటయితుస్తదయమానమనాః" ఎన్గిఱపడియే భోగమోక్ష శూన్యరాయిరుక్కుఱ చేతనరైక్కరణకళే బరఙ్గళైక్కొడుత్తు భోగమోక్షభాగికళాక్కుకై ఆరరుళ్; శేఱు-మహాప్రళయమ్. ఇవైఇత్తనైక్కుమ్ నిర్వాహకనాకైయాలే శెన్ఱు అవనై క్కిట్టి. ఉజ్జీవియెన్ఱుక్రియై అధ్యాహార్యమ్. ౭౬

మూ. శెన్ఱ తిలఙ్గై మేల్ శెవ్వేతన్ శీఱ్ఱత్తాల్
కొన్ఱతిరావణనై క్కూఱుఙ్గాల్—నిన్ఱతువుమ్
వేయోఙ్గు తణ్ శారల్ వేఙ్గడమే, విణ్ణవర్ తమ్
వాయోఙ్గుతొల్ పుకழான్ వన్దు. ౭౭.

అర్థము.— విణ్ణవర్ తమ్ - నిత్యసూరులయొక్క, వాయ్ - తిరుప్పవళము చేత, ఓఙ్గు - స్తోత్రముఁజేయబడిన, తొల్ - అనాదియైన, పుకழான் - కీర్తిగలసర్వేశ్వరుఁడు, వన్దు - అవతరించి, శెవ్వే - నేరుగ, శెన్ఱతు - నడచినది, ఇలఙ్గై మేల్-లఙ్కయందు; తన్ - తనయొక్క, శీఱ్ఱత్తాల్ - కోపముచేత, కొన్ఱతు - చంపినది, ఇరావణనై - రావణుని; కూఱుఙ్గాల్ - చెప్పినయెడల, నిన్ఱతువుమ్-నిలచినదియు, వేయ్- వెదురుచెట్లు, ఓఙ్గు - పెరిగి, తణ్ - చల్లగామండెడు, శారల్ - చరియలుగల, వేఙ్గడమే - వేఙ్కటాద్రియే, ౭౭.

వ్యా.— అవ.— ఇరుప త్తైన్దా మ్బాట్టు.— (శెన్తతి త్యాది) ఉత్ప త్త్యాదికళేదో? ఉత్పన్నజ్గళానాల్ ప్రతిబన్ధకజ్గళై ప్పోక్కు-వానుమవ నెన్గిఅత్తు.

(శెన్తతిలజ్గై మేల్ శెవ్వే.) సజ్కల్ప త్తాలన్ది నేరే కాల్ నడైయే లజ్కైయిలే నడన్దతు. (తెఱ్ఱీశ్ తుమిత్యాది) కోపన్తానిట్ట వళక్కాయిరుక్క-అవన్దా నేకోప త్తిన్ వళక్కాయ్ ముడి త్తతు రావణనై. (కూఱుజ్గాల్) పేశుజ్గాల్. (విణ్ణవరిత్యాది) నిత్యసూరికళ్ స్తుతిక్క ప్పడానిన్ఱప త్తైయప్పుకళై యుడైయవన్. కీఴ్ రామావతార మాకైయాలే రావణ వధసమన న్తరమ్ బ్రహ్మాదికళాలే స్తుతిక్కప్పడుకిఱ పుకళైయుడైయవనె న్నుమామ్. (విణ్ణవర్ తమ్ వాయోజ్గుతోల్ పుకఴాన్ వన్దునిన్ఱతువుమ్ వేయోజ్గుతణ్ శారల్ వేజ్గడమే) అవతారత్తుక్కుప్పిత్పాడ రానవర్కళి వక్కవోణ్డా తెన్ఱు అవర్కళ్ విరోధియై ప్పోక్కుకైక్కాక త్తిరుమలైయిలేవన్దునిన్ఱతు. ౨౫.

అను.— ఇరువత్తైన్దామ్బాటు.— చాపమ్ - విల్లు. విల్లిరుక్క-చ్చెయ్ తేశుమ్ కోపత్తాలే కొన్ఱానెన్ఱపడి. ౨౫.

మూ॰ వన్ది త్తవనై వళినిన్ఱ వై మ్బూతమ్
ఐన్దు మక త్తడక్కి యార్వమాయ్ - ఉన్ది
ప్పడియమరర్ వేలై యాన్ పణ్డమరర్క్కీన్ద
పడియమరర్ వాఴుమ్పతి. ౨౬.

అర్థము.— వళి - సన్మార్గమునకు, నిన్ఱ - (విరోధిగా) నుండెడు, ఐమ్బూతమ్ - పఞ్చభూతములను, ఐన్దుమ్ - పఞ్చేన్ద్రియములను, అకత్తు - మనస్సునందు, అడక్కి - అణచి, ఆర్వమాయ్ - ప్రీతిగలవారై, అవనై - ఆసర్వేశ్వరుని, వన్దిత్తు - నమస్కరించి, ఉన్ది - ముందువచ్చి, పడి - ఆశ్రయించునటుల, అమరర్ - (బ్రహ్మాది) దేవతలకొఱకు, వేలైయాన్ - క్షీరసాగరమునందు శయనించిన సర్వేశ్వరుండు, పణ్డు - ప్రాచీనులైన, అమరర్క్కు - దేవతలైన నిత్యసూరులకు, ఈన్ద - ప్రసాదించినది, పడి - భూమియందలి, అమరర్ - దేవతలైన శ్రీవైష్ణవులు, వాఴుమ్, సుఖముగానుండెడు, పతి - వేఙ్కటాద్రి. ౨౬.

వ్యా.- అవ.- ఇరుపత్తాఱామ్పాట్టు.—(వన్దిత్తు) తిరుమలై ప్రస్తుతమాకైయాలేపిన్నైయు న్తిరుమలైక్కుళ్ళే ప్రస్తుతజ్ఞాల్లుకిఱతు.

(వక్షీనిన్ఱవిత్యాది) భగవత్ప్రాప్తి విరోధియాన భూతజ్ఞళైనై యుమ్ అవిత్తు. (అర్వమాయ్) అభినివేశత్తై యుడైయరాయ్. (అవనై వన్దిత్తు)అవనై యాశ్రయిత్తు. (ఉన్దిప్పడియమరర్ వేలైయాన్) *అహా మహామికయా బ్రహ్మాదికళాశ్రయిక్క తిరుప్పాఱ్కడలిలే కణ్వళర్న్ద రుళుకిఱవన్.(పణ్డమరర్ క్కోన్ద) నిత్యసూరికళుక్కు ప్పరిశీల్ కొడు త్తతు. పడి-భూమి. (పడియమరర్ వాఴుమ్) భూమియిల్ శ్రీవైష్ణవర్కళ్ వాఴుకిఱతిరుమలై. ౨౮.

అవ —ఇరుపత్తాఱామ్పాట్టు.—అవనైవన్దిత్తిరుక్కుఱపడి యమరర్ వాఴ్విడతే. పతియానతు - తిరుమలైయానతు. ఉన్దిప్పడియమరర్ వేలైయాన్. తిరుప్పాఱ్కడల్ నాథన్. నిత్యసూరికళుక్కు ఉపకారమాక కొడుత్తతు. ౨౮.

మూ. పతియమ్మైన్దు నాడిప్పరుత్తెళున్దశినై
మతియురిఞ్జి వాన్ముకడునోక్కి—క్కతిమికుత్తు
జ్గోల్ తేడియోడుఞ్జ్గొళున్దతే పోన్ఱతే
మాల్ తేడియోడుమ్మనమ్. ౨౭.

అర్థము.— పతి - వేఙ్కటాద్రియందు, అమ్మైన్దు - అమరి, నాడి - విచారించి, పరుత్తు - వ్యాపించి, ఎళున్ద - లేచిన, శినై - చిగురుగలదై, మతి - చంద్రుని, ఉరిఞ్జి - దాటి, వాన్ - ఆకాశమునకు, ముకడు - ఉచ్ఛ్రియైన (అగ్రభాగాని), నోక్కి - చూచి, మాల్ - పరిపూర్ణుడైన సర్వేశ్వరుని, తేడి - వెతకి, ఓడుమ్ - పరుగెత్తెడు, మనమ్ - చిత్తము, కతిమికుత్తు - గమనమును వేగపఱచి, అమ్ - మంచి, కోల్ - కఱ్ఱను, తేడి- వెతకి, ఓడుమ్ - ప్రాకెడు, కొళున్దతేపోన్ఱతే - తీగవలెనున్నది. ౨౭.

వ్యా.- అవ.—ఇరుపత్తేళామ్పాట్టు.— (పతియమ్మైన్దునాడి) కీళ్ తిరుమలైయిల్ నిన్ఱపడియై యనుసన్ధిత్తార్, అజ్ఞునినైత్తపరి మాత్రజ్కళైయామైయాలే నినైత్తపడి పరిమాఱలామ్ పరమపదత్తి లిరుక్కిఱ సర్వేశ్వరనై త్తేడానిన్ఱ తైన్నెఞ్జైనితార్.

(పతియమైన్దిత్యాది) తిరుమలైయిలే పొరున్ది యాంశాయ్న్ద విస్తృతమాయ్క్కిళర్న్ద మనోరథత్తైయుడైత్తాయ్. (మతియురిఞ్జి) చన్ద్రనై క్కడన్దు. (వాన్నుకడునోక్కి) అణ్ణాభిత్తిమైనోక్కి. (మాల్ తేడి యోడుమ్మనమ్) కరైకట్టాక్కావేరిపోలే సర్వాధికనాన సర్వేశ్వరనై త్తేడియోడా నిన్ఱనెఞ్జు. (కతిమికుత్తిత్యాది) వేగత్తైయుడైత్తాయ్, అழகియతోర్ కొమ్బైత్తేడానిన్ఱకొడి పోన్ఱిరున్దతు. "కతిర్" ఎన్ఱ పాఠమానపోతు ఒళిమైయుడైత్తానకొడి. ౨౭.

అరు.—ఇరుప త్తేழாమ్పాట్టు.—(కతిమికుత్తు)కతి-గతియాయ్ వేగమ్మికైక్కొణ్ణపడి.

మూ॰ మనత్తుళ్ళాన్ వేఙ్గడత్తాన్ మాకడలాన్,మఱ్ఱుమ్
నినైప్పరియనీళరఙ్గత్తుళ్ళాన్—ఎనైప్పలరుమ్
తేవాతితేవనెనప్పడువాన్, మున్నొరునాళ్
మావాయ్పిళన్దమకన్. ౨౮.

అర్థము.—ఎనైప్పలరుమ్-పూజ్యులందఱిచేత, తేవాతితేవన్ - నిత్యసూరులకు రాజు, ఎనప్పడువాన్ - అని చెప్పఁబడుచుండువాఁడును, మా - గొప్ప,కడలాన్ - క్షీరాబ్ధియందుఁ బవ్వళించియుండువాడును, మున్నొరునాళ్ - మునుపొకప్పుడు, మా-గుఱ్ఱము రూపమెత్తిన కేశియనెడురక్కసునియొక్క, వాయ్-నోటిని, పిళన్ద- చీల్చిన, మకన్ - పసిబాలుఁడును, మఱ్ఱుమ్ - మఱియు, నినైప్పరియ - పరిచ్ఛేదింప నశక్యమైన, నీళ్ - విశాలమైన, అరఙ్గత్తు - శ్రీరఙ్గమునందు, ఉళ్ళాన్ - వేంచేసియుండువాఁడును, వేఙ్గడత్తాన్ - వేఙ్కటాద్రియందు వేంచేసియుండువాఁడునునైన సర్వేశ్వరుఁడు, మనత్తు-(నా) హృదయమునందు, ఉళ్ళాన్ - నిత్యవాసముఁజేయుచున్నాడు. ౨౮.

వ్యా—అవ.—ఇరుపత్తెట్టామ్పాట్టు.—(మనత్తుళ్ళాన్) ఇవర్ అవన్ పెరియాంతనిలత్తై విరుమ్బప్పుక్కవాఱే అననివరుడైయ మననైయే విరుమ్బానిన్ఱానెన్గిఱతు.

(ఎనైప్పలరున్తేవాతితేవనెనప్పడువాన్) విశేషితరెల్లామ్.

* అయర్వఱుమమరర్కళతిపతియెన్న ప్రసిద్ధనానవన్, జగద్రక్షణ

త్తుక్కాక త్తిరుప్పావ్కాడలిలే కణ్ణార్న్దు కృష్ణనాయవతరిత్తు విరోధినిరసనమ్పణ్ణి వరువతు.పోవత్తాకవణ్ణాత్తెన్లు తిరుమలైయిలేవన్దు నిన్ఱ తేవాతితేవర్,ఎన్లుమ్ పరిచ్ఛేదిక్కప్పోకాత పరత్వైయుత్తైత్తానకోయిలిలే కణ్ వళర్న్దరుళుకిఱవర్, ఎన్నైక్కై విరువిబ్బ వ్వుఅమ్బుపోకిఱిలన్. ౨౮

అరు.—ఇరుపత్తెట్టామ్పాట్టు.—ఎన్నై - ఎన్నైయర్- పూజ్యర్, నిన్నైప్పరియ- అవనుక్కుమ్ ఉళ్ళుక్కుమ్ విశేషణమ్. ౫౦.

మూ. మకనాకక్కొణ్డెడుత్తాళ్ మాణ్బాయకొఙ్గై
అకనార వుణ్బనెన్లుణ్ణు—మకనైత్తాయ్
తేఱాతవణ్ణన్తిరుత్తినాయ్ తెన్నిలఙ్గై
నీఱాక వెయ్తఴిత్తాయ్‌నీ. ౨౯.

అర్థము. తెఱ - ఆశఁపడఁదగిన, ఇలఙ్గై - లఙ్కాపురిని, నీఱాక - భస్మమగునటుల, ఎయ్‌తు - కొట్టి, అఴిత్తాయ్ - సంహరించిన, నీ - నీవు, మకనాక - పుత్రుఁడుగ, కొణ్డు - ప్రేమఁజేసి, ఎడుత్తాళ్ - ఎత్తుకొనినపూతనయొక్క, మాణ్బాయ- అందమైన, కొఙ్గై - స్తనమును, అకర - కడుపు, ఆర - నిండునటుల, ఉణ్బన్ - ఆరగించెదను, ఎన్లు- అని, ఉణ్ణు - ఆరగించి, మకనై - సుతుఁడవైననిన్ను,తాయ్ - తల్లియైనయశోదాదేవి, తేఱాతవణ్ణమ్ - నమ్మకుండునటుల, తిరుత్తినాయ్ - (పూతనను) శిక్షించితివి. ౬౦

వ్యా.—అవ.— ఇరుపత్తొన్బతామ్పాట్టు.— (మకనాక) కృష్ణావతారమ్ ప్రస్తుతమాకైయాలే అతిలే శుద్ధియాఱుపడుకిఱార్.

(మకనిత్యాది) పిళ్ళైయాక వెడుత్తుత్తాయార్ ఓశక్కాకవెడుక్కుమాప్పోలేఎడుత్తునఞ్జాలే నిఱైన్దస్తెప్పాలాలే నిఱైత్తత్తాకప్పణ్ణి అత్తాలే దర్శనీయమాన కొఙ్గైయై. (అకనిత్యాది) అవళ్ నిలైయితేయివనతు. అవళ్ ములైకొణ్డు తల్లతు ధరియాళాయ్‌నిన్ఱాప్పోలే ఇవనుముణ్డల్లతు ధరియానాయ్‌వయిఱార వుణ్బనెన్లుణ్ణు. (మకనిత్యాది) మకనెన్ఱాలుమ్ తాయెన్ఱాలుమ్. కృష్ణన్పక్కలిలుమ్ యశోదైప్పిరాట్టి

పక్కలిలుమ్ నిఱ్కుమ్;పుత్రస్నేహమెన్ఱాల్ చక్రవర్తిపక్కలిలే కిడక్కుమాపోలే. అవమమ్విరుమ్బి మ్ఱులైయుణ్ణానిఱ్క- ఇవళుమ్విరుమ్బి ములైకొడానిఱ్కిలుమ్పూతనైమడియిలేఇరున్దానాక కొణ్డుతుణుక్కుతుణుక్కెన్నుమ్బడియాక త్తాయారైత్తొట్టువిట్టాయ్. (లెన్నిలక్తై)ఒరు తాయారైమార్విలేక్కైమై వైత్తుఅజ్ఞుమ్బడి పణ్ణిననీ. “కీర్తిభూతాంపతాకాం యోలోకేభ్రమయతిప్రభుః। కిన్నామ దుర్లభంతస్య “ఎన్ఱు శొల్లుమ్బడి పణ్ణిననీ. పరువమ్నిరమ్బి ఆయుధశ్రమజ్ఞళుమ్ పణ్ణిచ్చెయ్తాయ్.పరువమ్నిరమ్బువతఱ్కుమున్నే ఇచ్చెయలైచెయ్తాయన్ఱు.

అరు.—ఇరుపత్తొన్బతామ్పాట్టు.—మాణ్బు-అళకు, అకమ్- ఉళ్ళాయ్, వయితార.(శ్రేతాతవణ్ణమ్) తిస్నడియిలే యిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్ పూతనైమడియిలే యిరుక్కాతానాక అతిశైక్కపణ్ణుమ్బడి శెయ్త యెన్ఱపడి. రావణవధమ్పురువన్నిగమిప్పిన పిన్పు శెయ్త శెయలాక్కైయాలే అవళ్ నిర్భరైయానాళ్. పెరుమాళ్ విజయకీర్తిముతలాన గుణజ్ఞళై యుడైయరాయిరుప్పరో వెన్నిల్;అరుళిచ్చెయ్కిఱార్(కీర్తిభూతామిత్యాది). సీతాకపెయ్తళొత్తనీ శేతాతవణ్ణన్తిరుత్తినాయ్ ఎన్ఱస్వయమాక్క అరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పరువమ్నిరమ్బియిత్యాది). ౨౯.

మూ. నీయన్ఱులకళన్దాయ్ నీణ్డతిరుమాలే
నీయన్ఱులకిడన్దాయెన్బరాల్ - నీయన్ఱు
కారోతమున్కడైన్దు పిన్నడైత్తాయ్మాకడలై
ప్పేరోతమేనిప్పిరాన్. 30

అర్థము.— పేర్ - పెద్ద, ఓతమ్ - సముద్రముతోసమానమైన- మేని - తిరుమేనుగల,పిరాన్ - ఉపకారకుఁడైన, నీణ్డ - అపరిచ్ఛిన్నుఁడైన, తిరుమాలే - లక్ష్మీవల్లభుఁడా, అన్ఱు - (ఇన్ద్రుఁడు విపత్తుఁజెందిన) ఆకాలమందు, నీ - దేవరవారు, ఉలకు-లోకమును, అళన్దాయ్ - కొలచితిరి; అన్ఱు - (ఆప్రళయ) కాలమందు, నీ - దేవరవారు, ఉలకు - భూమిని, ఇడన్దాయ్ - (అణ్డభిత్తినుండి) వెలుపలుచితిరి; అన్ఱు - (ఇన్ద్రునిమార్గానుమునిరోపించిన) ఆకాలమందు, నీ - దేవరవారు, మున్-మునుపు, కార్-నల్లనైన, ఓతమ్ - సముద్రమును, కడైన్దు-చిలికి, పిన్ - వెనుక, మా-గొప్ప, కడలై-సముద్రమును, అడైత్తాయ్ , (సేతువుచేత)అడ్డగించితివి, ఎన్బర్ - అని(పెద్దలు) సాధించెదను, అల్ - ఆశ్చర్యము. ౩౦.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తామ్పాట్టు.—(నీయన్ఱు) ఎల్లార్ తన్నై యిలుమ్ ఒక్క త్తిరువడికళ్లై వైత్త అవతార త్తైచ్చొల్లుకిఱతు.

(నీణ్డతిరుమాలే నీయన్ఱులకళన్దాయ్) అపరిచ్ఛేద్యనాయ్ శ్రియః పతియాననీ పెఱాతు పెఱ్ఱాప్పోలే భూమియైయళన్దాయ్. (నీయన్ఱి త్యాది) అతుక్కడియాక భూమియై ఇడన్దాయ్. (పేరోతమేనిప్పిరాన్ నీ అన్ఱుకారోతమ్ మున్ కడైన్దు మాకడలై ప్పిన్నడైత్తాయ్) పెరియకడల్ వెళ్ళమ్పోలే శ్రీనుహరమాన వడివై యుడైయైయానాయ్ ఉపకారకనాననీ కటుత్తనిఱత్తైయుడైత్తానకడలై ముఱ్పడక్కడైన్దు అతులన్నై ప్పిన్బుఅడైప్పతుమ్ శెయ్తాయ్. "పేరోతమేనిప్పిరాన్" ఎన్ఱుకడైకిఱపోతు ఒరుకడలై క్కడల్ నిన్ఱుకడైన్దాప్పోలేయిరుక్కై. 30

మూ. పిరానెన్ఱు నాళుమ్ పెరుమ్పులరియెన్ఱుమ్
కురానల్లశెమ్బూవిన్పోతుకొణ్డు—వరాక
త్తణియురువన్ పాతమ్పణియుమవర్ కణ్డీర్
మణియురువమ్ కాణ్బార్ మకిళ్న్దు. 3౧.

అర్థము.— పిరానెన్ఱుమ్ - స్వామీ! యని, నాళుమ్ - (వ్యర్థము గాపోయిన) దిన మందును, పెరుమ్ - అంనమైన, పులరియెన్ఱుమ్ - ప్రాతఃకాలముకదాయని/ ఆదరముతో), కురా - కురాయనెడుఅడవివృక్షముయొక్క, నల్ - అందమైన, శెమ్బూమ్ - గొప్ప, పోతు - పుష్పమును, కొణ్డు - సమర్పించి, వరాహమ్ - పందియొక్క, అణి - సుంద రమైన, ఉరువన్ - తిరుమేనిగలవానియొక్క, పాతమ్ - చరణమును, పణియుమవర్ కణ్డీర్ - ఆశ్రయించువారుకదా, మణి - రత్నమువలెశ్లాఘ్యమైన, ఉరువమ్ - విగ్రహమును, మకిళ్న్దు - ప్రీతిజేసి, కాణ్బార్ - సాక్షాత్కరించుదురు. 3౧.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తొన్ఱామ్పాట్టు.—(పిరానెన్ఱు) తన్నైయే వణఙ్గుమ్పడి పణ్ణినవన్నైయుమ్ వణఙ్గుకైక్కీడాన కాలత్తైయిజ్జొక్కణ్డాడుకిఱార్.

(నాళుమ్పిరానెన్ఱుమ్) కైకళ్విన్దుపోనవెన్నైత్తన్పక్కలిలే అభిముఖ్యమ్పణ్ణువిత్తు రుచియైప్పిఱప్పిత్త ఉపకారకనెన్ఱుమ్. (పెరుమ్పులరియెన్ఱుమ్ కురానల్లశెమ్బూవిన్పోతుకొణ్డు) కురావినుడైయ నన్ఱాయ్

చ్చెవ్వియైయుడైత్తాన పూవైక్కొణ్డు! (వరాక త్తిత్యాది) ఇన్న పుష్పత్తై క్కొణ్డు ఆశ్రయిక్క వేణుమెన్ఱిరాతే కాట్టిల్ పుష్పత్తుక్కు సజాతీయమాన నడివై యుడైయవ న్తిరువడికళై ప్పణియుమవర్ కళ్. (మకిళ్ న్దు మణియురువజ్కాణ్బార్) ఫలత్తుక్కు ఫలమిత్తే. "సుసుఖం కర్తుమవ్యయమ్" ఎన్గిఅపడియే సాధనదశై యిలే ఇనితాయిరుక్కై. ౩౧

అరు.— ముప్పత్తోరామ్పాట్టు.— పులరి ఎన్ఱువాళాయ్, పెరుమ్పులరియెన్ఱు కొణ్డాట్టమ్. ౨౧.

మూ. మకిళ్ న్దతుశిన్దై తిరుమాలే, మఱ్ఱుమ్
మకిళ్ న్దతున్పాతమేపోఱ్ఱి—మకిళ్ న్ద
తళులాశ్రిశఙ్గ మవై పాడియాడుమ్
తొళిలాకమ్ శూళ్ న్దు తుణిన్దు. ౩౨.

అర్థము.— తిరుమాలే - లక్ష్మీవల్లభుఁడా!, శిన్దై - మనస్సు, తుణిన్దు - ధ్యానమందేకాగ్రతగానుండి, మకిళ్ న్దతు - ప్రీతిఁజెందెను, మఱ్ఱుమ్ - తక్కినవాగిన్ద్రియము, ఉన - దేవరవారియొక్క, పాతమే - తిరువడినే,పోఱ్ఱి - స్తోత్రముఁజేసి, అళల్ - (శత్రువులమీదనిప్పులుచల్లుచున్న), ఆళి - చక్రత్తాళ్వారు, శఙ్గమ్ - శ్రీపాఞ్చజన్యము, అవై-ఆరెంటిని, పాడి, గానముచేసి, మకిళ్ న్దతు- ప్రీతిఁజెందెను, ఆకమ్ - శరీరము, ఆడుమ్ - నర్తనముఁజేసెను, తొళిల్ - వ్యాపారమునందు, శూళ్ న్దు- వ్యాపించి- మకిళ్ న్దతు - ప్రీతిఁజేసినది. ౩౨.

వ్యా.—అవ.—ముప్ప త్తిరణ్డామ్పాట్టు.—(మకిళ్ న్దతు) ఇవ్విషయత్తిల్ నీర్ శెయ్వతెన్నెన్నిల్; మనోవాక్కాయఙ్గళ్ అఙ్గేప్రవణమాయిఱ్ఱెన్గిఱార్.

(తిరుమాలే శిన్దై శూళ్ న్దు తుణిన్దునిన్ పాతమే పోఱ్ఱిమకిళ్ న్దతు) ఎన్నుడైయమన స్తత్వమ్, మనోరథిత్తు - అధ్యవసిత్తు, శ్రియఃపతియానవనుడైయ తిరువడిగళైప్పోఱ్ఱి మకిళ్ న్దతు. "మఱ్ఱుమ్" ఎన్గిఱతు వాక్కుమ్ ఎన్నపడి.(మకిళ్ న్దతళులాశ్రిశఙ్గమవై పాడి) మికవుమ్ ప్రతిపక్షత్తిలే అగ్నియుమిళానిన్ఱ తిరువాళియైయుమ్. శ్రీపాఞ్చజన్యత్తైయు

మ్వాడి మకిళ్న్దతు. ఆకమ్ ఆడుక్కైయాకిఅ తొళ్ఱిలిలే మకిళ్న్దతు. మకిళ్క్కైయేతొళ్ఱిలాయిఱ్ఱు. 32

అవ.—ముప్పత్తిరణ్డామ్పాట్టు.—మఱ్ఱుమ్ - మనస్సుక్కుమల్ఱాన-అన న్తర మానవాక్కు మెన్తపడి. 32.

మూ. తుణిన్దతుశిన్దై తుళాయలఙ్గల్, అఙ్గమ్
అణిన్దవన్ పేరుళ్ళత్తుప్పల్ కాల్ - పణిన్దతువుమ్
వేయ్పిఱఙ్గుశారల్ విఱల్ వేఙ్గడవనైయే
వాయ్తిఱఙ్గళ్ శొల్లుమ్వకై. 33

అర్థము — శిన్దై - మనస్సు, తుళాయలఙ్గల్ - తిరుత్తుళాయిమాలను, అఙ్గమ్ - తిరుమేనుయందు, అణిన్దవన్ - అలఙ్కరించుకొనినవానియొక్క, పేర్ - తిరునామములను, ఉళ్ళత్తు - ధ్యానింప, తుణిన్దతు - తెగించినది, అఙ్గమ్ - శరీరము, పల్ కాల్ - పలుమారు, పణిన్దతువుమ్ - ఆశ్రయించినదియు, వేయ్ - వెదుళ్ళచేత, పిఱఙ్గు - నిండియున్న, శారల్ - చరియలుగల, విఱల్ గొప్ప. వేఙ్గడవనైయే - వేఙ్కటాచలమునవున్న ధిపతియైనవానినే, వాయ్ - నోరు, తిఱఙ్గళ్ - (వాని) స్వభావములను, శొల్లుమ్వకై - అనుసంధించెడుప్రకారమునందు, తుణిన్దతు .. సాహసించినది 33.

వ్యా.—అవ.—ముప్పత్తుమూన్ఱామ్పాట్టు, —(తుణిన్దతు) మకిళ్న్దమాత్రమేయో? వేఱొరువిడత్తుక్కాకాతపడి యాయిఱ్ఱెన్గిఱార్.

(తుళాయలఙ్గలఙ్గమణిన్దవన్ పేరుళ్ళత్తుప్పల్ కాల్ శిన్దై తుణిన్దతు) తిరుత్తుళాయ్ మాలైయైత్తిరుమేనియిలే అణిన్దవనుడైయ పేరైప్పల కాలుముళ్ళుక్కైయిలే శిన్దై తుణిన్దతు. (అఙ్గమ్) పణిన్దతువుమ్ వేయ్పిఱఙ్గు శారల్ విఱల్ వేఙ్గడవనైయే) శరీరమ్పణిన్దతువుమ్ తిరుమలైయిలే నిఱ్కుమసర్వేశ్వరనైయే. (వాయ్తిఱఙ్గళ్ శొల్లుమ్వకై తుణిన్దతు) వాక్కానతు అవనుడైయతిఱఙ్గళై చ్చొల్లుకైయిలే తుణిన్దతు. 33.

మూ. పుక్కైయాల్ అవని యిరణ్డళన్దాయ్పాతమ్
పుక్కైయాల్నఱుమలరాల్ మున్నే—మిక వాయ్న్ద
అన్పాక్కియేత్తి యడిమైప్పట్టేనునక్కు
ఎన్పాక్కియత్తాలిని. 34

అర్థము.— పక్కై యాల్ - (సౌన్దర్యాది)ప్రకారములచేత, మున్నై - మునుపు, అవని - భూమిని, ఇరన్దు - యాచించి, అళన్దాయ్ - కొలిచిననీయొక్క, పాతమ్ - తిరుపడిని, పుక్కై యాల్ - ధూపము చేతను, నఱు - శ్రేష్ఠమైన, మలరాల్ - పుష్పముల చేతను, మిక - మిక్కిలి, వాయ్న్ద - సమీపించిన, అన్పాల్ - ప్రీతిచేసి, ఏత్తి - స్తోత్రముజేసి-ఇని . ఇకను, ఎన్ - నావిషయమైన, పాక్కియత్తాల్ - నీకటాక్షమనెడుపుణ్యమువలన, ఉనక్కు - నీకు, అడిమైప్పట్టేన్ - దాసుడనైతిని. 3౦.

వ్యా.—అవ.— ముప్పత్తునాలామ్పాట్టు.— (పక్కైయాల్) ఉన్ సౌన్దర్యత్తుక్కుత్తోఱ్ఱు అడిమైప్పట్టమ్పడి నీయేమున్నే కృషిపణ్ణినా యెన్గిఱతు.

(పక్కైయిత్యాది.) రావణనోపాతి వధ్యనాయిరుక్క మహాబలి ముమ్ఇవన్ పక్కల్ ఔదార్యగుణజ్గడక్కైయాలే యవనుక్కన్న తాక్కుత్తరువనానాన్; నాపమ్భూమిమైయావన తాక్కుక్కొళ్వోమ్; అర్థియుత్తన్దరినుమ్ తన్ కార్యమ్పోఱువానెన్గిఱ పక్కైకళాలే అవనియిరన్దళన్దవున్ తిరువడికళై. (పుక్కైయాల్ నఱుమలరాల్) ఉన్ తిరువడికళై ప్పుక్కైయాల్ నఱుమలరాల్. (మికవాయ్న్దవన్ పాక్కియత్తియడిమైప్పట్టేన్) క్రుష్యాద్యుపకరణజ్గళైక్కొణ్డు మికవన్పైయుడైయేనాయ్ సౌన్దర్యత్తుక్కుత్తోఱ్ఱడిమైప్పట్టేన్. (ఇనివెన్ పాక్కియత్తాల్) ఇప్పోతువన్నుడైయ సుకృతత్తాలే. ఇస్సుకృతత్తుక్కడియాకమున్నే భూమిమైయళన్దు కృషిపణ్ణినైత్తాయ్. 3౪.

అరు.—ముప్పత్తునాలామ్పాట్టు.—ఇప్పడిఅడిమైశెయ్యుమ్పడి అవనియళన్దారెన్స్వయమ్. (వాయ్న్ద) వాకై - ఉణ్డాకై. 3౪.

మూ. ఇని తెన్బర్ కామమతనిలుమాస్ఱు.

ఇని తెన్బర్ తణ్ణీరుమన్దాయ్—ఇని తెన్ఱు

కామనీర్ వేళాతు నిన్ పెరుమై వేట్పారేల్

శేమనీ రాకుమ్ శిఱితు. 3౫.

అర్థము.—ఎన్దాయ్ - నాస్వామీ!, కామమ్-(శబ్దాది) విషయములను, ఇనితెన్బర్ - భోగ్యములనదురు, తణ్ణీరుమ్ - జలమును, అతనిలుమ్-దానికంటెను, ఆస్ఱు -

మిక్కిలి, ఇని తెన్బర్ - భోగ్యమనుగురు, కామమ్ - శబ్దాదివిషయములను, నీర్ - జలమును, ఇని తెన్త - భోగ్యములని, వేళాతు - ఆశపడక, నిన - దేవరవారియొక్క, పెరుమై - మాహాత్మ్యమును, శిఱితు - కొంచెము, వేట్పరేల్ - ఆశపడినయెడల, శేమమ్- (అది) క్షేమకరమైన, నీరాకుమ్-స్వభావమగును (జలమగుననిభావము). ౩౪.

వ్యా.—అవ.— ముప్పత్తైన్దామ్పాట్టు.— (ఇని తెన్బర్). ఇవ్విషయఙ్గళుడక్క శబ్దాదివిషయఙ్గళిని తెన్నిరుప్పతే ఎన్నువెఱుక్కిఱార్.

(కామమిని తెన్బర్) కామత్తైయుమ్ మట్రకియ తెన్బర్. "ఎన్బర్" ఎన్గిఱత్తాలే, తమక్కిత్తి అన్వయమిన్ఱి క్కే యిరుక్కిఱతు. కామత్తన్త్రమ్ పో మవర్కళ్. (అతనిలుమిత్యాది) కామత్తిలుమ్మిక వినితు తణ్ణీరెన్రుశొల్లా నిఱ్పర్కళ్. విరక్తర్కళ్కుమ్ వేణుమితే తణ్ణీర్. "ఆపవవహిసుమనసః" ఎన్గిఱపడియే విరక్తరోడు అవిరక్తరోడు వాశియఱత్తణ్ణీరిల్ వన్దాల్ ఎల్లారుమ్ సుమనస్సుక్కళాయిరుప్పర్కళ్. (ఎన్దాయ్) ఇవరుడైయ తణ్ణీరుమ్ కామముమ్ " వాసుదేవస్సర్వమ్." "ఉణ్ణుమ్ శోఱు" ఇత్యాదివత్. (ఇని తెన్నుకామనీర్ వేళాతు శిఱితు నిన్ పెరుమై వేట్పరేల్ శేమనీరాకుమ్) భాగ్యహాని యడియాకవిత్తే అతస్మిన్ తద్బుద్ధిపణ్ణి శబ్దాదివిషయఙ్గళిలే రుచిపిఱప్పతు; స్వభావతః ఇనిమైయిన్ఱిక్కే యిరుక్కిలుమ్ కామత్తిలుమ్ తణ్ణీరిలుమాశైప్పడాతే యున్నుడైయగుణఙ్గళిలే అల్పమాశైప్పడువరాకిల్ రత్తైయే స్వభావమామ్. "బుద్ధినాశాత్ప్రణశ్యతి" ఎన్గిఱపడియే శబ్దాదికళినాశై వినాశత్తై ఫలిప్పిక్కుమ్. "మిత్రభావేన" ఎన్నుభగవద్విషయత్తిలే పోలియానవాశై యుణ్డాకిల్ "నత్యజేయంకథఞ్చన" ఎన్ఱిరుక్కుమవర్. ఎల్లావాశైయుణ్డాకిలుమ్ కిడైయాతుశబ్దాదికళ్. ఓరడివరనిఱ్కిల్ అవనతేయామ్ భగవద్విషయమ్. ౩౪.

అరు.—ముప్పత్తైన్దామ్పాట్టు.—సుమనస్సుక్కళాకై. అపేక్షితరాకై. ౩౫.

మూ. శిఱియార్ పెరుమై శిఱితిఱ్ కణెయ్తుమ్

అఱియారున్ తామఱియారావర్—అఱియామై